

Rudnik lignita Velenje

Za 89.635 ton presegli načrt

Tudi v tem letu si vsepovsod prizadevamo, da bi dosegli kar najboljše rezultate v proizvodnji. Velenjski rudarji so v prvih treh mesecih nakopali 1.288.000 ton lignita, kar je za 89.635 ton več kot so načrtovali v osnovnem letnem načrtu za to obdobje. Poprečno so v prvih treh mesecih na dan nakopali 17.727 ton premoga. Da so skorajda za 90 tisoč ton presegli načrtovan izkop lignita za prve tri

mesece, so morali tudi več delati, in sicer so bili v jami kar 7 delovnih dni in eno tretjino več kot so predvidevali na začetku leta. Brez teh dodatnih delovnih dni bi po njihovih besedah komajda dosegli osnovni načrt. Za delo ob tako imenovanih rdečih sobotah pa ni veliko zanimanja, saj je poprečna udeležba le 40 odstotna.

V tem mesecu bodo rudarji delali vse sobote, razen zadnje.

V prvih treh mesecih so rudarji zelo presegli načrtovano proizvodnjo.

Saleška dolina

Praznovanje 27. aprila in 1. maja

V velenjski občini bodo tudi letos nadvse slovesno proslavili dan Osvobodilne fronte slovenskega naroda in mednarodni delavski praznik.

Pri občinskem svetu zveze sindikatov so že imenovali odbor za pripravo in izvedbo praznovanja 27. aprila in 1. maja. Odbor se je medtem že sešel na prvo sejo in sprejel podroben program praznovanja.

Prireditve bodo potekale že v tradicionalni obliki v času od 23. aprila do 1. maja.

Osrednje prireditve bodo na predvečer obeh praznikov. Tako bodo 26. aprila na skupni seji Občinskega sveta ZSS Velenje in Občinske konference SZDL Ve-

lenje podelili priznanja sindikalnim aktivistom in priznanja OF.

Zadnji dan v aprilu naj bi pripravili v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in šolah skratka, v vseh okoljih različne oblike udarniškega dela, zvečer pa bi se vsi udeležili tradicionalnega spreveda z baklami po ulicah Titovega Velenja do Rdeče dvorane, kjer bo srečanje delovnih ljudi in občanov. Na sam praznik dela pa bi kot že nekaj let doslej v kar največjem številu odšli na Graško goro in v tovariškem srečanju preživeli 1. maj.

Na Graški gori bodo tudi letos pripravili bogat kulturni program in razna športna srečanja.

Komunisti velenjske občine so na letni konferenci ocenili delo v preteklem letu ter sprejeli smernice za nadaljnje delovanje. Seje (več o njej pišemo na tretji strani) so se udeležili tudi predvojni komunisti, nosilci spomenice 1941, člani predsedstev CK ZKJ in CK ZKS iz velenjske občine, predstavniki MS ZK Celje, med gosti pa sta bila tudi sekretar in član predsedstva CK ZKS Miha Ravnik in Janez Zahradnik.

Nič nas ne sme presenetiti

Nadaljnje podružbljanje družbene samozaščite

Akcija Nič nas ne sme presenetiti vse bolj prerašča v trajno sestavino splošnega uresničevanja koncepta splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Njena največja vrednost je predvsem v stalnih naporih in prizadevanjih za usposabljanje ter pripravljenost čimširšega kroga delovnih ljudi in občanov za potrebe obrambe in samozaščite. Obenem pa dejavnosti v zvezi z akcijo pomenijo tudi zavzeto udeležbo družbenopolitičnih organizacij in drugih odgovornih dejavnikov v procesu podružbljanja vseh sestavin splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. V tem smislu je akcija dosegla svoj namen, seveda pa jo je treba tudi v prihodnje razvijati in bogatiti. To med drugim poudarjajo izhodišča akcije za leto 1983. O njih so na nedavni seji že spregovorili člani Občinskega sveta zveze sindikatov Velenje, na današnji seji pa jih bodo obravnavali še člani predsedstva Občinske konference socialistične zveze.

Poglavitni poudarek bo v letošnji akciji NNPN namenjen še bolj načrtni preventivni dejavnosti za preprečevanje vseh možnih oblik povzročanja in nastajanja družbene škode. V slehernem okolju se moramo obnašati in delovati tako, da bomo ustvarjali najširše družbenogospodarske, samoupravne in varnostne pogoje, da ne bo prihajalo do dejanj, ki bi lahko kakorkoli ogrozila varnost ljudi, družbeno in osebno premoženje ter sistem in vrednote socialističnega samoupravljanja. Zato mora družbena samozaščita in akcija NNPN postati široko družbeno gibanje, način razmišljanja, življenja ter vsakodnevna praksa vsakogar in vseh skupaj.

Akcijo Nič nas ne sme presenetiti smo začeli leta 1979. V prvih dveh letih je bila usmerjena predvsem v obrambno usposabljanje za vodenje oboroženega odpora proti morebitnemu napadalcu. V tem času se je še zlasti okrepila zavest, da sta obramba in samozaščita sestavni del dela in življenja vseh delovnih ljudi ter občanov. V preteklem letu je bila dejavnost akcije usmerjena v osveščanje in vključevanje delovnih ljudi in drugih odgovornih dejavnikov ter služb za doseganje večje varnosti v cestnem prometu, za zagotavljanje večje požarne varnosti, v napore za hitrejši razvoj in usposabljanje narodne zaščite ter zagotavljanje večje učinkovitosti civilne zaščite tam kjer živimo in delamo. V tem letu bomo nadaljevali te preventivne samozaščitne dejavnosti in si prizadevali, da bi jih razširili še na nekatera druga področja. Torej bo v letu 1983 pozornost akcije NNPN usmerjena v nadaljnji razvoj usposabljanj narodne zaščite, krepitvi civilne zaščite, v doseganje za še večjo prometno varnost,

zagotavljanje večje požarne varnosti, ter za izboljšanje zaščite in varnosti pri delu. Iz tega sledi, da akcijo NNPN in s tem okrepljeno samozaščitno dejavnost letos razširjamo še na področje zaščite pri delu, kajti z dejavnostjo na tem področju sedaj ne moremo biti zadovoljni. Število nesreč pri delu narašča, prihaja do človeških žrtev in precejšnje materialne škode. Zato je nujno, da z organizirano družbeno akcijo okrepimo samozaščitno disciplino na delovnem mestu, ustrezne službe v tozidih pa kar najbolj usposobimo za odgovorno opravljanje vseh preventivnih nalog. Letošnja akcija naj bi zato prispevala tudi k nadaljnji krepitvi samoupravne delavske kontrole, inšpekcijskih služb ter preiskovalnih in sodnih organov, k nadaljnjemu idejno-političnemu osveščanju in praktičnemu usposabljanju delovnih ljudi in občanov. Akcija mora izhajati iz konkretnih interesov in potreb posameznikov, planiranje in varstvo okolja pa bo pripravil vrsto usklajevalnih sestankov po krajevnih skupnostih.

Občina Velenje

Razgrnili prostorski del družbenega plana

Zadnja skupna seja izvršnega sveta in komiteja za gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja je bila namenjena obravnavi prostorskega dela družbenega plana občine Velenje. Ta dokument bo do 5. maja v javni razpravi, nato pa ga bodo kot osnutek obravnavali tudi delegati občinske skupščine. Konec junija oziroma v začetku julija pa naj bi ga tudi potrdili.

Prve zasnove prostorskega dela družbenega plana občine Velenje so bile izdelane že v začetku leta 1981. Takrat so tudi zadovoljili kmetijsko zemljiško skupnost ter gozdarstvo, da pripravijo strokovne osnove za izdelavo tega dokumenta. Tako je kmetijska zemljiška skupnost razvrstila zemljišča po kategorijah, gozdarstvo pa je pripravilo to gradivo kot osnutek, vendar je bilo v njem toliko nedorečenosti, da so ga preimenovali v strokovno gradivo.

Precej težav je bilo pri pripravi tega gradiva tudi zaradi tega, ker nosilci planiranja pogosto niso posredovali potrebnih podatkov.

Sedaj je pripravljenih 25 kar v merilu 1 : 10.000 tisoč, ki predstavljajo minimalne zahteve posameznih področij, osnova tem kartam pa so karte v merilu 1 : 5.000, katerih pa vsebuje prostorski del družbenega plana občine Velenje kar okoli 200.

Karte v merilu 1 : 10.000 so razgrnjene v prostorski občinski skupščini, izvršni svet in komite za gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja pa bo pripravil vrsto usklajevalnih sestankov po krajevnih skupnostih.

Kviz

Tito — revolucija — mir

Jutri bo v prostorih Gimnazije občinsko kviz tekmovanje Tito — revolucija — mir. Tekmovanje se bo pričelo ob 17. uri. Tekmovalci bodo razporejeni v dve skupini, in sicer bodo v eni učenci osnovnih šol, v drugi pa učenci srednjih šol in mladi iz osnovnih organizacij ZSMS v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Najboljši trije tekmovalci iz vsake skupine se bodo udeležili regijskega kviza, ki bo 25. aprila v Mozirju.

V teh dneh so po osnovnih šolah pripravili oddelčne konference. Pionirji so na njih spregovorili o delu v razredih, opravljenih nalogah ter o delovanju v interesnih dejavnostih. Kritično so spregovorili o lastnih napakah in pomanjkljivostih ter sprejeli sklepe, ki naj bi pripomogli k še boljšim učnim uspehom, večjemu redu in disciplini. Seveda so te oddelčne konference tudi prava majhna šola samoupravljanja.

nama

Veleblagovnica

Titovo Velenje

Dragi naročniki in bralci!

Z današnjo številko smo podražili tudi naš tednik. V kolportaži boste dali za izvod 10 dinarjev, mesečna naročnina pa znaša 36 dinarjev. Prepričani smo, da boste z razumevanjem sprejeli naše odločitve o povišanju cen in še naprej radi segali po Našem času.

Na začetku meseca marca so se, kot je gotovo znano, podražili dnevniki. Te dni pa smo se morali za nujno podražitev odločiti tudi v pokrajinskih časn-

kih. Podražitve, ki smo jim bili priče v zadnjem letu dni (papir, stroški tiskarne, odprema, poštnina, električna in druga energija, telefon itd.) in napovedane oziroma že uveljavljene (poštnina) nove, krepko zvišujejo stroške izdaje tednika, in to kljub temu, da del potrebne denarja za tiskanje zagotavljamo sami. Zvišanje naročnine je bilo torej resnično nujno in neizbežno!

Uredništvo Našega časa

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje

Odgovornost za uresničevanje zapisanega

Oceni uresničevanje kadrovske politike ter delovanja krajevne samouprave in razvoja krajevnih skupnosti v občini Velenje sta bili osrednji točki petkovne seje predsedstva OK SZDL Velenje. Dopolnjeni oceni bodo člani predsedstva predložili še v obravnavo delegatov skupščine občine Velenje. Mi pa v današnji sestavi povzemo nekaj njenih najpomembnejših ugotovitev kot tudi nekaj mnenj iz precej obširne razprave.

Ocena o uresničevanju kadrovske politike med drugim poudarja, da so sedanje zaostrene gospodarske razmere v določeni meri tudi posledice neustreznega načrtovanja kadrov v združenem delu, hkrati pa obstoj obojestranih proizvodnih, delovnih in porabi organizacijam združenega dela dejansko onemogočajo ustrezno načrtovanje sploh, še posebej pa načrtovanje kadrov. Cilji in načini uresničevanja kadrovske politike so določeni predvsem v samoupravnih sporazumih, statutih in pravilnikih — vsaj morali bi biti. Toda pregled teh dokumentov kaže, da kadrovska politika še vedno ni dosledno zajeta v teh dokumentih, če pa je, pa je zelo načelna. Takšno stanje seveda onemogoča tudi uresničevanje ciljev resolucije, saj ta predpostavlja dosledno uresničevanje samoupravnih splošnih aktov s področja kadrovske politike in zajetje njenih elementov (programi potrebni kadrov, zaposlovanje, izobraževanje, štipendiranje) v razvojne načrte. Pomankljivi razvojni načrti pa so spet

naslednja ovira pri izvajanju kadrovske politike. Le tretjina ozdov ima namreč sprejet srednjeročni načrt kadrov, dolgoročni načrti pa so izjemni. K temu je treba dodati še ugotovitve, da organizacije združenega dela pridobivajo kadre z razpisi, menjavami, premeščanje, v zadnjem času tudi vse manj s štipendiranjem; to pa je še dodaten dokaz, da vsaj na tem področju uresničevanje ciljev družbenega dogovora o kadrovski politiki zadeva na resne ovire, hkrati pa to tudi pomeni, da ne uresničujemo produktivnega zaposlovanja novih in že zaposlenih delavcev, kar je eden od temeljnih ciljev politike gospodarske stabilizacije na tem področju.

Tudi sama organiziranost kadrovskih služb v ozdih je zelo različna. Analiza kaže tudi na neustrezno kadrovsko zasedbo teh služb, zlasti na pomanjkanje kadrov z visoko in višjo strokovno izobrazbo, prav tako pa gre za različno vrednotenje dela teh služb.

V obširni razpravi so člani predsedstva poudarili, da je treba vse storiti, da bi vendarle krenili iz mrtve točke na tem področju. Vsi udeleženci družbenega dogovora o uresničevanju kadrovske politike v občini morajo dosledno spoštovati dogovor. Še bolj si moramo prizadevati za podružljajne te politike, enkrat na leto preveriti uresničevanje družbenih dogovorov, dopolniti samoupravne akte organizacij združenega dela s predpisi s področja delovno pravnih razmerij in izobraževanja z določili družbenega

dogovora o kadrovski štipendijski politiki. Pri sprejemanju in določevanju kadrovske politike v posameznih okoljih morajo imeti večjo vlogo družbenopolitične organizacije. Nadalje si je treba zavzeti za uveljavitev strokovne izpolnitve kadrovskih služb, ponovno oceniti dolgoročne in srednjeročne načrte zaposlovanja kot sestavnih elementov razvojnih programov. Več bo treba storiti tudi za uresničevanje novih programov, hkrati pa si moramo prizadevati da bomo v večji meri kot doslej izkoristili obstoječe proizvodne zmogljivosti.

V zvezi z zaposlovanjem so poudarili med drugim, da je brezposelnost, s katero se srečujemo v občini, tudi posledica tega, da v preteklosti nismo naredili pomembnih premikov v strukturi zaposlovanja. Prav zato si je treba na področju prestrukturiranja gospodarstva prizadevati za racionalno in smotno zaposlovanje, izkoristiti vse kadrovske rezerve, posebno pozornost je treba nameniti razraščanju družbene režije oziroma si prizadevati za njeno vračanje nazaj v proizvodnjo. Omejevanje je treba tudi nadurno pogodbeno delo, ustvarjati pogoje za zaposlitev mladih in iskati možnosti zaposlovanje ženske mladine v nove usmeritve, dosledno vztrajati pri starostnih upokojitvah, bolj odgovorno obravnavanje bolniškega staleža in izostankov z dela.

Med predlaganimi prednostnimi nalogami na področju kadrovske politike je tudi zahteva, da je treba na

ravni ozdov načrtovati vse oblike izobraževanja, v občini nameniti posebno skrb izobraževanju za rudarske in druge deficitarne smeri ter uveljaviti usposabljanje z delom in izobraževanje iz dela in ob delu, dosledneje izvajati družbeno dogovorjeno kadrovske politike pri kadrovanju v poslovne organe in pri njihovem izpolnjevanju in prizadevati za dosledno izvajanje samoupravnega sporazuma o usklajevanju letnih načrtov zaposlovanja v občini za to leto.

Menili so, da ob sprejemanju raznih zakonov in to v fazi, ko o njih razpravljajo šele kot o predlogih, premalo razmišljamo o posledicah, nevede pristajamo na večje administriranje oziroma se nenehno srečujemo s poplavo predpisov, ki povzročajo administrativno odgovornost. Tako se srečujemo vse bolj s pojavom, da morajo tehnični kader oziroma odgovorni delavci morajo precej svojega časa namenjati administrativnemu delu, seveda na račun strokovnega dela. Še vse prevečkrat gremo raje, kot so dejali, po znanje drugam, naši kadri pa ostajajo anonimni. Pogostokrat se ne morejo uveljaviti tudi zaradi tega ne, kot je dejal eden od razpravljalcev, ker za njihovo delo ni razumevanja pa tudi ker niso dovolj nagajeni. Veliko bolj kot doslej pa bo treba v prihodnje zahtevati odgovornost za uresničevanje programov oziroma za uresničevanje vsega tistega, kar imamo zapisanega v vseh aktih, pa tega največkrat ne uresničimo.

Seja predsedstva OK ZKS Velenje O razmerah v Modnem salonu

V četrtek 10. marca, je bila v Modnem salonu razširjena seja predsedstva občinskega komiteja ZKS Velenje, na kateri so sodelovali komunisti, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, vodstveni in vodilni delavci Modnega salona ter gostje. Osrednja točka dnevnega reda je bila idejno-politična ocena gospodarskih, samoupravnih in družbeno-ekonomskih razmer v tej delovni organizaciji.

Dvestoseminosemdeset članski kolektiv je v preteklem letu dosegel zelo dobre poslovne rezultate, tako na domačem, kot na tujem trgu. Za primerjavo uspešnosti gospodarjenja v preteklem letu naj veljajo naslednji podatki. Celotni prihodek so lani v primerjavi z načrtovanim presegli za 11 odstotkov, v primerjavi z letom prej pa so ga povečali za 38 odstotkov. Od tega predstavlja delež izvoza 21 odstotkov na konvertibilno in klirinško področje. Poudariti velja, da so se v lanskem letu celotna porabljena sredstva povečala za 33 odstotkov glede na leto 1981. Izplačani neto osebni dohodki so bili višji za 29 odstotkov. Tudi ocena za prve tri letošnje mesece je nadvse ugodna. Zlasti se to kaže pri izvozu, saj so letni izvozni načrt uresnili 21 odstotno in s tem ustvarili 5.246.725 dinarjev.

Sicer pa za leto načrtujejo, da bodo celotni prihodek povečali za 20 odstotkov čisti dohodek za 25, izvozne zmogljivosti pa za 22 in sicer 10 odstotkov na konvertibilno ter 12 na klirinško področje.

Sicer pa so tudi razpravljali na razširjeni seji predsedstva občinskega komiteja ZKS Velenje med drugim spregovorili o nagajevanju v delovni organizaciji Modni salon. Poudarili so da je prav ustrezno nagajevanje na delu ugodno vplivalo na povečanje produktivnosti in na rast dohodka. Ko so spregovorili o disciplini, so menili, da je nekoliko slabša, kot si želijo. Zato imata disciplinska komisija in samoupravna delavska kontrola, ki sta uspešno razrešili že nekaj vprašanj, znatno več dela. Zaskrbljujoče je tudi naraščanje bolniškega staleža, kar sicer lahko razumemo, saj je v delovni organizaciji zaposlenih kar 259 žensk.

Precej pozornosti namenjajo tudi obveščanju delavcev in so pri tem zelo uspešni. Delavce spričo seznanjajo o vsem kar se v kolektivu dogaja, z reševanjem odprtih

vprašanj pa tudi ne odlašajo, marveč jih takoj obravnavajo. Tudi o medsebojnih odnosih pogosto spregovorijo na informativnih sestankih. Dobra informiranost velja tudi za delavce v obratu v Premurju, kjer je zaposlenih 42 delavcev. Čeprav so oddaljeni od sedeža delovne organizacije, so kljub temu seznanjeni z vsemi stvarmi. Posebej so v razpravi poudarili, da so medsebojni odnosi v kolektivu zelo dobri, to velja tudi za odnose med proizvodnimi in režijskimi delavci. Precejšnjo pozornost posvečajo tudi štipendistom in izobraževanju bodočih kadrov. Temu primerna je tudi kvalifikacijska sestava zaposlenih, ki je v tej delovni organizaciji zelo visoka.

V nadaljevanju seje so razpravljali, predvsem predstavniki družbenopolitičnih organizacij Modnega salona, spregovorili o aktivnostih in metodah dela svojih organizacij. Za člane osnovne organizacije ZK so dejali, da so dobro seznanjeni z dogodki v delovni organizaciji in so svojo aktivnost v precejšnji meri usmerili v razreševanje težav v kolektivu. Odkriti pogovori, medsebojno zaupanje in aktivnost članov ZK na vseh ravneh, je prispevalo k temu, da je delo osnovne organizacije ZK uspešno. Ugotavljajo pa da se v vrste zveze komunistov vključuje vse premalo novih članov, pa čeprav je to mlad kolektiv. Tudi predstavnica mladinske organizacije je ugotovila, da je delo mladih uspešno, poleg tega pa so mladi vključeni v delo vseh samoupravnih organov in v družbenopolitične organizacije. Poudarila je tudi, da občinska konferenca ZSMS Velenje več pozornosti namenja delovanju mladine v večjih kolektivih, mnogo manj pa manjšim, čeprav bi slednje potrebovale več pomoči.

Po razpravi je spregovoril še sekretar predsedstva OK ZKS Velenje Janez Živko, ki je razpravo strnil v naslednje misli: Delovna organizacija Modni salon je sposobna dosegati dobre gospodarske rezultate in kljub neugodnim tržnim razmeram premagovati težave! Zelo ugodni so tudi rezultati na vseh področjih, zlasti pri izvozu, doseganju prihodka, dohodka in pri vlaganju v razne sklade. K vsem tem ugodnim rezultatom pa je brez dvoma prispevalo realno nagajevanje, medsebojni odnosi in zgledno sodelovanje in povezovanje s sorodnimi delovnimi organizacijami; končno pa tudi dobra informiranost delovnega kolektiva.

Razvoj samoupravnih odnosov nazaduje

Kot vemo imamo v občini Velenje organiziranih 26 krajevnih skupnosti. Med njimi so precejšnje razlike glede na velikost, komunalno opremljenost, samoupravno organiziranost in tudi glede na družbenopolitično dejavnost.

Ena od pglavitnih ugotovitev je, da razvoj samoupravnih odnosov v zadnjem času nekoliko nazaduje. To še zlasti velja za večino mestnih krajevnih skupnosti. Teh je devet. Tudi delo družbenopolitičnih organizacij v zadnjem obdobju ni tako prizadevno kot je bilo še pred dvema letoma. Slabo je tudi povezanost oziroma sodelovanje med krajevnimi skupnostmi. Nadalje je moč ugotoviti, da gre tudi za takšne krajevne skupnosti, kjer je popolno mrtvilo, da imamo na eni strani krajevne skupnosti, ki so velike, vsaj po številu prebivalstva, kot ponekod občine, na drugi strani pa za skupnosti, kjer zaradi majhnega števila krajanov ne morejo niti oblikovati vseh organov. Tudi skupščina krajevne skupnosti, ki ima enako v večini KS še vedno ni v zadostni meri uveljavljena. Sveti so skoraj povsod gonilna sila, zato marsikje občani enajsko krajevno skupnost s svetom, je pa tudi prepričanje, da je za vse naloge kriv svet ali celo sam predsednik sveta. Danes je sicer v večini krajevnih skupnostih vzpostavljeno ustrezno sodelovanje med sveti KS in delegacijami, vendar gre v pretežni meri le za formalne oblike povezanosti delegacij z drugimi samoupravnimi organi v KS. Delegacije še vedno delujejo premalo samoiniciativno, prav tako ni dovolj stikov niti med delegacijami v KS niti med delegacijami KS in delegacijami OZD, ki so na območju posamezne krajevne skupnosti. Nezaдовoljivo je tudi delo svetov potrošnikov, ki jih bo treba usmeriti v bolj vsebinska vprašanja (kvaliteta uslug in storitev, organiziranost obrtnih storitev, oblikovanje cen za posamezne storitve, preprečevanje šušmarstva, preprečevanje nakupovalne mrzlice, oblikovanje odnosov med prodajalci in potrošniki itd.) kot tudi delo poravnalnih svetov. Za urejenost samoupravnih aktov v KS velja ugotovitev, da je to področje najbolj neobdelano in da občani v precejšnjem delu pa tudi sami funkcionarji KS zlasti slabo poznajo ta stat KS, ki je najpomembnejši samoupravni akt v KS.

V zadnjem obdobju se v krajevnih skupnostih srečujejo z vse večjim obsegom strokovno administrativnih nalog ki jih volonterko ne morejo več opravljati in hkrati s preobremenjenostjo funkcionarjev. Razni strokovni organi in zadolžene organizacije pogosto neodgovorno ter počasi rešujejo posamezne komunalne in druge probleme v krajevnih skupnostih, kar pri ljudeh zmanjšuje voljo in pripravljenost za prostovoljno delo ter amatersko reševanje teh vprašanj. Vse večja obremenjenost z raznimi zahtevami, gradivi oziroma poplavo papirja, kot je dejal eden od članov, pa odvrca posameznike od sprejema funkcij. Krajan porabijo tudi mnogo časa za reševanje posameznih zadev, ko morajo hoditi od vrat do vrat ..., kar seveda povzroča nezaдовoljstvo med njimi. Z boljšo organizacijo strokovnih oziroma drugih organov bi se temu nezaдовoljstvu gotovo lahko izognili.

Prav tako so menili, da bi lahko krajan na posamezna vprašanja dobili odgovore tudi v sami krajevni skupnosti z morebitno organizacijo krajevnih uradov oziroma izpostav upravnih organov skupščine občine. V večini primestnih in vaških krajevnih skupnostih se srečujemo na eni strani z željo krajanov, da bi čimbolje uredili svoj komunalni stan-

dard, na drugi strani pa ni dovolj denarja, da bi vse te naloge kar najbolj in celovito rešili. To nasprotje pa vpliva na to, da sprejemajo neustvarne plane, hkrati pa se med njimi ustvarja občutek, da so za nekaj prikrasani v primerjavi z mestnimi krajevnimi skupnostmi. Nadalje se srečujejo s problemom vzdrževanja svojih prostorov itd.

Kot smo že zapisali, osnovna aktivnost ter delo samoupravnih organov v krajevni skupnosti sloni še vedno le na peščici ljudi in ni ustrezne kontinuitete v delu samoupravnih organov in če dodamo, da delo in odgovornost med člani samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij ni ustrezno opredeljeno, potem je še toliko bolj razumljivo, da je samoupravno delovanje največkrat odvisno le od nekaj posameznikov. Vse to pa pogojuje zahtevo za profesionalnim opravljanjem administrativno tehničnih opravil.

Člani so poudarili, da bi morali krajevne skupnosti razbremeniti raznega odvračnega dela kot je med drugim tudi zbiranje raznih podatkov ter ostro razmejiti delo krajevnih skupnosti in strokovnih služb sisov.

Večja pomoč pa bo potrebna krajevnim skupnostim tudi pri uresničevanju raznih samoupravnih sporazumov in dogovorov, saj je skoraj nemogoče volonterko zasledovati vsebino teh dokumentov, še posebej pa tudi njihovo izvajanje z vidika posledic in pripravljaja pripomb ter stališč za delegate in samoupravne organe.

Opozorili so tudi na problem združevanja in zagotavljanja sredstev za uresničevanje razvojnih programov krajevnih skupnostih, to je tistih, ki niso zajeti v programih sisov. Ta problem je pereč ne le, ker iz proračunskih sredstev ne moremo zagotavljati zadostnih sredstev za pokrivanje tekočih — funkcionalnih izdatkov v krajevnih skupnostih, ampak ker ne izvajamo dosledno samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za programe KS in ker je še zmeraj prisotno dejstvo, da programi komunalne in drugih skupnostih gospodarskih dejavnosti, pa tudi interesnih skupnosti družbenih dejavnosti niso usklajeni. Gre torej za razkorak med prioriteta sisov, ki so v glavnem izoblikovane v izvajaljskih ozdih in prioriteta KS, ki so še vedno izoblikovane na osnovi želja. Prav

različna stopnja komunalne opremljenosti v mestnih in vaških skupnostih pa poraja pri delovnih ljudeh in občanih v vaških KS pogosto občutek nenačakovanosti, pa čeprav je za vse krajevne skupnosti namenjeno več sredstev kot kdajkoli prej.

Skratka, tudi pri nadaljnjem razvoju krajevnih skupnosti bo treba uresničiti še vrsto nalog, med drugimi pa bo vsekakor nujno do konca izpeljati organiziranost KS.

Kje delegatska zavest?

Takoj po volitvah so prihajali delegati občinske skupnosti otroškega varstva Velenje na seje skupščin v dokaj velikem številu, opaziti pa je, da je to število vedno manjše.

Se bolj žalostno pa je to, da se sej tudi delegati zbora izvajalcev ne udeležujejo v dovolj velikem številu. Nedopustno in neodgovorno je, da je bil ta zbor na zadnji seji skupščine komajda sklepčen. Od skupnega števila 22 delegatskih mest je bilo prisotnih le 13 delegatov.

Občinski odbor ZZB NOV Velenje

Urejujejo Titovo in borčevsko spominsko sobo

Člani občinske organizacije Zveze združenj borcev NOV Velenje so z delom, ki so ga opravili v zadnjem času, nadvse zadovoljni, saj so uresnili številne in obsežne naloge. Poleg tega tudi politično delujejo v okoljih kjer živijo in delajo. Tako uspešno prenašajo svoje bogate življenjske in delovne izkušnje na mlajše generacije in pomagajo pri iskanju rešitev za premagovanje sedanjih družbenopolitičnih in gospodarskih težav. O delu v preteklem obdobju ter o načrtih za naprej smo se pogovarjali s predsednikom občinskega odbora ZZB NOV Velenje Nestlom Žgankom in podpredsednikom Ivom Jamnikarjem.

Preteklo obdobje je bilo za borce velenjske občine zelo uspešno. Kateri so bili največji uspehi, ki ste jih dosegli?

Nestl Žgank, Ivo Jamnikar:

»V prvi vrsti morava seveda izpostaviti Dom borcev in mladine, ki smo ga pridobili v lanskem letu. Res je sicer, da so bili prvotni načrti za ta dom bistveno drugačni, vendar pa smo bili borci vseeno zadovoljni, da smo se v občini dogovorili, da dobimo dotedanji Dom SLO v upravljanje skupaj z mladino. Lansko leto smo se torej preselili v nov dom, ki smo ga delo 26

usposobili za naše potrebe. Seveda pa imamo še veliko nalog. Še v letošnjem letu želimo naprimer urediti v njem Titovo in borčevsko sobo ter dopolniti multivizijsko gradivo.

V preteklem obdobju smo posvečali vso skrb tudi ehanjanju tradicij narodno osvobodilne borbe. Tako smo postavili nekatera spominska obeležja, ki obujajo spomin na pomembne dogodke naše slavne preteklosti. To so med drugim spomenik na Graški gori, spominska soba v Topolšici, spomenik v krajevni skupnosti Skorno, doprsni kipi v Topolšici, spomenik Jožetu Lampretu v Šošanju in še bi lahko naštevali. Tudi v prihodnje bomo temu posvečali vso pozornost. V letošnjem letu nameravamo postaviti spomenik 26. padlim v Belih vodah ter doprsna kipa Dolničarja in Brajoviča.

Naj omeniva še, da naša organizacija skrbi za svoje člane. Lahko se pohvalimo, da nimamo stanovanjskih težav in da so naši člani materialno preskrbljeni. Dobro smo uredili tudi zdravstveno varstvo članov, saj imamo svoj dispanzer, s katerim smo resnično zelo zadovoljni. Kar 196. naših članov smo v

lanskem letu omogočili klinično zdravljenje.

Glede na to, da črpa naša organizacija sredstva za delovanje iz občinskega proračuna, ta sredstva pa so kot vemo zelo omejena, smo se v lanskem letu odločili za izdajo koledarja na temo narodno osvobodilna vojna. Na ta način smo si želeli zagotoviti sredstva za ureditev Titove in borčevske spominske sobe. Lahko povemo, da je akcija nadvse dobro uspela. Prodali smo kar 61 tisoč izvodov teh koledarjev. Pri prodaji smo naleteli na veliko razumevanje delovnih organizacij, obrtnikov in občanov. Za tako koledar smo prejeli tudi priznanje ZZB NOV SR Hrvatske in redakcije tednika Arena za najuspešnejši koledar na temo narodno osvobodilne vojne oziroma negovanja revolucionarnih tradicij.

Omenili ste, da boste v domu borcev in mladine uredili Titovo spominsko sobo in borčevsko sobo.

Nestl Žgank, Ivo Jamnikar: »Že v prvem projektu, ki je bil izdelan za dom borcev in mladine, smo načrtovali borčevsko in Titovo spominsko sobo. Tudi prostori, ki jih imamo sedaj na voljo, povsem ustrezajo za ureditev teh dveh spominskih sob. K ureditvi prve, v kateri želimo poudariti predvsem štiri Titove obiske v našem mestu, smo že pristopili, deli pa bi radi končali do

Nestl Žgank

Ivo Jamnikar

dneva borcev. Takoj za tem pa bomo pristopili tudi k ureditvi druge. V njej bomo predstavili narodno osvobodilno gibanje na našem področju ter prispevek borcev k izgradnji našega mesta po vojni. Prav zaradi tega naprošamo občane, ki imajo kaj gradiva o Titovih obiskih v Titovem Velenju ter o izgradnji našega mesta, da nam ga posodijo. Radi bi ga preslikali in uredili v teh dveh sobah. Tako zbrano gradivo bo prav gotovo bogat prikaz naše slavne preteklosti. Tako bomo ohranili tudi spomin na to, kako smo se z golimi rokami lotili urejanja našega mesta, kako smo ga postavili iz nič, s prostovoljnimi delom, z veliko željo po lepšem življenju. Štirje Titovi obiski so bili gotovo priznanje za naše uspešno delo, obenem pa so nas bodrili, da smo še odločnejše poprijeli za nove obveznosti. Za nas so bili tako pomembni, da jih je potrebno ohraniti v spominu.

Verjetno pa ste si zadali za

letošnje leto še nekatere druge naloge?

Nestl Žgank, Ivo Jamnikar: »Poleg omenjenega naj poudarimo, da se moramo pri političnem delu tesneje povezati s socialistično zvezo in vključiti v aktivnosti, ki se izvajajo na terenu. Pripravili bomo skupen akcijski program. Tesneje želimo sodelovati tudi z ljudmi v krajevnih skupnostih in več skrbi posvečati delu z mladimi. Nam borcem in starim komunistom resnično ne more biti vseeno, kakšna je naša današnja mladina. Mlademu človeku moramo vrniti ideale, kakršne je imel v času NOB in v letih obnove porušene domovine, pri šolajoči mladini pa želimo doseči, da bo temeljito spoznala zgodovino narodno-osvobodilnega boja.

Dolžni smo tudi v večji meri sodelovati v aktivnostih SLO in družbene samozaščite.

Seveda pa bomo tudi v prihodnje skrbeli za svoje člane ter jim po potrebi pomagali.

M. Z.

Seja občinske konference ZKS Velenje

Za uresničevanje nalog smo odgovorni vsi

Razvoj samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in uresničevanje politike gospodarske stabilizacije sta bili področji, katerimi so velenjski komunisti v preteklem enoletnem obdobju namenili vso pozornost in podrobno o tem spregovorili tudi na letni konferenci prejšnji tetrtek.

„V tem obdobju se je povečala pripravljenost delovnih ljudi in občanov za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije in za hitrejšo preseganje težav, ki nas spremljajo na posameznih delih področja in življenja“, je poudaril med drugim v uvodnem poročilu sekretar predsedstva občinskega komiteja ZK Velenje Janez Živko. Kljub težavam v oskrbi industrije s potrebnimi surovinami so delavci vlagali največje napore za doseganje zastavljene proizvodnje, za povečanje izvoza in ugodnejša razmerja pri vključevanju v mednarodno delitev dela. Prav ta pripravljenost delovnih ljudi pa nas še dodatno zavezuje, da smo še odločnejši in konkretni v svojih akcijah. Seveda vstopovs ta razmerja niso takšna kot bi morala biti. Za to so poleg objektivnih razlogov, krivi tudi subjektivni in prav njihovem ugotavljanju ter odpravljanju morajo še zlasti osnovne organizacije zveze komunistov nameniti vso pozornost. V sleherni OZD morajo komunisti s svojim delovanjem doseči, da bodo delavski sveti postali odločnejši usmerjevalci razvojnega in poslovnega politike, mesto, kjer se bo dosledno ocenjevalo razmerje na posameznem področju, konkretnije zavezovali nosilce vseh nalog in predvsem odgovorneje ocenjevali njihovo izvajanje ter sprejemali ustrezne ukrepe. Odgovorneje bo treba voditi tudi kadrovske politiko.

Čeprav smo v zadnjih letih ugotavljali uspešnejšo dejavnost komunistov v krajevnih skupnostih, pa vendarle z njihovim delom v zadnjem obdobju ne moremo biti zadovoljni. Enako ugotovitev velja tudi za delovanje komunistov v samoupravnih interesnih skupnostih. Res je, da smo tudi na

tem področju dosegli pozitivne premike, vendar pa še vedno nismo v zadostni meri presegli stanja, ko nam politiko in nadaljnji razvoj posameznih interesnih področij v veliki meri krojijo ozke skupine iz vrst strokovnih služb, v zadnjem času pa še posebej ozki interesi strokovnih služb in izvajalcev, kar je primer na področju komunalno stanovanjskega gospodarstva. Zato je tu nujen odločnejši in enotnejši vpliv vzdrževalcev sredstev in prav komunisti morajo pri tem prevzeti odločilnejšo in pomembnejšo vlogo.

Nakopičene težave in probleme tako v OZD, krajevnih skupnostih in interesnih skupnostih pa bo mogoče, kot je poudaril Janez Živko, hitreje in bolje premagovati predvsem z doslednejšo bitko za nadaljnji razvoj samoupravljanja, političnega sistema in za uveljavljanja ustavne položaja delavcev. Zavedati se moramo, da razmeroma visok življenjski standard in materialne dobrine v preteklih letih ter položaj in pravice slehernega delavca, ki so opredeljene v naših temeljnih aktih, ustavi in zakonu o združenem delu niso zavedno pridobljene. Zato je potrebna naša neprestana dejavnost in predvsem nadaljnje uresničevanje ciljev naše revolucije.

Janez Živko je nadalje opozoril, da je v delu osnovnih organizacij ZK še vedno premalo načrtov, demokratičnega pristopa, kontinuitete. Zavedati se moramo, da smo za izvrševanje sprejetih nalog odgovorni vsi člani zveze komunistov. Dolžni smo neprestano analizirati in ocenjevati delo posameznih organov ZK in storiti vse, da svoje delo sposobno opravijo.

„Ko smo v občinskem vodstvu zveze komunistov ocenjevali razmere na področju idejne, organizacijske in akcijske usposobljenosti osnovnih organizacij, so ugotavljali, da izredne razmere, v katerih smo, terjajo tudi izredne ukrepe oziroma spremenjene metode političnega delovanja; takšne, ki bodo ustrezale stanju v osnovnih organizacijah, posamez-

nih okoljih in celotnih družbenopolitičnih skupnostih. Z dosedanjjo dejavnostjo velike večine osnovnih organizacij, predsedstva akcijskih konferenc svetov ZK v KS, občinskega komiteja in njegovega predsedstva so izoblikovali dovolj jasne ocene o stanju in razmerah v posameznih okoljih, pa tudi vzrokih, ki so nas pripeljali v takšno stanje. Poznamo torej razmere in vzroke zanj v Gorenju, energetskem in ostalem delu Reka, EKO, Veplasu, Vekosu, HPH, TUŠ, Paki, Eri na področju družbenih dejavnosti, krajevnih skupnosti in drugod. Poznamo torej probleme, pred nami pa je naloga, da nadaljujemo veliko konkretnije kot doslej zastavljeno dejavnost. Pri tem pa ne smemo nikakršni skupinski ali celo osebni interesi, skupinsko lastniška miselnost, privatizacija kadrovske politike in njena zaprtost, zapiranje OZD, lažno netovarištvo, nestrokovnost, nezrelo idr. zamegliti naše realne slike in našo odločnost za dosledno akcijo, ki mora sloneti na dokumentih zveze komunistov. Naša skupna naloga je, da dosežemo v sleherni osnovni organizaciji diferenciacijo med članstvom in oživimo razprave o liku komunista in o ciljih, za katere se bojuje zveza komunistov.

Janez Živko je svoje poročilo sklenil z naslednjimi besedami: „Pripravljenost delovnih ljudi in občanov za doslednejšo uresničitev politike gospodarske stabilizacije in za nadaljnji razvoj celotne občine, združene s tako dejavnostjo zveze komunistov, bo brez dvoma obrodila željene sadove. Razmere v naši družbenopolitični skupnosti niso lahke, toda nastale niso od včeraj, temveč so posledica slabosti v našem razvoju vrsto let nazaj, pa tudi slabosti v delovanju zveze komunistov. Toda nobenih razlogov ni, da bi zapadli v pesimizem, kajti dosedajni rezultati in ustvarjeno nam ob temeljitejšem in skupnem pristupu zagotavljajo, da bomo skupaj s celotno družbo v razmeroma kratkem času lahko ugotavljali ugodnejše rezultate.“

Naloge za naslednje obdobje

Na seji občinske konference ZKS Velenje so sprejeli tudi naloge te organizacije za naslednje enoletno obdobje.

Ocenjeno je bilo, da so v lanskem letu sprejete naloge komunistov za nadaljnji samoupravni in družbeno ekonomski razvoj, razvoj političnega sistema ter idejni in akcijski krepitvi občinske organizacije in razvoja SLO in družbene samozastite, zadovoljive dolgoročne usmeritve, ki jih je potrebno dopolniti le z nalogami, ki so v tem trenutku še posebej pomembne in aktualne. Ocenjeno je bilo, da je temeljni razlog za prepočasno odpravljanje obstoječih družbeno ekonomskih, samoupravnih in gospodarskih težav v idejni mlačnosti in nepravilnosti za spopad s starimi silami in odpori. Razlog je torej v premajhni idejni in akcijski usposobljenosti precejšnjega dela članstva in organizacij ZK. Tem vprašanjem bo morala biti torej namenjena vsa pozornost posameznih organizacij in celotne občinske organizacije, saj je njihova razrešitev pogoj za uspešnejše preseganje težav na vseh področjih in za jačanje ugleda in vpliva Zveze komunistov.

Osnovna organizacija Zveze komunistov se mora zato postaviti na čelo najrevolucionarnejših in najnaprednejših sil v okolju, kjer deluje ter pri tem premagati skupinsko lastninske in ozke interese skupin in posameznikov ter druge razvoju samoupravljanja nasprotne interese. Osnovne organizacije Zveze komunistov ne smejo pri ocenjevanju in razreševanju posameznih problemov iskati le kratkoročne učinke predlaganih rešitev, ampak morajo oceniti ali te krepijo samoupravljanje, večajo vlogo delavskega razreda ter krepijo njegovo enotnost in enotnost narodov in narodnosti Jugoslavije. Vstrajati morajo, da se posamezni problemi rešijo s sredstvi in na načine, ki temeljijo na ustavi in zakonu o združenem delu ter uveljavljati združevanje dela in sredstev in samoupravno dohodkovno povezovanje.

Osnovne organizacije morajo tudi zagotoviti, da bodo komunisti prisotni v vseh delih delovnih procesov in na vseh področjih delovanja, da bodo poenotili svoja stališča in zastavljali enotne akcijske programe. S stalnim ocenjevanjem

svojega članstva morajo izvajati idejno politično diferenciacijo, z večjim teoretičnim usposabljanjem pa krepiti idejno usposobljenost osnovnih organizacij. Ena od nalog je tudi stalno evidentiranje in sprejemanje mladih delavcev v vrste ZK.

Seveda je nujno, da se osnovne organizacije ne odtujijo od delavcev, ampak da komunisti delujemo med njimi in razvijamo napredne pobude delavskih in ljudskih množic. Člani Zveze komunistov morajo tudi pravočasno odkrivati in preprečevati vse tiste pojave, ki zanižajo našo revolucijo in njene pridobitvene cilje. Posebno pozornost je potrebno nameniti nacionalizmu in šovinizmu, dogmatskemu birokratizmu in drugim pojavom, ki bi hoteli razdirati socialistično samoupravljanje, zanikati zgodovinsko vlogo Zveze komunistov in razbijati bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti. Posebno skrbno mora biti delo med mladimi, kjer je potrebno temeljito oceniti idejne tokove, ki zajemajo mladino ter pokazati na negativne pojave. Osnovne organizacije morajo skrbno uveljavljati tudi svojo kadrovske politično vlogo ter za vodstva osnovnih organizacij ZK izbirati najbolj sposobne in predane kadre.

Družbeno ekonomske in gospodarske razmere zahtevajo, da se teh vprašanj dosledneje kot v preteklosti lotevamo po samoupravnih poti. Komunisti v organizacijah združenega dela moramo zato doseči, da bodo delavci sprejemali konkretne naloge opredeljene z nosilci in roki. Bolj se mora uveljaviti samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje, komunisti pa nosimo vso odgovornost za povezovanje organizacij združenega dela tam kjer je to smiselno. Komunisti moramo tudi zagotoviti, da bodo v pripravah predlogov samoupravnih odločitev v največji meri vključeni interesi in pobude delavcev. Osnovne organizacije ZK pa morajo ustvariti pogoje, da bo pri odločanju kar najbolj upoštevana strokovnost in da bodo strokovni delavci tudi odgovarjali za predlagane odločitve.

Pomembna naloga komunistov je tudi dograjevanje sistema delitve sredstev za osebne dohodke. Seveda si bomo morali vsi prizadevati, za nadaljnje izvajanje politike gospodarske stabilizacije. Na tem področju je vrsta nalog, ki jih moramo kar najhitreje uresničiti. Zagotoviti moramo ustrezno planiranje, boljše samoupravno organiziranost, več sodelovanja med organizacijami združenega dela in več izvoznih prizadevanj. Komunisti si bomo morali prizadevati tudi za nadaljnji razvoj družbenih dejavnosti, seveda v realnih možnostih. Posebno pozornost bomo morali nameniti osebnemu standardu delavcev in si prizadevati, da bi njegovo padanje v posameznih delovnih okoljih ustavili z učinkovitejšim gospodarjenjem, uveljavljanju sistema nagrajevanja po rezultatih dela in doseganjem kvalitetnejšega dohodka.

Miha Ravnik, sekretar predsedstva CK ZK Slovenije

Odločno začeti reševati nakazane pomanjkljivosti

V uvodu je Miha Ravnik poudaril, da so tako referat kot poročilo, pa tudi razprava izrazili odločno usmerjenost, da moramo s široko aktivnostjo komunistov in vseh drugih družbenopolitičnih dejavnikov spremeniti razmere ter preseči slabosti, ki so prisotne v naši praksi in delu.

»Prepričani smo, da lahko s spremenjenim odnosom do dela, prebrdomo težavno gospodarsko in družbeno situacijo s katero se srečujemo v Jugoslaviji in ki je odraz razmer v naši državi pa tudi v svetu. Pri tem je pomembno, da se komunisti zavedamo, da je doslej vsako težavno obdobje v našem razvoju omogočilo, kadar smo se pravilno organizirali in znali usmeriti vse sile komunistov in delovnih ljudi, doseganje novih kvalitativ. V Zvezi komunistov zato smatramo, da je tudi sedaj priložnost, da z odločnimi ukrepi in večjo prizadevanostjo naredimo korak dalje pri izgrajevanju samoupravne socialistične družbe.«

V nadaljevanju je Miha Ravnik menil, da sta bila poročilo in uvodna razprava zelo konkretna in da ju tudi kasnejši razpravljalci niso ovrgli. To pa pred komuniste postavlja dodatno zahtevno nalogo, saj bo sedaj potrebno odločno pristopiti k razreševanju nakazanih pomanjkljivosti ter odstraniti ovire. Akcija komunistov se mora odraziti predvsem skozi samoupravni in delegatski sistem, skozi delovanje Socialistične zveze, sindikata, Zveze borcev in mladine.

»Zavedati se moramo, da komunisti sami razmer nismo sposobni spremeniti. To nam bo uspelo le skupno, z vsemi delovnimi ljudmi in občani. Zato je nujno, da preidemo od besed k dejanjem, ki bodo dajali rezultate in da tako začnemo premoščati sedanjí negativni položaj. Poudaril je, da moramo kar najbolj omejiti administriranje, ki omejuje samoupravne, strokovne in druge iniciative. Nove vrednote bomo lahko dosegli le z večjim vplivom delavcev pri ustvarjanju in razporejanju celotnega prihodka ter s sprostitvijo vseh iniciativ v združenem delu.

»Čilje, ki smo si jih zastavili ne bo možno uresničiti v kratkem času in brez odpovedovanj. Potrebno bo zelo veliko naporov, predno bomo dosegli stabilnejše gospodarjenje. Komunisti pa moramo biti prvi, ki se zavedamo, da je v teh težavnih časih nujno osebne interese podrediti družbenim ter se moramo zato povsod bojevati za izboljšanje odnosov in gospodarjenja.

Osnovni problemi naše družbe je danes neizvajanje dogovorjenih usmeritev. To pa je tudi naloga, ki ji moramo nameniti kar največ pozornosti. Seveda pa se moramo v razpravo vključevati takrat, ko dokumenti še niso sprejeti in tako spremeniti dosedajšnjo prakso, ko začnemo razpravo šele takrat, ko vidimo kaj nam dokumenti prinašajo. Ko so zakoni in dogovori sprejeti jih je treba izvajati, če

pa niso takšni kot bi si želeli, potem jih moramo po poti, po kateri smo jih sprejeli, tudi spremeniti. Neizvajanje dogovorov pa vnaša nered, ki slabi žg tako otežene pogoje gospodarjenja.

»Doseči moramo tudi boljše nagrajevanje po delu. Če namreč ne bomo bolje nagradili proizvodnega delavca, če ne bomo nudili več delavcu, ki dobro dela, če ne bomo nagrajevali kreativnega dela, potem tudi napredka ne smemo pričakovati. Seveda ob tem ne smemo pozabiti na socialne kategorije delavcev. Toda skrbno moramo preceniti kdo sodi semkaj. Osebni dohodek namreč ni edini pokazatelj.«

Miha Ravnik je v svoji razpravi poudaril, tudi pomembnost izvoza. Od uspešnosti izvoza je odvisno, kako bomo prebrdili sedanjjo krizo, vendar pa se moramo zavedati, da vsak izvoz ni zadovoljiv.

Opozoril je, da od delavcev ne smemo zahtevati le boljše delo in večjo produktivnost. Naši delavci že sedaj ne zaostajajo veliko za delavci na zahodu. V proizvodnem delu torej ni več veliko rezerv. Zato se moramo lotiti drugih stroškov ter doseči bolj racionalno organizacijo naše družbe. To pa ne smemo narediti na škodo samoupravljanja.

»Zelo zahtevno vprašanje bo v sedanjih razmerah, ko ne dosegamo planskih rezultatov, zagotavljanje proizvodnje. Le z velikimi napori delovnih ljudi še

premoščamo trenutne pomanjkljivosti, vendar pa se bo očitno položaj še zaostroval. Velika težava bo nastala tedaj, ko bo začelo resneje primanjkovati dela in ko v nekaterih delovnih organizacijah ne bo dovolj materialov za nemoteno proizvodnjo.«

»Zelo zahtevno vprašanje bo v sedanjih razmerah, ko ne dosegamo planskih rezultatov, zagotavljanje proizvodnje. Le z velikimi napori delovnih ljudi še premoščamo trenutne pomanjkljivosti, vendar pa se bo očitno položaj še zaostroval. Velika težava bo nastala tedaj, ko bo začelo resneje primanjkovati dela in ko v nekaterih delovnih organizacijah ne bo dovolj materialov za nemoteno proizvodnjo.«

Tudi temu vprašanju bomo morali nameniti komunisti večjo skrb. Ampak ne šele takrat, ko bo potrebno reševati nastalo situacijo, temveč že mnogo prej. Komunisti moramo predvideti dogodek ter angažirano iskati rešitve za delo v takšnih, najtežjih razmerah. Miha Ravnik je spregovoril tudi o pomanjkljivi kadrovske politiki ter menil, da bi morali vodilne kadre, ki ne dosegajo zadovoljivih rezultatov zamenjati, saj bodo to drugače v bolj zaostrenih gospodarskih razmerah storili delavci sami. Partija pa je odgovorna za ustrezno kadrovske politiko in za pravočasno razreševanje nepravilnosti na tem področju. Dejal je tudi, da je v Zvezi komunistov pogosto še

premalo pripravljenosti za odpravljanje negativnih pojavov, veliko nedoslednosti pri delu, preveč besed in premalo dejanj.

»Ne potrebujemo množične Zveze komunistov, ampak odločne člane partije, ki se bodo znali spoprijeti s težavami, ki jih imamo. Ugotavljanje in ocenjevanje razmer nam sedaj ne koristi mnogo. Pokazati moramo rešitve, odpreti perspektive.«

Veliko težav nas čaka tudi na področju porabe, saj bomo le stežka zagotavljali zadovoljiv razvoj posameznih dejavnosti. Seveda ne moremo razpravljati o ukinitvi Sol, vrtcev ali zdravstvenih domov, vendar pa moramo sprejemati racionalne programe in poiskati vse rezerve, ki jih morda še imamo. Čas je, da tudi razprave o programih posameznih dejavnosti, postavimo na nove temelje. Spregovoriti moramo o tem, kakšen nivo posameznih dejavnosti želimo in potem zanj zagotoviti ustrezna sredstva. Pomembna naloga bo tudi okrepitev vrst Zveze komunistov ter nadaljnja diferenciacija, pa ne na osnovi udeležbe na sestankih ampak na osnovi pripravljenosti za spreminjanje sedanjih razmer. V ospredje moramo ponovno postaviti moralni lik komunista, tovariške odnose, kritiko in samokritiko. Komunisti moramo imeti enotna stališča. Vsi delovni ljudje in ne le posamezniki, pa moramo vložiti še malo več naporov za uresničitev naših stabilizacijskih prizadevanj.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik »Salski rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji). Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-317, 850-316.

Brzovrjavni naslov: Informativni center Velenje. Cena posameznega izvida je 10 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 432 din (mesečna 36 din) (za inozemstvo 900 dinarjev). Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge or-

ganizacije združenega dela, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne ter zasebne obrtnike pa znaša 720 din in je vplačljiva vnaprej. Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482. Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacijo izvršnega sveta Skupštine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Občinska skupnost otroškega varstva Velenje

Nove lestvice subvencioniranja

Na zadnji seji skupščinske skupnosti otroškega varstva Velenje so delegati med drugim potrdili realizacijo finančnega načrta in programa te skupnosti za preteklo leto, potrdili pa so tudi predlog finančnega načrta za letošnje leto ter program dela te skupnosti.

Po prispevnih stopnji bo ta skupnost v letošnjem letu zbrala nekaj več kot 233 milijonov dinarjev. Največ sredstev, kar 64 milijonov dinarjev, bodo namenili za vzgojno varstveno dejavnost. To so sredstva za zagotovitev delovanja rednih oddelkov za vse predšolske otroke v dnevnem varstvu, vključno s subvencijami, delovanje oddelka za razvojno motene otroke, delovanje družinskega varstva, izvajanje celoletne priprave na šolo za vse 6-letne otroke ter 50-urni program za petletne otroke. Za investicije namenijo v letošnjem letu nekaj

Program občinske skupnosti otroškega varstva je obsežen in bogat

manj kot 30 milijonov dinarjev in sicer za preureditev prostorov v

domu učencev ter za vrtec v Šmartnem ob Paki. Nekaj sredstev je predvidenih še za manjše investicije kot je vzdrževanje objektov, oprema prostorov za delo z otroki, urejanje otroških igrišč in podobno. Občinska skupnost otroškega varstva Velenje pa bo poleg tega namenila svoja sredstva še občinski zvezi prijateljev mladine Velenje, dotirala bo programe drugih organizacij za delo z otroki, izobraževali bodo vzgojni kader, subvencionirali šolsko prehrano in podobno.

Program občinske skupnosti otroškega varstva Velenje za letošnje leto, je zelo obsežen in bogat.

Kot načrtujejo bodo odprli štiri nove oddelke v domu RSC, tako da bi imeli s 1. 9. 1983, ko naj bi bili ti oddelki že urejeni, v občini Velenje v vzgojno varstvenih ustanovah že 1920 otrok, kar pomeni 38,8 odstotka predšolskih otrok v občini. Trenutno deluje v občini 97 oddelkov za predšolske otroke od tega 6 oddelkov za otroke starosti do dveh let, 51 je oddelkov za otroke do šestih let starosti in 20 oddelkov male šolarje. Načrtujejo pa tudi, da bodo v letošnjem letu povečali število varstvenih družin s sedanjih 15 na 18. Se naprej bo deloval tudi en oddelk razvojnomočen otrok, ki vključuje od 5 do 8 otrok.

Glavna novost programa te skupnosti za letošnje leto je program priprave otrok na šolo v celoletnem trajanju za vse otroke. Ker imajo že sedaj v dnevnem varstvu kar 65 odstotkov malih šolarjev, so morali ta program

male šole organizirati le za 276 otrok. Jeseni pa načrtujejo, da se bo število teh otrok v dnevnem varstvu z odprtjem štirih novih oddelkov v domu RSC še povečalo, tako da bi prihajalo k triurnemu programu male šole še manj otrok. Pri izvajanju tega dodatnega programa se srečuje občinska skupnost otroškega varstva s precejšnjimi težavami predvsem zaradi pridobitve ustreznih prostorov.

Za vse petletne otroke, ki ne obiskujejo vrtcev bodo pripravili 50 urni program.

Na zadnji seji skupščine otroškega varstva so se dogovorili tudi za izenačitev finančnih pogojev vseh otrok, ki obiskujejo malo šolo, tako tistih v dnevnem varstvu kot tistih, ki obiskujejo ta program v popoldanskem času.

Tudi v letošnjem letu bo občinska skupnost otroškega varstva Velenje namenjala vso skrb urejanju otroških igrišč. Storiteli bodo vse, da bi vzdrževanje igrišč sistemsko rešili. Predlagajo, da bi skrb za to prevzela komunalna skupnost.

Zagotavljali bodo tudi socialno varnost družinam z otroki. Tako bodo nudili denarne pomoči vsem družinam z nizkimi osebnimi dohodki, subvencionirali cene v vzgojno varstvenih ustanovah ter cene šolske prehrane.

Na dnevnem redu zadnje seje skupščine občinske skupnosti otroškega varstva Velenje je bil tudi predlog lestvice subvencioniranja cen v vzgojno varstvenih ustanovah in subvencioniranja cen šolske prehrane. Razveseljivo je, da je bilo to gradivo delegatom predloženo v variantnih predlogih in sicer so se delegati lahko odločali o tem ali naj občinska skupnost otroškega varstva lahko odločali o tem ali naj občinska skupnost otroškega varstva subvencionira le oskrbino ali pa tudi prehrano otrok v vrtcih. Odločili so se za drugo varianto.

Od 1. aprila naprej bodo starši otrok, ki ne dosegajo 3.000 dinarjev na družinskega člana oproščeni vseh plačil v vrtcu, tisti, ki dosegajo dohodek do 3.600 dinarjev bodo plačevali po 420 dinarjev mesečno, do 4.300 dinarjev na družinskega člana po 720 dinarjev, do 5.100 na družinskega člana po 1.140 dinarjev in tako dalje. Vsi tisti, ki dosegajo na družinskega člana več kot 10 tisoč dinarjev pa bodo plačevali polno ceno v vzgojno varstvenih ustanovah v višini 3.470 dinarjev, v jasličnih oddelkih 4.120 dinarjev in v družinskem varstvu 4.186 dinarjev.

Delegati so predlagali, da je potrebno upoštevati pri ugotavljanju dohodka na družinskega člana tudi dohodek tistih, ki živijo v izven zakonski skupnosti. Odločili pa so se še za variantni predlog, da starši, ki pravdašno ne sporočijo otrokove odsotnosti, nimajo pravice do znižanega plačila za neodvajeno hrano in se za tiste dneve zaradi črna polna cena, kljub temu da so sicer opravičeni do znižanega plačila.

Osnovnošolsko izobraževanje

Potrebujemo novo šolo

Kako v danih gospodarskih razmerah zagotoviti nadaljnji razvoj vzgoje in izobraževanja v občini Velenje to bo prav gotovo ena od najpomembnejših nalog komiteja za družbene dejavnosti in seveda občinske izobraževalne skupnosti. Nazadovanja si na tem področju kljub različnim težavam vendarle ne smemo dovoliti, saj je od uspešnosti vzgoje in izobraževanja mladine odvisen nadaljnji razvoj in napredek naše družbe.

Vedno bolj skromno odmerjena sredstva za delovanje samoupravnih interesnih skupnosti ne dajejo veliko možnosti za iskanje ustreznega ravnotežja ter za odpravljanje napak, ki jih je s sabo nosilo predvsem prekomerno zaposlovanje v preteklih letih. Vendar pa je jasno, da je prav vzgoja in izobraževanje, tisti temelj, ki bo v daljšem obdobju lahko zagotovil kakovitejšo gospodarsko usmeritev naše družbe. In prav je, da se s to mislijo problemov na tem področju tudi lotujemo.

V preteklem letu je bilo pri uresničevanju finančnega načrta občinske izobraževalne skupnosti precej občasnih težav zaradi neključnosti, ker dotok sredstev iz prispevne stopnje ni bil enakomeren oziroma zadosten. Izvajalcem, zlasti temeljnimi organizacijam vzgojnoizobraževalnega zavoda je zaradi povečanih obveznosti pri amortizaciji in nekaterih dodatnih prispevkov iz dohodka primanjkovalo okoli 14 milijonov dinarjev, ki so jih začasnoma nadomestili s sredstvi za rezervni sklad in sklad skupne porabe ter sredstvi za učbenike, ekskurzije in šolo v naravi.

V septembru je bila sicer izvršena revalorizacija celotnega programa in finančnega načrta občinske izobraževalne skupnosti za 5 odstotkov, kar je pri izvajalcih omogočilo valorizacijo osebnih dohodkov in materialnih stroškov. Še vedno pa vzgojnoizobraževalne organizacije niso imele v celoti pokritega programa in sicer je primanjkovalo 3760000 din. Po sklepu skupščine je bilo zato šolam iz drugih postavk nakazano ob

zaključku leta še 3.460.000 din za oblikovanje sklada skupne porabe.

Zaradi izjemnega dotoka sredstev v decembru je občinska izobraževalna skupnost ob koncu leta izkazala več kot 3 milijone presežkov, ki pa jih je upoštevala pri oblikovanju prispevne stopnje za letošnje leto.

Težave iz lanskega leta tudi letos ne bodo nič manjše. Zato so programi zastavljeni skrajno racionalno, nekatere pa bo očitno potrebno tudi krčiti, več kot jasno, da v škodo otrok in boljše ter sodobnejšega pedagoškega dela.

V občini Velenje deluje 8 centralnih šol z 10 podružnicami ter osnovna šola s prilagojenim programom. V letošnjem šolskem letu obiskuje pouk 5165 učencev, ki so razporejeni v 205 oddelkih. Celodnevno obliko dela imajo 3 centralne šole (Biba Roček Šostanj, Veljko Vlahovič in Bratov Mravljak Titovo Velenje) in podružnične šole v Belih vodah in Ravnah. Celodnevno šolo obiskuje 1785 učencev v 63 oddelkih, kar predstavlja 34,5 odstotkov vseh učencev. Glasbeno šolo obiskuje do 500 otrok. Po podatkih o vpisu bo že v prihodnjem šolskem letu potrebno dodatno odpreti vsaj 6 novih oddelkov. Ker je bilo dogovorjeno, da zaradi tega ne bi spreminjali oblike dela po šolah, se bo moralo nekaj učencev prestaviti iz šol kjer bo priliv prevelik na šole kjer te težave ne bodo tako občutne. Med približno 140 učenci, ki bodo morali opraviti takšno preselitev je največ bodočih prvotolčkov. Vsem ostalim učencem, ki se bodo morali zaradi prostorske stiske prestaviti na druge šole v enotnem velenjskem šolskem okolišu pa bo omogočeno, da bodo obiskovali enako organizacijsko obliko pouka kot prejšnje leto.

Ob vseh teh rešitvah pa je več kot jasno, da je nova — šesta osnovna šola v Titovem Velenju nujnost. In v to kisljo jabolko kljub pomanjkanju denarja potrebujemo čim hitreje ugrizniti.

B. Z.

Občinska raziskovalna skupnost

Potrdili delovni program

Na zadnji seji občinske raziskovalne skupnosti so delegati med drugim potrdili realizacijo finančnega načrta za preteklo leto ter sprejeli program in finančni načrt za letos.

Tudi v letu 1983 bodo vso skrb namenili izvajanju projekta Velenje 2000, za kar bodo namenili tudi večino zbranih sredstev. Naloge bodo izvajali v skladu s postavljenimi časovnimi roki in nadaljevali z nalogami, ki so jih pričeli izvajati že v preteklih letih. V letošnjem letu bo tako občinska raziskovalna skupnost financirala izdelavo naslednjih nalog: Smeri bodočega gospodarskega razvoja v občini Velenje, Razvoj drobnega gospodarstva v občini Velenje, Sociološke osnove dolgoročnega predvidevanja in planiranja družbenega razvoja v občini Velenje. Prispevek k razvoju celovitih analiz stanja okolja ter možnosti vključevanja varovalnih vidikov planiranja, Organiziranost oskrbe prebivalstva v vplivnem območju

občine Velenje, ter razvoj prometne in komunalne infrastrukture. Zelo pomembna naloga občinske raziskovalne skupnosti Velenje je tudi razvoj in pospeševanje inventivne dejavnosti. Odbor za inovacije pri tej skupnosti ima v ta namen poseben program, ki ga uresničuje skupaj z odborom za inventivno dejavnost pri občinskem sindikalnem svetu. V letošnjem letu je ta skupnost prvič namenila nekaj sredstev tudi za vzpodbujanje raziskovalnega dela mladih, saj je jasno, da je napredek na tem področju odvisen od tega, če bomo uspeli navdušiti mlade za raziskovalno dejavnost. Pozornost bodo namenili učencem višjih razredov osnovnim šol ter dijakom srednjih šol.

Letos bo zbrala občinska raziskovalna skupnost 4.372.000 dinarjev. Največ sredstev bodo namenili za izvajanje programa Velenje 2000, za pospeševanje inventivne dejavnosti pa imajo predvidenih 187 tisoč dinarjev.

M. Z.

Zbor združenega dela skupščine občine Velenje — občinska raziskovalna skupnost

Projekt Velenje 2000

Osrednja točka dnevnega reda skupne seje zbora združenega dela velenjske občinske skupščine ter občinske raziskovalne skupnosti je bila predstavitev projekta Velenje 2000 ter ocena raziskovalne in inventivne dejavnosti z možnostmi njenega razvoja.

Občinska raziskovalna skupnost Velenje si je že pred sprejemom Zakona o raziskovalni dejavnosti prizadevala, da ne bi bila samo posrednik med združenim delom in raziskovalno skupnostjo Slovenije ter posebnimi raziskovalnimi skupnostmi temveč, da bi pričeli z lastnimi raziskavami in s tem aktivno prispevali k reševanju problemov, ki so prisotni v naši občini.

Že leta 1979 smo v občini sprejeli samoupravni sporazum, s katerim smo združevali posebna sredstva in pričeli tudi z lastnimi raziskavami. Nov zakon o raziskovalni dejavnosti, ki je izšel konec leta 1979, je prizadevanja občinske raziskovalne skupnosti Velenje potrdil kot pravilna. V letu 1980 so imeli že oblikovan program raziskav za to srednjeročno obdobje. Ta program so združili v projektu Velenje 2000.

Pri načrtovanju programa so izhajali iz kritične ocene sedanjih razvojnih neskladij, ki jih občutimo v naši občini. Zaostreni pogoji gospodarjenja, surovinska kriza, specifični problemi degradacija okolja zaradi rudarjenja, neugodna struktura zaposlenih, ekstenzivno zaposlovanje v preteklosti in s tem povezani socialni problemi, nesorazmerje med razvojem industrije in infrastrukturo, so vprašanja, ki jih je potrebno obdelati in najti zanje rešitve.

Pri uresničevanju tega zahtevnega programa je občinska raziskovalna skupnost srečala z mnogimi težavami, saj kljub razviti industriji v občini Velenje z mno-

gimi težavami, saj kljub razviti industriji v občini Velenje ni veliko raziskovalnih kadrov. Prav tako smo šele pred nedavnimi dobili prvo registrirano raziskovalno delovno organizacijo — DO Raziskave in razvoj v Gorenju. Tako so morali za uresničitev zastavljenega programa iskati raziskovalne delovne organizacije izven občine. Kljub temu pa so si prizadevali, da bi pritegnili k sodelovanju kar največ strokovnjakov občine Velenje, tako da bi se v kar največji meri oprli na lastne sile in pozitivne ideje ter iniciative iz lastnega okolja.

Petletni program raziskav je bil organiziran projektno. Posamezne naloge so bile smiselno združene na tri glavna področja, in sicer gospodarski razvoj, socialni razvoj in prostorski razvoj. Za celoten projekt je bil izdelan mrežni plan, v katerem je prikazano zaporedje posameznih raziskav tako, da začetek ene naloge koristi rezultatom predhodne oziroma paralelna naloge. Na ta način se nobena naloga ne izvaja kot samostojna, ampak je samo del celotnega projekta. Rezultati posameznih nalog pa niso dokončni dokler se v celotnem projektu ne preverijo interdisciplinarno.

Celoten projekt usmerja programski odbor pri skupščini občinske raziskovalne skupnosti, ki skrbi za celovitost projekta in interdisciplinarnost raziskav. Za strokovno usmerjanje posameznih nalog pa so zadoženi trije projektni sveti.

In kako občinska raziskovalna skupnost uresničuje zastavljeni program?

Osrednja naloga s področja gospodarskega razvoja so smeri bodočega gospodarskega razvoja v občini Velenje. To nalogo, ki je bila predvidena kot dveletna, so pričeli uresničevati v letu 1981, končana pa bo v tem letu. Nosilec

naloge je Ekonomski inštitut Maribor, nalogo pa izvaja skupaj z Zavodom za urbanizem Velenje ter strokovnjaki združenega dela velenjske občine in Univerze v Mariboru.

Osnovni cilji te naloge je razvoj industrijskih panog z maksimalno racionalizacijo potrošnje energije in surovin, kar hkrati pomeni pretežno tehnološko in razvojno intenzivno usmeritev v srednjeročnem, še bolj pa v dolgoročnem razvoju, povečano vlogo terciarnih dejavnosti za proizvodnjo in osebno potrošnjo ter usklajen socialni razvoj z ekonomskim razvojem in celotnem velenjskem prostoru. Naslednja naloga, ki je v izvajanju s področja gospodarskega razvoja, je razvoj drobnega gospodarstva v občini Velenje. . . . Tudi nosilec te naloge je Ekonomski inštitut Maribor v sodelovanju z domačimi strokovnjaki. Namen te naloge je ugotoviti mesto in vlogo drobnega gospodarstva v gospodarstvu občine Velenje,

ugotoviti njegovo razvitost ter oblikovati razvojno usmeritev gospodarskega sektorja v prihodnjem obdobju v skladu s predvidenim gospodarskim in družbenim razvojem občine, regije, pa tudi širšega prostora.

S področja socialnega razvoja je bila pred nedavnimi končana naloga Razvojni indikatorji in trendi v občini Velenje. Nalogo je izdelala Fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo. Predstavlja prikaz splošne razvojne problematike in služi predvsem kot osnova za nadaljnje sociološke študije. . . . Tudi druga naloga s tega področja — Analiza prebivalstva iz demografske projekcije do leta 2000, je že končana, izdelal pa jo je Zavod za urbanizem Velenje. Rezultati te naloge so uporabljivi pri ostalih nalogah, seveda pa tudi pri usmerjanju prihodnjega družbeno ekonomskega razvoja. Koncem lanskega leta so pričeli izvajati tudi osrednjo nalogo s sociološkega področja. To so Sociološke osnove dolgoročnega predvidevanja in planiranja razvoja občine Velenje. Nalogo, ki je dveletna izvaja Fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo, navezuje pa se na rezultate prvih dveh nalog,

Rezultate Projekta Velenje 2000 je potrebno dosledno upoštevati pri načrtovanju v vseh okoljih

pa tudi nalog iz ekonomskega in prostorskega razvoja.

Nadse pomembne za našo občino so tudi naloge s področja prostorskega razvoja. Obsežna študija s tega področja je Prispevek k razvoju celovitih analiz stanja okolja ter možnosti vključevanja varovalnih vidikov planiranja v občinskih prostorskih planih. Izvajalca naloge sta Zavod za urbanizem Velenje ter Biološka fakulteta v Ljubljani. Prvi del te naloge je bil končan že v prejšnjem srednjeročnem obdobju. Zaradi izvirnega pristopa k obravnavi prostora je prvi del te naloge sofinancirala tudi republiška raziskovalna skupnost. Naloga je omogočila, da smo prva občina v Sloveniji, ki ima solidno banko podatkov o prostoru obdelano na računalniku z možnostjo simulacije dogajanj s pomočjo računalnika.

Osrednja naloga s tega področja pa so Prostorski dejavniki družbeno gospodarskega razvoja v občini Velenje. Obdelala bo, kako se odraža predviden družbeno gospodarski razvoj v prostoru in dajala povratne informacije raziskavam iz gospodarskega in sociološkega razvoja o prostoru kot omejitvenem faktorju. Naloga bo končana prihodnje leto.

V raziskovalni dejavnosti smo pogosto priča, da določajo predmet raziskave raziskovalne organizacije, uporabniki pa imajo nanje premajhen vpliv. Delegati poudarjajo, da v tem primeru ni tako, saj organi skupščine občinske raziskovalne skupnosti kot naročniki raziskav obvladajo stanje in usmerjajo raziskave po občinskih potrebah.

Obstaja pa bojazen, da bi ostal Projekt Velenje 2000 le kup popisane papirja, če ne bi našel poti do uporabe v združenem delu in celotni družbeno politični skupnosti. Rezultati raziskav morajo služiti kot solidna in znanstveno argumentirana osnova za vse nadaljnje planiranje v občini ter načrtovanje razvoja, so poudarili na skupni seji.

Dosedanje raziskave so že vzbudile veliko zanimanja pred-

vsem pri nekaterih strokovnih kadrih, vendar Projekt Velenje 2000 ne sme ostati le v ozkih strokovnih krogih, temveč mora najti uporabo vrednot pri vseh organizacijah v občini.

Na skupni seji so delegati zbora združenega dela ter občinske raziskovalne skupnosti sprejeli vrsto zaključkov. Med drugim se morajo seznaniti s celovitim projektom vse organizacije združenega dela ter družbeno politične in samoupravne organizacije in skupnosti, z rezultati posameznih raziskav pa podrobno vse tiste organizacije, ki delujejo na področju, ki ga raziskava obdeluje. Že v fazi izvajanja nalog se morajo delovne organizacije v večji meri vključevati v oblikovanje nalog preko skupščine občinske raziskovalne skupnosti oziroma direktno preko svojih strokovnjakov v projektnih svetih in programskem odboru. Programski odbor občinske raziskovalne skupnosti in Svet za znanstveno raziskovalno dejavnost pri OK SZDL so zadožili, da pripravita program izvajanja teh sklepov.

Rezultate projekta Velenje 2000 je potrebno obvezno upoštevati pri izdelavi dolgoročnega, srednjeročnega in letnih planov oz. resolucij občine Velenje, prav tako pa tudi pri prostorskem planiranju. Prav tako pa naj jih pri načrtovanju razvoja in preusmerjanju gospodarstva upoštevajo tudi vse delovne organizacije v občini, krajevne skupnosti in samoupravne interesne skupnosti.

Glede na to, da so naloge razen za sozd REK in Gorenje skupne in splošne, predlagajo, da posamezne delovne organizacije za svoj razvoj razširijo raziskave. Strokovni kadri, ki sodelujejo v izvajanju nalog tega projekta morajo postati nosilci prenašanja spoznanja raziskovalnih nalog v svoja delovna okolja. Na seji pa so poudarili še, da nas trenutne gospodarske težave ne smejo ustaviti in prisiliti k odstopanju od smelejšega planiranja, ki pa mora seveda izhajati iz realnega stanja.

M. Z.

V obratu Umetnega marmorja so v preteklem letu morali zaradi pomanjkanja poliestrske smole kar za mesec dni ustaviti proizvodnjo

Gorenje tozd Gradbeni elementi

Ugoden izvoz

Zaposleni v gorenjski temeljni organizaciji Gradbeni elementi so si ob zaključnem računu lahko veselo meli roke, saj so rezultati poslovanja v preteklem letu pokazali, da so dobro gospodarili.

Lani je 265 zaposlenih v tem tozdu naredilo milijon 54 kvadratnih metrov glaziranih in 100 tisoč neglaziranih ploščic ter 550 kopalniških setov. Poleg tega pa še 100 tisoč tekočih metrov okenskih polic ter robnikov. S prodajo svojih izdelkov so tako prigrisnili milijardi 425 milijonov dinarjev celotnega prihodka. Ko so v tej gorenjski temeljni organizaciji poravnali vse obveznosti, jim je ostalo le še 42 milijonov dinarjev čistega dohodka, kar je za 10 odstotkov več kot so načrtovali. S tem ostankom dohodka so pokrili izgubo tistih gorenjskih tozdov, v katerih preteklo leto niso najboljšje gospodarili. V letu 1982 so v tem kolektivu Šaleške doline pripravili vse za proizvodnjo krmilnih korit.

Pri gospodarjenju si v sedanjih časih seveda povsod in na vsakem koraku prizadevamo izvoziti kar največ. Na lanske letošnje izvozne uspehe so lahko zaposleni v tozdu Gradbeni elementi resnično ponosni, saj so s prodajo svojih proizvodov na konvertibilnem zahodnem tržišču zaslužili 15 milijonov dinarjev, skupni izvoz pa je znašal 100 milijonov dinarjev. Na Madžarsko, v ZR Nemčijo, Dansko, Avstrijo ter sosednjo Italijo so izvozili skupaj 60 tisoč kvadratnih metrov ploščic.

Uspehi, kakršne beleži v preteklem letu ta delovni kolektiv, so že kar redkost. »Seveda bi bili lahko rezultati gospodarjenja še mnogo boljši, če nas ne bi pestile mnoge težave,« poudarjajo zaposleni. V tozdu Gradbeni elementi je občasno primanjkovalo plina, saj so zaradi pomanjkanja tega morali celo enkrat zaustaviti vse stroje. Proizvodnja je bila motena tudi zaradi pomanjkanja materialov, ki so iz uvoza. To so predvsem glazure in pigmenti. Težave so se porajale tudi pri nakupu rezervnih delov za njihove stroje.

Se z večjimi ovirami za boljše gospodarjenje so se srečevali zaposleni v obratu Umetnega marmorja v Šoštanj. ki sodi prav tako v to temeljno organizacijo. Zaradi pomanjkanja poliestrske smole so morali delavci zaustaviti stroje kar za mesec dni. Tako velik izpad proizvodnje je še kako pokvaril boljše delovne dosežke ob koncu leta. Na domačem tržišču trenutno ne morejo kupiti skoraj ničesar.

Iskrice z zbora gasilcev

Gasilci so bili tudi nezadovoljni, ker je večina vabljenih gostov ostala »gluha« in se ni udeležila seje. Od nekaj deset vabljenih predstavnikov OZD, KS in DPO občine so bili na zboru navzoči le požarni inšpektor in dopisnik NČ.

x x x

Ko je inšpektor požarne varnosti SO Velenje nizal ugotovitve na področju požarne varnosti, je med drugim dejal: »V tujini je požarna varnost znanost, pri nas pa roko delstvo.«

Le kaj so si mislili gasilci? In kaj si mislite vi?

x x x

Status gasilcev DS SIS za varstvo pred požari že dolgo ni rešen. Delati morajo kot poklicni, vključevati se v vse akcije kot amaterji, hkrati pa prenašati kritiko vse gasilske srenje. To notranje trenje pa lahko kaj zasodi, če ne bo pravočasno odstranjen vzrok.

x x x

Sodelovanje OGZ Velenje s požarnim inšpektorjem ni zadovoljivo. Takšno samokritično ugotovitev je podal inšpektor sam. Kdo je na potezi?

T. Podgoršek

Šoštanj

Sto let zadružnega hranilništva

V februarju so v Šoštanju skromno proslavili pomemben jubilej 100-letnico zadružnega hranilništva. 21. januarja 1883 so v Celju namreč ustanovljena Zveza slovenskih posojilnic, ki je povezovala 14 dotedaj že ustanovljenih posojilnic, med katerimi je bila tudi posojilnica v Šoštanju.

Ustanovitelja hranilnice in posojilnice v Šoštanju sta bila Mihael in Josip Vošnjak. Zadružno hranilništvo je v prvem obdobju po svojem pomenu presegalo hranilništvo. Imelo je izredno vlogo v času osveščanja slovenskega naroda. Bilo je močna podlaga materialnega razvoja našega gospodarstva in kot so poudarili govorniki na tej slovesnosti je imelo tudi velik narodno obrambni značaj, proti nemškutarstvu, ki je obvladovalo ključne politične in gospodarske položaje.

V vseh letih obstoja je kreditno zadružništvo tako dosegalo vrsto zavidljivih uspehov pa tudi težkih udarcev, novo uveljavitev pa je

doseglo po osvoboditvi. V petdesetih letih je delovalo v sestavi kmetijskih zadrug, v letu 1960 pa je bila v naši občini z nastankom kmetijske zadruge Šoštanj izoblikovana sedanja hranilno kreditna služba.

Kreditno zadružništvo je ves čas dajalo močno materialno podlago zadružništvu. Sredstva hranilnih vlog so se v obdobju zadnjih desetih let povečala za 18 krat in so znašala v preteklem letu 59 milijonov dinarjev. Bistveno povečanje je bilo doseženo v letu 1981, ko je bilo kooperantom omogočeno izplačilo prodaje kmetijskih proizvodov preko hranilnih knjižic. Hranilne knjižice so tako postale tekoči računi kmetov na katere nakazuje denar temeljna organizacija kooperantov kmetijstvo in gozdarstvo za prevzete proizvode.

Hranilno kreditna služba je od vseh vlog namenila v zadnjem obdobju kar 50 odstotkov sredstev za investicijske kredite kmetom.

Era TOK Kmetijstvo

Dolgoročno se povezujejo z nekaterimi organizacijami

„Posodobitev kmetijstva v družbenem in zasebnem sektorju je v naši občini nujna saj smo v zadnjih letih s hitro urbanizacijo in ugrezom izgubljali najboljša kmetijska zemljišča. Seveda pa bomo dovolj hrane lahko pridelali le z urejenimi razmerji med cenami surovin in kmetijskih pridelkov, večjim vlaganjem v neposredno kmetijsko proizvodnjo, večjo storilnostjo vseh, ki delamo v kmetijstvu ter ob podpori združenega dela in vseh družbenopolitičnih sil. Kmetijstvo ne more biti več rezervat delovne sile, temveč enakovredna gospodarska panoga, ki mora ob proizvodnji ohranjati kulturo krajine, prirodna razmerja, okolje, poseljenost prostora in izboljševati družbeno ekonomski položaj združenih kmetov,“ pravi Henrik Jonko direktor temeljne organizacije kooperantov Kmetijstvo Šoštanj.

V hribovitem področju občine Velenje pridelujemo večino odkupljenih tržnih viškov hrane, to pa precej draži pridelovanje, saj so stroški za okoli 30 odstotkov višji kot v ravninskem svetu. Seveda pa si opuščanja hribovskih in višinskih kmetij ne smemo dovoliti. Zato moramo ustvariti takšne pogoje kmetovanja in socialne varnosti, da mladi ne bodo tako številno zapuščali kmetij. Ze sedaj se srečujemo z mnogo previsoko starostno strukturo kmečkega prebivalstva, ki mnogokrat ni doraslo vedno zahtevnejši tehnologiji v

kmetijski proizvodnji in upravljanju s sodobno mehanizacijo.

V temeljni organizaciji Kmetijstvo temu vprašanju namenja veliko skrb. Ze od leta 1980 dobro delujejo tudi trije aktivni mladih zadružnikov, ki dosegajo zavidljive uspehe pri izobraževanju ter na raznih regijskih in republiških tekmovanjih.

Aktivne so tudi žene — zadružnice, ki se rade udeležujejo raznih tečajev, predavanj in strokovnih ekskurzij. V občini Velenje je bil zanje med prvimi sprejet samoupravni sporazum, ki

Večja družbena skrb za proizvodnjo hrane

Občinska gasilska zveza Velenje

Vse pomembnejša vloga gasilcev v podružbljanju samozaščite

Potem, ko so v vseh gasilskih organizacijah v občini uspešno končali članske zbere in ugotovili, da je požarna operativna v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah v primeri pripravljeno, je tudi Občinska gasilska zveza Velenje na obnem zboru pred dnevi ugotovila, da je stanje požarne preventive, zadovoljivo. Povsem drugačna pa je ocena požarne varnostnih razmer (potencialnih nevarnosti za požar in nastanek materialne škode ter morebitnih žrtev) v OZD in KS ter med občani. Ocena, ki so jo podali na zboru prisotni predstavniki OGZ, republiške GZ, inšpektor požarne varnosti in drugi, je vendarle zaskrbljujoča. Zato je treba nadaljevati prizadevanja za zmanjševanje nastajanja možnosti za požar in za nastanek velike materialne škode ter človeških žrtev, saj je to ena izmed direktnih poti do dobrih stabilizacijskih in samozaščitnih uspehov.

Iz poročila predsednika OGZ je bilo slišati veliko pohval glede opravljenega dela, saj so delovni načrti preteklega leta v celoti uresničeni. Čeprav zahtevajo gospodarske razmere vse več odrekovanja in težav pri opravljanju amaterskega, prostovoljnega, vendar strokovnega dela, se v gasilstvu razmere niso bistveno menjale — na račun manjšega števila predanih občanov, članov gasilskih organizacij. Vse večji paje tudi prispevek poklicnih gasilskih enot v OZD ter gasilske enote pri SIS PV Velenje.

Z nakupom štirih avtosticern v lanskem letu, je tehnična opremljenost posameznih GD na zavidljivi ravni. V kratkem pričakuje avtosticerno tudi v GD Toplošica, ko bo tudi zadnje društvo opremljeno s prepotrebno tehniko za hitro posredovanje na krajih, kjer je pomanjkanje gasilne vode. Ce štejemo priprave za izgradnjo gasilskega doma v Škalah za resno gradbeno akcijo, potem bomo v letošnjem letu sklenili izjemno plodno investicijsko obdobje, ko je domala celotna občina dobila sodobne gasilske domove (največ večnamenskih objektov).

Prizadevanje je bilo tudi usposabljanje strokovnih kadrov in izpopolnjevanje članov GD. Kar 74 kandidatov je opravilo izpit za izprašane gasilce, pred kratkim pa še 32. Vendar pa so bili to predvsem člani iz obrobnih GD, medtem, ko vključevanje z okolice industrijskih con in mesta. Titovo Ve-

Načrtovana rast kmetijske proizvodnje je močno odvisna od investicijskih vlaganj v zasebno kmetijstvo

za kreditiranje ustanoviteljev, 10 odstotkov sredstev je namenila za likvidnostno rezervo, preostali del pa obrača za normalno poslovanje.

S pomočjo kreditov hranilno kreditne službe so kmetovalci v občini Velenje zgradili 72 ter posodobili 168 hlevov s 3600 stojišči. Zgradili so tudi 114 jam za gnojevko v velikosti 10800 kub. m. Za pridobivanje kvalitetnejše osnovne

krme je bilo zgrajenih 280 stolpnih in koristastih silosov, ki imajo 15400 kub. m površine. Nakupljena je bila tudi številna kmetijska mehanizacija brez katere si sodobnega kmetovanja ne moremo več zamisljati. Učinek investicij je bil velik, lahko pa bi bil še večji, če bi bile urejene razmere na tržišču ter uskaljene cene kmetijskih pridelkov s cenami reprodukcijskih materialov.

V letošnjem letu bodo naši kmetovalci povečali proizvodnjo za 4,5 odstotkov. Tako bodo proizvedli 2 milijona 650 tisoč litrov mleka, 960 ton mladega pitega goveda, 750 ton piščancev, 40 ton hmelja, 225 ton pšenice, 330 ton jabolk in drugo.

„Moram povedati,“ pravi Henrik Jonko, „da smo v letošnjem letu pričakovali več od obljub o pravočasnih ukrepih, ki bodo zagotovili enoten trg s kmetijskimi pridelki, pričakovali smo boljše oskrbo z reprovitali, rezervnimi deli, ustrežnejše razmerje cen, poenostavljen postopek pri pridobivanju regresa in stimulacij ter večji delež od ustvarjenih deviz.“

Da bi zagotovili zadostno količino krmne, se je delovna organizacija ERA s sodelovanjem Hmezada začela dolgoročno povezovati z organizacijami v Vojvodini. Za nemoteno oskrbo z umetnimi gnojili, skupaj s kooperanti, vlagajo finančna sredstva za izgradnjo dveh tovarn umetnih gnojil in sicer v Kutini in Brušah. Prav tako pa so tudi soinvestitorji pri izgradnji mlekarne v Zalcu.

„Za večje in trajnejše dohodkovno povezanje v reproceloto mnogokrat ne najdemo prave poti, izgovori nekaterih udeležencev zaradi organiziranosti in preizkiznih cen, pa ne bi smeli nudit možnost za privzemanje dohodka ostalih udeležencev,“ meni Henrik Jonko.

Hrana, ki jo bomo pridelali doma, čeprav zaradi zahtevnejše proizvodnje nekoliko dražje, bo na koncu vendarle cenejša od tiste, ki bi jo morali uvoziti.

B. Z.

lenje nazaduje. Primerno pozornost izobraževanju so namenili gasilci tudi svojemu strokovnemu vodstvu. Dobro sodelovanje med SIS in OGZ se je nadaljevalo tudi v lanskem letu (če izvajamo problem statusa poklicne gasilske enote pri SIS PV, ki že leta ni rešen!). Pri financiranju in programskih nalogah so vedno našli primerno soglasje in rezultati niso izostajali. Posrečilo se je tudi sodelovanje z DVIT Titovo Velenje, ko so varnostni inženirji izdelali požarno varnostne načrte za vse KS v občini.

Plodno je bilo tudi na področju športa in rekreacije. Vendar pa številnih tekmovanj in uspehov ne bomo navajali, ker smo o njih poročali sproti. Slabšo oceno pa je ugotovila gasilska operativna ob požarnovarnostnih pregledih v delovnih organizacijah (kar je identično z ugotovitvami požarnega inšpektorja) ter na poslopih kmetijskih področjih. Zato tudi visoko število intervencij gasilskih enot, Poleg 61 akcij, prijavljenih na št. 93 gasilski enoti Velenje (od teh je bilo 43 požarov), je bilo potrebno gasiti še osemkrat, skupno je bilo torej preko petdeset požarov. Verjetno pa je bilo število začetnih požarov še veliko večje, vendar se niso opravile zahtevane prijave.

Ko so se gasilci dogovarjali za delo v tekočem letu, je bilo vsem jasno, da bo potrebno resno nadaljevati akcije na vseh področjih, predvsem pa podružljati požarnovarnostno kulturo, uvajati več discipline v smislu preprečevanja požarov in odločno kaznovati malomarnost in nestrokovno ravnanje, ki ima za posledice požar. Akcije RGZ »sto tisoč požarnovarnostnih pregledov v SR Sloveniji v letu 83« se bodo priključili tudi gasilci OGZ Velenje, prav tako pa tudi vsem aktivnostim NNNP.

Na zboru sš ponovno obudili željo po nakupu raztezne 38-metrskse lestve (za intervencije v visokih zgradbah). Čeprav bo o zadevi ponovno razpravljaj Izvršni svet SO Velenje (in poizkušaj pomagati pri zbiranju deviz), pa ostaja še nadalje negotovost v uspeh te smeje investicije.

Sklepne misli zbora gasilcev občine Velenje in vseh prisotnih gostov so bile gotovo v tem, da gasilstvo ni le stvar društev, ampak celotne družbene skupnosti in ne le skozi prispevek v obliki denarja, temveč z veliko večjo mero osveščenosti do nevarnosti in posledic požarov ter strokovnega pristopa s preventivnimi merami in ob akcijah gašenja in reševanja.

Jože MIKLAVC

ANKETA

Zadovoljni z razvojem kraja

Ob obisku v krajevni skupnosti Letuš smo se pomudili tudi med kraji. Letušani so poznani kot zelo prijazni in gostoljubni ljudje. O tem smo se lahko prepričali sami. Kot pravijo sami, so zadovoljni z razvojem in napredkom svojega kraja, ki je v zadnjih desetih letih precej spremenil svojo podobo. Nimajo še sicer vsega kar si želijo, vendar bodo sčasoma uredili še to. In kaj so nam še povedali o svoji krajevni skupnosti?

Nada Orešnik:

»Zame je Letuš najlepši kraj. Tu živim že vrsto let in sem zadovoljna z njegovim napredkom, saj je v zadnjem času precej napredoval. Se marsikaj bi bilo treba seveda narediti, da bi bili zadovoljni vsi kraji. Smo pač majhna krajevna skupnost v občini Zalec in se ne moremo kosati z večjimi krajevnimi skupnostmi. V zadnjem času si kraji prizadevamo urediti okolico ter napejati vodovod in gmajno. Družbenopolitično delo je v naši krajevni skupnosti precej razgibano. Manjka nam le še kakšen industrijski obrat, v katerem bi se lahko zaposlilo več domačinov. Tako pa se morajo skoraj vsi na delo v Titovo Velenje, Celje ali Mozirje.

Vera Travner:

»V zadnjih nekaj letih je krajevna skupnost Letuš naredila velik korak naprej. Imamo sodoben kulturni in gasilski dom, preurejeno podružnično šolo, razširili smo telefonsko omrežje, organizirali odvoz smeti in še kaj. Kraji si želimo le še vrtec, saj morajo naši malčki v vrtec v Smartno ob Paki, Braslovče in celo Nazarje. Tudi pošta je malo oddaljena. Pa kljub temu je v Letušu prijetno živeti. Kraj je zelo lep in privablja zlasti poleti veliko turistov. Nanj sem zelo navezana in ga zlepa ne bom zapustila. Kraji se med sabo dobro poznajo in razumemo.»

Jože Bizjak:

»Naša krajevna skupnost sodi med najmanjše v žalski občini. Vendar je v njej razgibano družbenopolitično delo, tudi društva so zelo prizadevna. Morda je še premalo kakšnih kulturnih prireditev. Letos bomo kraji nekoliko več pozornosti namenili športni dejavnosti, ki je do sedaj še skoraj ni bilo. Prometno smo zelo dobro povezani z večjimi središči, kot le malokateri tako majhen kraj. Z razširitvijo telefonskega omrežja, izgradnjo kulturnega doma in vodovoda smo uresničili največje želje naših krajanov. Tisto, kar pa si še želimo, bomo z leti gotovo uspeli narediti. Sicer pa je življenje v krajevni skupnosti Letuš prav prijetno.»

Štefan Gračner:

»Kaj lahko rečem o krajevni skupnosti, v kateri živim že vrsto let? Vse najlepše. Zame ni lepšega in prijaznejšega kraja. Pred sedmimi leti smo za občinski praznik predali svojemu namenu obnovljeni gasilski in kulturni dom, v katerem so našle svoje delovne prostore vse družbenopolitične organizacije in društva v kraju. Od takrat dalje je življenje v Letušu mnogo bolj razgibano. Tudi razširitev telefonskega omrežja je za tako majhno krajevno skupnost, kot je naša, velika pridobitev. Želimo si samo še vrtec. Ker smo druga najmanjša krajevna skupnost v občini Zalec, seveda ne moremo imeti vsega kar imajo v mnogo večjih. Ima pa tudi to svoje prednosti.

Obiskali smo krajevno skupnost Letuš

Dosežki, načrti, problemi...

V minulih letih so Letušani veliko pridobili. Tako so bogatejši za sodoben kulturni dom, svoje prostore so posodobili gasilci, z asfaltno prevleko so pokrili nekaj cestnih odsekov, razširili vodovodno omrežje in napejati primarni telefonski vod iz Smartnega ob Paki. Prav tako so zagotovili redni odvoz smeti in večjih odpadkov in poskrbeli za lepši videz svojega kraja.

Podobni so seveda njihovi delovni načrti. Letos bodo razširili telefonsko omrežje še za dvajset priključkov, napejati nameravajo vodovod na desni breg Savinje in posodobiti še nekaj krajevnih cest. Posebej velja poudariti začetek gradnje elektrarne v svojem kraju. Naročili so projekte, ki jih je plačala skupščina občine Zalec. Končna izhodna moč elektrarne bo do 130 kilovatih ur in bo zadostila za deset gospodinjstev in za ogrevanje kulturnega ter gasilskega doma. Zaradi raztresenosti krajevne skupnosti zaenkrat o gradnji kanalizacije še ne razmišljajo, seveda pa bodo še naprej skrbeli za urejeno okolje.

Pomembne načrte imajo tudi na področju nadaljnje krepitve krajevne samouprave. Nameravajo namreč ustanoviti še tri vaške odbore, in sicer na levem in desnem bregu Savinje ter v Slatinah. Dosedanje delo vaškega odbora v Podgorju in njegova uspešnost pri usklajevanju hotenja ter želja krajanov vsekakor potrjuje pravilnost takšne usmeritve.

Složnost prebivalcev te majhne krajevne skupnosti potrjuje tudi dejstvo, da poravnalni svet pravzaprav nima nobenega dela. Nekoliko bolj so se morali potruditi člani potrošniškega sveta. Vez med preskrbovalnico v Letušu in kraji je dokaj dobra, potrošniški svet pa je poskrbel za pravilno delitev tistih dobrin, ki jih je občasno primanjkovalo.

Seveda pa krajevni skupnosti Letuš tudi problemov ne manjka. Kot povsod jim tudi v Letušu primanjkuje sredstev, kar ovira uresničevanje pomembnejših nalog. Organizacije združenega dela, v katerih so zaposleni Letušani, namreč ne plačujejo redno „glavarine“. Lani so tako namesto predvidenih 300.000 dinarjev zbrali samo 70.000. Problem je tudi v tem, da organi krajevne skupnosti dobivajo vse več opravil, ki so sicer naloga državnih organov in se zato ne morejo še v večji meri posvečati krepitvi krajevne samouprave. Tajnica krajevne skupnosti dela v Letušu honorarno in to le štiri ure na teden, kar je seveda občutno premalo, zaradi delovne preobremenjenosti pa je za vse funkcije v krajevni skupnosti težko pridobiti dovolj usposobljenih kadrov.

Tudi na področju otroškega varstva se srečujejo z velikimi težavami. Gradnja vrtca je bila sicer predvidena v prvem, drugem in tretjem referendumu, vendar je vse ostalo le pri načrtih. Trenutno imajo zagotovljen le potujoči vrtec z 80-urnim programom v jesenskem in pomladanskem času, v malo šolo pa se malčki vozijo v Braslovče. Starši svoje otroke tako vozijo v otroško varstvo v Braslovče, Smartno ob Paki in celo v Nazarje. Dokaj od rok je tudi pošta, trgovina je prav tako premajhna in še bi lahko naštevali.

Pomanjkanje finančnih sredstev zavira tudi uresničevanje načrtov na turističnem področju, za kar sicer obstaja vrsta ugodnih možnosti, zlasti ob Savinji. Zaradi neurejene urbanizacije je zelo težko pridobiti zemljišče in dovoljenja za stanovanjsko in ostalo gradnjo, čeprav je zanimanja za to resnično veliko. Dokaj nerazumljivo ob tem je, da z gradnjo vikendov ni takšnih problemov. V letuški krajevni skupnosti imajo trenutno kar 140 vikendov, kar je več kot polovica gospodinjstev.

Dosežki, načrtov in težav je torej dovolj in kraji Letuš so trdno odločeni nadaljevati z zavzetim delom in si tako zagotoviti lepši jutrišnji dan. Dobra krajevna samouprava, predvsem pa vzorni medsebojni odnosi, složnost in pripravljenost za delo zagotavljajo, da bodo uresničili sprejete naloge. Zlasti pomembno bo to v letošnjem letu, ko jih čaka veliko zahtevnih nalog, saj so hotenja in želje krajanov velike, prav tako potrebe, denarja pa malo.

Delo društev in organizacij

Letuška krajevna skupnost spada med manjše in gospodarsko slabo razvite skupnosti in se zaradi tega dejstva srečuje s znanimi problemi, ki so lastni vsem njej sorodnim krajevnim skupnostim. Njena lega med občinami Velenje, Mozirje in Zalec pogosto oddaljenost od večjih središč, pičla je njena gospodarska moč, manjka usposobljenih kadrov in še bi lahko naštevali, vsa ta in druga dejstva pa niso okrnila krajevne samouprave. Ta je na resnično visoki ravni, kraji marljivo delajo in dosegajo lepe uspehe, zavidanja vredni pa so tudi medsebojni odnosi, s kakršnimi se večje in bolj razvite skupnosti lahko bolj redko pohvalijo. Ob tem seveda ne bi

Letuš med NOB

Kot vsi zavedni Slovenci, so se tudi Letušani zgodaj in množično vključili v narodnoosvobodilno gibanje. O tem pričajo mnogi pomembni dogodki iz teh časov. Enemu izmed njih so kraji Letuš namenili tudi svoj krajevni praznik. Praznujejo ga 12. junija v spomin na množični odhod Letušanov v partizane. Tako so tudi ti zapisali sebe in svoj kraj v zgodovino generacije, za katero pravimo, da je bila junaška. To so dokazali tudi dogodki.

„V Letušu, kjer je do začetka vojne vihre potekalo življenje ljudem dokaj preprosto, podobno življenju v drugih majhnih slovenskih krajih, so se pričele že takoj v prvih tednih nemške okupacije vrstiti razburilivi dogodki, spočetka pomembni le za vas, kasneje vedno značilnejši in pomembni tudi za širšo okolico. Uvrstili so prebivalstvo nekoč mirnega kraja v splet dogodkov, ki bi si jih pred tistimi hudimi leti nikdo ne mogel predstavljati. Nemška okupacija prebivalstva Letuš ni prizadela, tako iznenada kakor v mestih, trgih in večjih industrijskih naseljih, od koder je bilo že po nekaj tednih nacistične oblasti zaprtih nekaj tisoč narodno zaveznih mož, fantov, žena. Prvi okupatorji ukrepi so prebivalstvo razburili. Trezneje so začeli presoja položaj tudi tisti redki poedinci, ki so v prvih tednih podlegli hrupni nemški propagandi o boljšem in lepšem življenju v „velikem nemškem rajhu“.

27. maja 1942 je bila trsila akcija v Letušu, Ločici in Braslovčah. Partizanski napad na Ljubno v noči od 18. na 19. maj, napad na Nazarje v začetku junija in vrsta manjših partizanskih akcij v braslovški občini in okolnih krajih so tako vplivali na razpoloženje nekaterih sodelavcev osvobodilne fronte v Letušu, da so bili tudi sami pripravljeni vstopiti v partizanske vrste. Pri nekaterih se je pojavila bojazen zaradi sodelovanja s partizani, da bodo slejkoprej odkrili in zaprti. Tako je v noči od 12. na 13. junij 1942. leta odšlo med partizane 12 fantov in mož ter tri dekleta. Bili so različnih let, najmlajši je komaj dopolnil 16. leto, a najstarejši je bil v osemindesetih. Od te skupine so se tekom nekaj tednov vrnili na svoje domove trije najstarejši možje, a tudi najmlajši novinec in še dva so dali partizanstvu slovo. Policija jih je polovila po domovih in vsi so preselili kraji čas v zaporih. Toda njihove žene so bile že pred povrnitvijo mož na domove odgnane v koncentracijska taborišča in večina ni nikoli več videla svojih domačin. Njihovi otroci so bili odvedeni v otroška taborišča. Več kot polovica Letušanov, ki so odšli junija 1942 v gozdove, so postali borci in borce. Potrpežljivo so prenašali težko breme partizanstva. Postali so poznani kurirji, vodniki čet, komandirji enot a tudi politični aktivisti. Toda svobodo so dočakali le trije.

(iz knjige Letuš skozi čas)

smeli pozabiti na posameznike, ki s svojim zglednim delovanjem mnogo prispevajo k razvoju svoje skupnosti, napredek pa k delu razumljivo spodbuja vse več krajanov. V majhnih krajevnih skupnostih je to še kako pomembno, saj je zaradi preobčile - dela težko zagotoviti potrebno število usposobljenih kadrov za številne funkcije v krajevni samoupravi.

Marljivost krajanov je očitna, njihovo številnost v delovanju krajevnih organizacij in društev pa dokazuje uspešno delo krajevnih družbeno-političnih in družbenih organizacij ter društev. Vsekakor

velja dejstvo, da krajevna konferenca socialistične zveze uspešno usklajuje in povezuje vse dejavnosti in uresničuje svojo frontno vlogo. Med ljudmi vlada zanimanje za sodelovanje in krepitve samouprave in delegatskega sistema, kljub temu pa ovir vseeno ne manjka. Na prvo mesto v Letušu postavljajo premalo sposobnih kadrov, čeprav ni odločen. Manjka namreč tudi dogovor z občinami, v katerih so zaposleni letuški delavci, zlasti s sosednjimi, ki ne nadomeščajo dohodka za čas odsotnosti z dela zaradi delegatskega in samoupravnega delovanja. Udeležba je zato včasih težavna prav zaradi tega dejstva.

V krajevni skupnosti Letuš prebiva 17 članov zveze komunistov, kar je glede na število prebivalcev pravzaprav malo. Zaradi majhnega števila članov in zaradi njihove preobremenjenosti na delovnem mestu, ki je včasih lahko tudi izgovor, so se v preteklosti ubadali s problemom nezadovoljive aktivnosti osnovne organizacije, v zadnjem času pa dejavnost znova oživili. Okrepiti bodo morali delo pri vključevanju novih članov in pred-

vsem več pozornosti nameniti mladim. Komunisti v Letušu ob tem poudarjajo, da mlade v šolah vse premalo usmerjajo v družbenopolitično delo, zaradi njihove nenehne odsotnosti zaradi šolanja v drugih krajih pa ima osnovna organizacija premalo možnosti za pogostejše stike z njimi.

Borci v kraju pridno sodelujejo, svojo organizacijo pa imajo še vedno v Braslovčah. Ker želijo svojo dejavnost še okrepiti, bodo letos ustanovili svojo borčevsko organizacijo v Letušu, za kar so dani vsi pogoji.

Pohvaliti velja tudi mladince. Ti so v zadnjih letih zelo obogatili svojo lastno dejavnost in sodelovanje pri najrazličnejših krajevnih akcijah ter prireditvah. Sedanja generacija mladih se ponaša z enotnostjo, pridnostjo in družabnostjo. Dokaz zato so udarniške akcije, proslave in različne družabne prireditve, ki jih pripravljajo za kraj in zase.

Društvo prijateljev mladine je med najstarejšimi v občini. Deluje izredno marljivo, sodeluje na vseh proslavah, pripravlja vrsto prireditev za najmlajše, kot so otroška maskarada, tekmovanje mladih likovnikov na športnem igrišču in podobno. Pomaga pri sprejemu cicibanov v pionirske vrste, prav tako pri prireditvah ob dnevu mladosti, njihova največja želja pa je, da bi v prihodnje uredili še otroško igrišče.

Rezervni vojaški starešine so prej spadali pod braslovško organizacijo, sedaj pa so ustanovili svoj aktiv, ki vestno uresničuje program občinske organizacije in svoje druge redne naloge. Z občinskim odborom tesno sodeluje tudi organizacija Rdečega križa, ki skupaj s komisijo za socialno delo pri svetu krajevne skupnosti skrbi za reševanje socialnih problemov, namenja pozornost ostarelim in uresničuje tudi številne druge naloge na področju svojega delovanja.

Med najbolj aktivne v krajevni skupnosti zagotovo sodijo člani gasilskega društva. Pred leti so posodobili svoj dom in pri tem opravili izjemno veliko prostovolnih delovnih ur. Društvo danes šteje okrog 100 članov, v zadnjem času pa največ pozornosti namenja izobraževanju in usposabljanju svojih članov.

Z uspešnim delom se lahko pohvali tudi prosvetno društvo „Lado Marolt“. Kulturni zanesenjaki pripravljajo in sodelujejo na različnih koncertih in proslavah. Pridno deluje mešani pevski zbor, člani društva pa se spoprijemajo tudi z dramskimi stvaritvami. Društveno sekcijo predstavlja šolsko kulturno društvo, v Letušu pa imajo tudi manjšo knjižnico. Omeniti velja še jamarški klub „Bakla“, katerega delo je sicer v zadnjih letih zamrlo, ljubitelji te dejavnosti pa prav zdaj ponovno oživljajo delovanje kluba.

Naši sogovorniki v Letušu so bili (od leve proti desni): Marko Magrič, sekretar OO ZKS, Andrej Mandeljc, predsednik KK SZDL, Janez Brinovec, predsednik sveta krajevne skupnosti, Viktor Zorec, predsednik vaškega odbora Podgorje in Franc Škruba, predsednik skupščine krajevne skupnosti.

Priprave na 3. samoprispevek v občini Mozirje

Solidarnost je temeljni pogoj za napredek

V občini Mozirje se izteka drugo obdobje občinskega samoprispevka. Dejstvo je, da je solidarnost delovnih ljudi in občanov Gornje Savinjske doline obrodila bogate sadove. Občina kot celota in vsak kraj posebej so na podlagi referendumskih sredstev bogatejši za prenekatero pomembno pridobitev, ki bi bila brez plačevanja samoprispevka domala nedosegljiva. Prav tako velja dejstvo, da je tudi uvedba 3. samoprispevka temeljni pogoj hitrejšega razvoja mozirskih občine, zato se na bližnji referendum temeljito pripravljajo. O tem je beseda najprej stekla s predsednikom skupščine občine Mozirje Lojzom Plaznikom.

Najprej nekaj besed za uvod?

Lojze Plaznik

„Gospodarske razmere nad vse bolj silijo, da se moramo pri zagotavljanju hitrejšega razvoja bolj naslanjati na lastne sile. To seveda pomeni, da naš nadaljni razvoj ne more več temeljiti na kreditih, niti nam ne bo nihče podaril potrebnih sredstev. Napredovali bomo torej lahko le toliko, kolikor bomo na podlagi solidarnosti sami zbrali. Glede na to, da se obdobje drugega referenduma izteka, neresenih nalog pa je še cela vrsta, prav tako je veliko novih želja in predvsem potreb v naših krajevnih skupnostih, smo se že zadnji jesen lotili priprav na uvedbo novega samoprispevka. Najprej smo ugotavljali pripravljenost naših delovnih ljudi in občanov, da bi samoprispevek podaljšali še za eno obdobje. To podaljšanje seveda ne prinaša novih obremenitev.

S predstavniki krajevnih skupnosti smo že jeseni ugotovili, da si brez podaljšanja samoprispevka ne moremo predstavljati kolikor toliko uspešnega dela novih organov krajevnih skupnosti, ki seveda nimajo samo splošnih sedemdesetih in delegatskih nalog, saj občani cenijo uspešnost njihovega dela zlasti po tem, kako uspešno rešujejo najbolj pereče probleme na komunalnem področju in v družbenih dejavnostih sploh. Trenutno je v javni razpravi osnutek predloga referendumskega programa za tretji samoprispevek. Po krajevnih skupnostih smo pripravili zbor občanov, zbori delavcev v delovnih organizacijah pa so na vrsti te dni.

Kakšno je razpoloženje na teh zbiorih?

„Zbori žal niso bili najbolj obiskani, občani, ki so bili prisotni, pa večinoma podpirajo nadaljevanje samoprispevka. In ne samo to, zavedajo se, da bi prekinitve samoprispevka pomenila ogromno dolgoročno škodo in močno zavrla napredek pri urejanju življenjskih pogojev v krajevnih skupnostih. Precej različni so bili pogledi na skupni referendumski program, ker povsod izhajajo pač iz svojih problemov. Krajevnih skupnosti je deset in naša velika ter odgovorna naloga je, da v kar največji meri upoštevamo želje večine in seveda konkretne pripombe ter izoblikujemo takšen predlog programa, ki bo najbolj kompromis, vendar sprejemljiv za večino naših občanov.“

Katere so bistvene značilnosti novega programa?

„Prvi in najpomembnejši motiv je, da se zagotovijo trajni viri

zagotavljanja sredstev za ureditve programov krajevnih skupnosti. Potem je na vrsti dokončanje objektov na vzgojno-izobraževalnem področju in na področju varstva okolja; ki jih v preteklem obdobju nismo uspeli dokončati. Tretji sklop programskih nalog je delno nov in želimo z njim zadostiti čim večjemu številu interesov. V skupnem programu naj najprej omenim reševanje problemov v zdravstvu. Gre za zdravstvene domove v Nazarjah, Mozirju in Lučah, ki se srečujejo z nemogočimi prostorskimi pogoji ter onemogočajo zmanjševanje dragih bolnišničnih zdraviljenj in več zdraviljenja v domačih specialističnih ambulantah. Prostorska širitev je torej nujna.

Hinko Čop

Potem je tu nadaljevanje programa na vzgojno-izobraževalnem področju. Nujna je namreč razširitev osnovne šole v Mozirju, ki je zadnja, ki še ima pouk v dveh izmenah, problemi osnovnega šolstva in otroškega varstva pa so bili v drugih krajih že prej razrešeni.

Sprejeli smo tudi dodatni predlog krajanov Šmartnega ob Dreti, ki doslej še edini nimajo vzgojno-varstvene ustanove. Pravkar namreč gradijo prizidek k osnovni šoli in sočasna gradnja vrtca bo seveda v tem trenutku najprimernejša.

Tretja naloga je nadaljevanje izgradnje kolektorja in čistilne naprave za spodnji konec doline za Rečico, Nazarje in Mozirje, kjer je osredotočeno največ industrije in strnjenih stanovanjskih naselij, ki onesnažujejo okolje z odpadkami in fekalijami. Preprečiti namreč moramo, da bi onesnažili doslej še čisto Savinjo. Varstvo okolja je namenjena tudi ureditev osrednjega odlagališča smeti v Homu, pa seveda reševanje ostalih komunalnih problemov in kanalizacije v večjih krajih obeh dolin, ki se usmerjajo v turizem.

Naslednje področje je telefonsko omrežje. Z veliko solidarnostno akcijo občanov v preteklih dveh letih je bil na tem področju storjen velik korak naprej, zaradi vse dražjih energijskih virov in pomanjkanja bencina pa so potrebe po telefonskih priključkih, zlasti na oddaljenih in višinskih kmetijah, vse večje. To seveda niso le želje, ampak v danih pogojih nujne potrebe, ki pa jih ne moremo uresničiti vse dotlej, dokler se ne bo razširila glavna vozliščna centrala v Mozirju, ki bo omogočila nadaljnjo širitev omrežja. Zato bo potrebno zgraditi nov prizidek za namestitve dodatne centralne. Prav to v krajevnih skupnostih smatramo za eno pomembnejših in zanimivejših programskih točk.

Naslednje je vprašanje so-udeležbe pri zagotavljanju sredstev za cestno omrežje. Trudimo se, da bi zaključili posodabljanje ceste preko Črničev in s tem dobili sodobno povezavo s Kamnikom in Ljubljano. Zelo radi bi nadaljevali tudi s posodabljanjem ceste med Gornjim gradom in Radmirjem. Republiška skupnost za ceste namreč postavlja pogoje, da občina solidarno prispeva svoj delež potrebnih sredstev.

V tem referendumu smo delno upoštevali tudi družbeni dogovor o pospeševanju turizma, kot obetavne, vendar neizkoriščene dejavnosti. Čas je že namreč, da prenehamo o pospeševanju le govoriti,

ampak, da za to dejavnost namenimo še kakšen dinar. Najbolj boleče področje je Logarska dolina, ki jo turisti nenehno onesnažujejo. Zato bi radi zagotovili enotni režim parkiranja in nekaj sredstev želimo nameniti tudi za ureditev teh infrastrukturnih objektov.

Področje občine Mozirje je zelo razgibano. Veliko število dolin preprečuje televizijsko sliko na prenekaterem področju. Zato predvidevamo, da bi del sredstev iz skupnega programa namenili kot pomoč za hitrejšo gradnjo pretniške mreže, da bi tudi te sive lise čimprej odpravili.

Izračun kaže, da bi z enakimi prispevnimi stopnjami v prihodnjih petih letih skupno zbrali 100 milijonov dinarjev. Predlagan ključ porabe teh sredstev predvideva, da bi bilo 50 odstotkov teh sredstev namenjeno izključno za programe krajevnih skupnosti, druga polovica pa za skupni program, ki seveda pomeni dobrine skupnega pomena. Sredstva za krajevne skupnosti naj bi se delila solidarno. Tako naj bi krajevne skupnosti dobile dvajset odstotkov zbranih sredstev neposredno, 80 odstotkov pa bi se razdelilo glede na število prebivalcev. Na ta način bodo več sredstev prejele tudi manjše in manj razvite krajevne skupnosti.“

Takšen je torej program za podaljšanje samoprispevka v občini Mozirje. Priprave na referendum so v polnem razmahu, njihov potek pa je ocenil predsednik občinske konference SZDL Hinko Čop.

„Doslej smo opravili celo vrsto političnih opravil na ravni vseh družbeno-političnih organizacij v občini in v krajevnih skupnostih.

Na teh sestankih smo se pogovarjali in dogovarjali o referendumskem programu in o vzdušju pred referendumom. Enotna ugotovitev na vseh sestankih je bila, da je minulo desetletno obdobje veliko pripomoglo k razvoju družbenih dejavnosti in da so bila zlasti sredstva krajevnih skupnosti izdatno oplemeniteni s delom in prispevki občanov. Seveda si krajsani tudi v bodoče želijo hitrejšega napredka, kar ugodno vpliva na vzdušje.

Zbore občanov so že opravili povsod, sedaj pa bo treba proučiti vse pripombe in nato izdelati predlog referendumskega programa o katerem bodo razpravljali delegati zborov občinske skupščine 22. aprila. Do takrat seveda ne bo manjkalo ostalih oblik priprav na referendum. Občinski svet zveze sindikatov prav sedaj vodi javno razpravo v združenem delu in drugih temeljnih skupnostih. Dati moram priznanje vsem aktivistom, ki se zavzeto vključujejo v priprave na referendum za 3. samoprispevek, menim pa, da moramo občane še bolj temeljito seznaniti s programom in njegovim pomenom za celotno občinsko skupnost. V zvezi s tem bomo seveda poskrbeli za primerno tiskano gradivo s katerim bomo ljudi seznanili z rezultati dosedanjih samoprispevkov, s razvojnimi programi posameznih krajevnih skupnosti in občine kot celote.

Prepričan sem, da je pred nami obdobje, ki nam ne bo dovoljevalo držati križem rok. Napeti moramo vse sile, da se bomo 22. maja odločili za napredek, ki je seveda odvisen od nas samih. Kljub zaostrenim razmeram pričakujemo, da bo referendum uspel. Ohrabrujejo nas tudi preizkušnje, ki smo jih v naši občini v povojnem obdobju uspešno opravili. Razvojna hotenja in solidarnost so nam pomagala na poti iz zaostalosti, z lastnimi silami pa moramo kreniti tudi na pot še hitrejšega razvoja.“

MISLI PIONIRJEV OB KURIRČKOVI TORBICI

Bilo mi je všeč, ker so pionirji sami postavili stražo — Alenka

Čevlji so premočili, bilo je naporno — Petra

Lepo je bilo na straži — Liljana

Bilo je nerodno, ko je glavni kurir pozabil povedati, kako bomo

varovali torbico in jo skrbno prenesli naprej — Boštjan

OŠ MP-Toleda

Titovo Velenje

(Učenci 4. razreda)

SREČANJE • SREČANJE • SREČANJE

Tone Bahor

Tone Bahor — odličen pedagog, izvrsten organizator raznih kulturnih prireditve, mentor fotokroška in tabornikov ter vodja za gospodarske in splošne zadeve na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju. Gotovo ga dobro poznajo Šoštanjčani, še najbolj pa že kar nekaj generacij učencev te šole in njihovi starši. Med Velenjčani pa tudi ni nepoznan. Pred nedavnim so na tej šoštanski šoli odprli že 15. razstavo Likovni svet otrok. Zato ni naključje, da smo za današnje srečanje izbrali prav Toneta Bahorja.

Že po nekaj uvodnih besedah nam je bilo takoj jasno, da je Tone prijeten sogovornik, ki se tudi pogovoru mimogrede ne more izogniti nekaterih učiteljskih navad — natančnosti predvsem pa vestnosti. O svoji mladosti in poti, ki ga je pripeljala v Šoštanj, je naš sogovornik dejal: „Doma sem iz Bele krajine. Osnovno šolo sem obiskoval v Dragatuši. Vojni časi so marsikomu „odšipnili“ najlepši del otroštva. Tudi meni, saj smo se morali s starši večkrat seliti iz kraja v kraj. Nižjo gimnazijo sem obiskoval v Črnomlju, leta 1953 pa končal učiteljske v Ljubljani.“

Življenjska pot ga je vodila iz Smartna v Goriških brdih, kjer je našel prvo zaposlitev, po službeni dolžnosti je bil prestavljen na enooddelčno šolo v Kanjem dolu, tu učil šest let. Nato pa si je služil kruh s poučevanjem na osemletki na Črnem vrhu nad Idrijo in končno se je njegova pot ustavila na osnovni šoli Karla Destovnika

Kajuha v Šoštanju, kjer uči še danes. Tone se dobro spominja prvega delovnega mesta v Goriških Brdih. Se najbolj pa mu je živo v spominu Kanji dol. „Poučeval sem 4. razrede, od 5. do 8. dopoldan, popoldne pa učence od 1. do 4. razreda. Pouk je bil v stari kmečki hiši. Moji učenci so prihajali k pouku pozimi kar na smučeh. Tam sem doživel mnogo lepih, pa tudi neprijetnih trenutkov. Prav v tem kraju sem „okusil“ največjo dobroto in zahvalo od staršev učencev za ves vložen trud. Če me še danes kdo od teh sreča na cesti, me vedno pozdravijo,“ pripoveduje s ponosom.

Še marsikatero zanimivost iz svojega življenja nam je povedal. Seveda sva se pogovarjala še to in ono o poklicu učitelja, za Toneta najlepšega. „Delo učitelja je zelo pestro, če se znajdeš v okolju kjer učiš in poiščeš pravi stik z učenci. V njem se dogaja vedno kaj zanimivega, lepega, med dogodki pa je tudi nekaj neprijetnih. Če mi ne bi bil „pisan na kožo“ kot temu pravimo, ne bi v njem vzdržal celih 30 let. Vse učitelje drži skupaj neko zadoščenje. Vesel si, če uspeš učencem dati tisto, kar od tebe pričakujejo in kar od tebe zahteva delo samo. Poklic učitelja je, skratka, zelo lep, naporen in odgovoren, saj vzgajati mladi rod ni lahko.“ Seveda pa le učenje ni vse. K poklicu sodi še vse kaj drugega. S šolo in učenci, je po besedah našega sogovornika, treba živeti, ne pa da ji po končanem pouku obrneš hrbet in se ne meniš več za stvari, ki se dogajajo znotraj nje. Nekateri pedagogi danes vidijo preveč

Tone Bahor

osebnih težav, ob tem pa pozabljajo na vzgojo. Najpogostejše samo tarnajo, se hudujejo, namesto da bi tudi sami pripomogli k boljšemu počutju. Vseh seveda ne smemo „metati“ v isti koš.

Kot pravi Tone, sodi med tiste, ki so zadovoljni z življenjem, ki ga živijo. Saj se človek včasih razjezi, pokritizira, vendar mora kljub temu gledati na svet s pravimi očmi in takega tudi jemati. Le malo od nas ima še kakšno urico prostega časa. Za tako predanega učitelja, kot je to naš sogovornik, pa je tega še manj. Včasih mora tudi popoldne na šolo in urediti zdaj to drugič drugo stvar. Veliko dela in prostega časa so mu v zadnjih nekaj dneh vzele priprave na 15. republiško razstavo Likovni svet otrok, saj je imel na skrbi od izdaje kataloga do priznanj. Brez pomoči svojih sodelavcev tega vsega zagotovo ne bi zmožl. Tistih nekaj uric, ki mu preostanejo še na voljo, izkoristi za smučanje, rad se poda v hribe, ukvarja pa se še s fotografiranjem.

T. P.

Slovenska filharmonija

Mozartov koncert

V domu kulture v Titovem Velenju, bo v četrtek, 14. aprila, gostoval veliki Simfonični orkester Slovenske filharmonije, ki mu bo dirigiral gost iz ZDA Richard Dufallo. Kot solistki bosta nastopili, flautistka Irena Grafenauer, in Maria Graf iz Münchena, ki bo igrala na harfo. Ob 17.00 bo koncert za osnovno šolo Gustav Šilih.

V programu tako imenovanega „Mozartovega koncerta“ bo Simfonični orkester Slovenske filharmonije zaigral 2 skladbi Wolfganga A. Mozarta in sicer Uverturo KV 620 iz opere Čarobna pišal in Koncert za flauto, harfo in orkester pri katerem bosta tudi nastopili obe solistki. V drugem delu bo orkester zaigral skladbo Slavka Osterca „Quatre pièces symphoniques“ in suito A. Coplanda „Billy the Kid“.

Z istim programom bo Slovenska filharmonija nastopila dan kasneje v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Vstopnice za večerni koncert že prodajajo v knjižnici v Titovem Velenju po 100 din, vsak dan od 9.00 do 15.00, v soboto do 13.00. Za šolsko mladino bodo vstopnice po 50 din.

Kulturni center Ivan Napotnik

Prireditve • Prireditve

Četrtek, 14. april, ob 19.30, knjižnica Titovo Velenje. Simfonični orkester Slovenske filharmonije, Dirigent: Richard Dufallo, New York, Solistki: Irena Grafenauer, flauta in Maria Graf (München), harfa, Program: W. A. Mozart — Čarobna pišal — uvertura KV 620, W. A. Mozart — Koncert za flauto, harfo in orkester v C-duru KV 299, S. Osterc — Quatre pièces symphoniques, A. Coplan — Billy the Kid — suita, vstopnice po 100 din, (šolska mladina 50 din), bodo prodajali od četrta, 7. aprila dalje.

Petek, 15. april, ob 19.30, knjižnica Titovo Velenje — Prežihov Voranc: SVETNEČI GAŠPER, odlomek iz Prežihove novele, Pot na klop bo izvajal Mitja Šipek iz Raven na Koroškem.

Sobota, 7. maj, ob 20.30, dom kulture Titovo Velenje — Največji afriški spektakel — SENEGALSKI BALET, vstopnice po 200 din, za šolsko mladino po 150 din, bodo prodajali v knjižnici v Titovem Velenju, od ponedeljka, 25. aprila dalje.

Četrtek, 12. maj, ob 20.30, dom kulture v Titovem Velenju — DUBRAVKA TOMŠIČ, klavirski recital, vstopnice po 100 din, za šolsko mladino po 50 din, bodo prodajali od ponedeljka 2. maja, dalje.

Petek, 13. maj, ob 19.30, razstavni prostor v knjižnici v Titovem Velenju otvoritev razstave olj, akad. slikarja TOMAŽA PERKA iz Cerknice.

Petek, 20. maj, ob 20.30, dom kulture v Titovem Velenju — letni nik.

Petek, 27. maj, ob 19.30, dom kulture v Titovem Velenju REVIJA PEVSKIH ZBOROV občine Velenje

Predprodaja vstopnic Vstopnice prodajajo v knjižnici v Titovem Velenju, vsak dan od 9.00 do 15.00, v soboto do 13.00 ter eno uro pred prireditvijo. Informacije na telefonu 850-265 tov. Slavica Zupančič.

Od 1. aprila do 13. maja, razstavni prostor v knjižnici v Titovem Velenju. Odprta je pregledna razstava akademskega kiparja Janeza BOLJKE iz Ljubljane. Razstavljene so plastike, slike in grafike. Razstava je odprta vsak dan od 9.00 do 18.00, v soboto do 13.00.

KULTURNI CENTER IVAN NAPOTNIK
VELENJE

Kulturni center »Ivan Napotnik« Velenje

OBVEŠČA, da ima na zalogi

Monografijo Lojzeta PERKA	950 din
Monografijo JAKI	
tudi v angl. in nem. jeziku	800 din
Umetniške slike	
D. PLESTENJAK	od 10.000 do 20.000 din
Grafike J. CIUHE (neokvirjene)	od 3.000 do 8.000 din
Grafike M. MALEŠA	6.000 din

Na voljo so tudi umetniške razglednice Titovega Velenja, brošure o vseh muzejskih zbirkah in značke.

Oglasite se v knjižnici v Titovem Velenju.

Hura za šolo v naravi

V ponedeljek zjutraj smo se vsi nestrpni in polni pričakovanj z avtobusom odpeljali na Slovenjgrško Pohorje. Po uri in pol prijetne vožnje smo zagledali Kope obsijane s soncem. Ko smo prispeli na Partizanko smo se namestili po sobah. Po obilnem kosilu smo se odpravili na obisk k našim vrstnikom na Pungart. Ta sprehod smo izbrali za kondicijski trening.

Naslednji dan smo pričeli s šolo smučanja. Razvrščeni smo bili po skupinah. Imeli smo odlične vaditelje. Smučali smo tri ure dopoldne in tri ure popoldne. Ta dan je bil še posebej slaven, saj smo po napornem smučanju praznovali 8. marec, Dan žena. Čestitali smo našim prizadevnim tovarišicam, spomnili smo se tudi naših mamic ter jim poslali čestitke. Zvečer smo vsi utrujeni v hipu zaspali.

Naslednja dva dneva sta potekala v znamenju smučanja. Naučili smo se že veliko smučarskih veščin. Naši vaditelji so bili presenečeni nad našim napredovanjem.

V četrtek zvečer smo imeli zaključni večer. Pripravili smo kratek zabavni program. Po programu je sledil ples. Kljub prijetnemu večeru smo se kmalu odpravili k počitku, saj nas je naslednji dan čakalo tekmovalje.

Zjutraj smo se napotili na Pungart, kjer smo imeli tekmovalje v veslalomu. Vsak od nas je imel v mislih željo doseči čimboljši rezultat.

smo na sprehodih, ob prostem času pa smo delali snežne može in se kepali. Zvečer smo igrali družabne igre, pevski zbor pa je vabil pesmi za revijo.

Zadnji dan pa smo se pomerili v smučanju. Tekmovalje je bilo na Pungartu. Po končanem tekmovalju, smo se utrujeni vrnili v koč. Vsi veseli, polni lepih dogodkov smo pospravili sobe, ter odšli pred koč. Tam so nam tovariši podelili diplome in nagrade. V avtobusu smo žalostni gledali za koč in smučiščem, saj smo tam doživeli polno lepih dogodkov.

Goličnik Simona
5. a OŠ Gustav Šilih

Pod vodstvom tovarišev vaditeljev smo se vsak dan smučali po raznih hričkih in hribih, grbinah in grbinah. Tako smo se pripravljali na tekmo, ki je bila zadnji dan. Vendar to ni bilo na Partizanki ampak na Pungartu. Tekmovalo nas je 99. Jaz sem odšel na progo šestdeseti. Pristal sem na drugem mestu. Prvi je bil Pavšek Bojan, tretji pa Nikolaj Bogataj ali krajše Niko. Kot zanimivost naj povem, da smo vsi iz iste skupine, iz iste sobe in iz istega razreda. Po tekmi je bila že spet pri nas na Partizanki razglasitev rezultatov in podelitev diplom. Nato se je prijavil avtobus. Vsi veseli smo se tako odpravili domov, oziroma v dolino.

Lah Dean
5. c OŠ Gustav Šilih

Ob 16.00 uri je pred koč pripeljal avtobus. Vsi smo bili žalostni, ker smo morali zapustiti ta prečudoviti kraj. Za nami je teden preživet na snegu, ki nam bo ostal vedno v lepem spominu.

Zupanc Dejan
5. 2 OŠ Gustav Šilih

V teh petih dneh smo veliko časa preživel na smučišču. Bili

Ko sem šla prvič na vlečnico, me je bilo strah in tudi padla sem z nje. Rekla sem si: „Na vlečnico pa nič več!“

Vendar sem že drugi dan prmgala strah in se junaško pripeljala na vrh hriba.

Pustinek Jelka
5. a OŠ Gustav Šilih

Šola v verzih

*Letijo rjuhe po posteljah,
ko zjutraj posteljamo mi
in urno pospravljamo sobe,
da desetko dobili bi vsi.*

*Potem pa gremo se smučat,
do kosila smo izmučeni vsi,
po kosilu pa malo počitka,*

potem pa na smuče spet vsi.

*Zvečer pa nas čaka večerja,
po večerji igramo se mi,
nato pa veselo v postelje,
da sladko zaspimo zdaj vsi.*

*To bilo je naše veselje
na snegu celih pet dni,
ves čas nas je sončce grelo,
da v lička rjavi smo vsi.*

*Sedaj Partizanka adijo,
spomini ostanejo tu,
mogoče še kdaj se dobimo,
na Partizanki zares je lepo.*

Zamudil sem tri dni

Obiskujem peti razred in tudi letos smo peti razredi odšli v šolo v naravi, vendar se je zame žalostno začela. Zbolel sem. V ponedeljek zjutraj, na dan odhoda, sem se zbudil zelo vroč. Takoj sem vedel, da imam vročino. Mojo ugotovitev mi je potrdil toplotomer. Žalosten sem odšel k mami in ji povedal »veselo« novico. Tudi mami to ni bilo všeč. Ulegel sem se spet v posteljo in s tem se je začelo dva dni dolgačasja. Pil sem veliko čaja z vitamini in dosti mleka zaradi kalcija. Imel sem gripo, za katero še ne poznajo posebnih zdravil.

Dolgočasje sem si preganjal na različne načine. Igral sem se s kockami, sestavljal ladje, ... Ponoči sem se

Šola v naravi je padla v vodo

Šola v naravi mi je res padla v vodo. Tretjega januarja sem si zlomila nogo. Trdno sem bila prepričana, da se mi bo noga do takrat zacelila, vendar se ni zgodilo tako. Strah me je bilo tistega dne, ko sem šla v Slovenj Gradec, da mi zamenjajo mavec, oziroma pritrđijo peto na mavec, saj sem šele tistega dne izvedela, kdaj se bom mavca znebila. Šele čez dober mesec. Zelo me je prizadelo. Ko je napočil teden pred šolo v naravi, so se vse deklice pogovarjale o tem, kaj bodo nesle s seboj. Ševeda se je tudi meni zahotelo, da bi šla zraven, vendar sem lahko kar pozabila na šolo v naravi. Ko pa so res odšli sem se vsak dan spomnila na njih, pogledala na uro in razmišljala, kaj delajo sedaj moji sošolci. Moram pa tudi priznati, da mi ni bilo slabo v 6. d razredu, saj sem začasne sošolce vse poznala. In tako mi je minil teden, izgubljene šole v naravi.

NATAŠA Marš
5. razred OŠ Gustav Šilih

Srečanje

Učenci, tekmovalci smo na podelitveni bralne značke na naši šoli povabili pisatelja Slavka Pregla in ilustratorja Marjana Mančka.

Slavko Pregl je napisal šestnajst knjig. Namerava jih napisati še več. Njegove povesti so smešne in zabavne. Živi v Šiški v Ljubljani, kjer je napisal tudi leta 1972 svojo prvo knjigo.

Marjan Manček je doma v Sečniku. Že kot otrok je rad risal s prstom po pesku in po blatu. V šoli je vse odmore presedel v razredu in risal. Zato tovarišica ni vedela, ali bi se jezila ali ne. Zdaj ilustrira zgodbe iz revije Pionirski list, Kurirček in Ciciban. Ilustriral je okoli petdeset zgodb. Včasih, kadar mu gre dobro od rok, tudi sam kaj sestavi in ilustrira. Tudi njegovi sestavki in slike so smešne. Rekel je: „Še naprej bom ilustriral in pisal sestavke.“

Slavku Preglu in Marjanu Mančku smo podarili knjige in se jima zahvalili za obisk.

Gregor Doberšek, 4. b
oš Miha Pintar — Toledo

Tihi večer

Na zemljo je padel mrak. Sama sedim pri mizi in premišlujem. Zazrem se skozi okno. Na nebu se že vidijo prve zvezde. Odločim se, da odidem na kratek sprehod skozi gozd. Hodim. Za mojim hrbtom zakovikava sova. Najprej plašno, kot da bi se česa bala, nato pa vedno glasneje. Za trenutek obstanem. Nato nadaljujem svojo pot. Vse je tako tiho, da se za trenutek postane strah. Vendar strah me mine, ko opazim nekakšno premikanje na bližnjem

Kurirčkova torbica

Letos smo dobili četrty razredi lepo dolžnost, da prenesemo kurirčkovo torbico iz Titovega Velenja do Cirkovce. Glavni kurir je bil Mirko Belec. Torbico smo dobili na Konovem. Od tam smo jo prenesli na šolo, kjer je prenočila. Naslednji dan smo odšli na pot.

Izpred šole smo odšli ob 8. uri zjutraj. Razdelili smo se na izvidnico, zaščitno četo in na vod z glavnim kurirjem. Pot je bila zelo dolga. V Sembricu smo imeli prvi postanek. Dobili smo čaj. Vodja

naše izvidnice me je poslal za hišo stražar. Pred šolo smo se dobili dva ilegalca, na katera smo morali zelo čuvati, da nam ne bi pobeignila. Na straži sem srečal enega, ki je hotel pobeigniti. Počitek smo imeli 10 minut.

Torbico smo varno prenesli v Cirkovce. Prinesli smo jo brez zasede. Tako smo uspešno opravili zaupano nam dolžnost. Nato pa smo imeli še izlet do Graške gore.

Tomaž Mramor, 4. b. oš
Miha Pintar-Toledo

Med stražarji

Zjutraj sem bil v šoli že ob 6. uri in 5 minut. Mirno sem hodil gor in dol in naenkrat zaslišal korake. Potuhnil sem se za grmovje. Poškili sem skozi veje in zagledal tovarišico učiteljico Črepovo. Stopil sem iz grma. Pozdravila sva se. Premestila me je k vratom. Tam sem bil na toplem. Kmalu sem zagledal našo tovarišico. Te nisem ustavil, ampak sem si jo podrobno ogledal. Ura je bila že 6 in 30 mi-

nut. Skozi vrata je stopil že drugi stražar, ki je zastražil avlo. Čez pet minut pa se je pojavil Tomaž. Kmalu je prišlo še več stražarjev. Stražili smo do 7. ure in 30 minut.

Nato smo krenili proti Cirkovcam. Pot je bila težka in naporna. Nalogo smo dobro opravili, saj smo bili pohvaljeni.

Damjan Pirtovšek, 4. b. oš
Miha Pintar — Toledo

Nalogo smo dobro opravili

V petek, 25. marca 1983, so pionirji iz Šoštanja prinesli k nam kurirčkovo torbico. Na naši šoli je pod stražo tudi prenočila in varno počakala ponedeljek. Na ta dan, pa smo jo morali prenesti do spomenika na Gneču, kjer smo jo predali pionirjem iz Mozirja. Ob 7.40 smo se zbrali v šoli, potem pa smo pod zaščito mladincev — teritorialcev krenili na pot. Zvedeli smo tudi, da bo med potjo zaseda, zato smo hodili zelo previdno. Vsak šum v gozdu nas je vznemiril in napetost je rasla. V spremstvu dveh teritorialcev sem pregledoval pot, po kateri smo hodili. Zaradi varnosti smo torbico nosili nekoliko zadaj. V Slatinah smo varno prehodili nekoliko težavno pot in prišli na Gorenjski klanec. Tu smo se kar precej zamudili, saj je bilo treba prečkati cesto. To nevarno oviro smo premagali in bili smo že blizu javke. Pot, po kateri smo hodili, je bila blizu kamoloma in ropot strojev je nekoliko blažilo pokanje suhih vej, ki so se lomile pod našimi nogami. Čas nas je priganjal in tovarišica tudi, saj smo bili že kar pozni, poleg tega pa je bilo treba napisati v dnevnik poročilo. Sedaj nismo več hodili disciplinirano, ampak smo prehitevali drug drugega. Pred nami je bila še velika strmina, za njo pa javka. Pognali smo se v strmino in

napeli vse moči, da bi jo hitro premagali. Bili smo že nekje v sredini, ko je naenkrat tišina pretrgal rafal. „Zaseda“, smo se preplašeni spogledali, vendar ni bilo časa za ugibanje, je ali ni, temveč smo se mahoma pognali na tla. Teritorialci, ki so nas spremljali, so na rafale tudi takoj odgovorili. Po gozdu se je razlegalo strahovito pokanje. Tudi jaz sem iz čepa potegnili plašilko in izstrelil nekaj streliv. Nekaterim so se kar pošte- no šibile noge in tresle hlače. Tudi jaz priznam, da sem bil sprva nekoliko zbezan, potem pa sem „užival“ v streljanju. Po nekaj minutah je bilo napada konec in brž smo skočili vsak iz svojega zavetja. Na hitro je moral zapisnikar zabeležiti v dnevnik važne podatke, nato pa smo razvili zastavo in s kurirjem na čelu prihiteli na javko. Izročili smo torbico mozijskim pionirjem, nato pa je sledil kratek kulturni program, v katerem so sodelovali tudi borci s svojimi doživljaji. Po končanem programu smo videli tudi naše napadalce, med katerimi je bil tudi moj oče. Polni živega pripovedovanja smo se s sošolci vrnili k pouku.

Matjaž Kačičnik, 7. r.
oš bratov Letonje
Šmartno ob Paki

drevesu. Bila je ververica, ki je nemirno poskakovala z veje na vejo. Nisem se mogla zadržati. Na glas sem se ji zasmejala. Veverica me je slišala in zato je zbežala. Spet postane vse tako tiho. Vem, da se narava pripravlja na spajanje. Zato počasi odidem proti domu.

Brigita Meh, 7. r. oš
bratov Letonje
Šmartno ob Paki

Oh, ta ljubi strah

Uf, filma je končno konec! Resnično si olajšano oddahnem, kajti film je bil zelo napet. Brž stečem v kopalnico in si na hitro opljuskam obraz s hladno vodo, ki me čudovito osveži in z maratonsko hitrostjo dosežem posteljo. Iz blazin si naredim obrambni zid in niti ne pomislim, da bom v vseh teh kupih blaga, perja in drugi stvari nemara še zgorela od vročine. Ko izvršim ta varnostni ukrep, poskušam lepo zaspati, preden oče ugasne luč. Kljub močnemu prizadevanju mi to ne uspe. Zato začnem misliti na najlepše trenutke svojega življenja. Tudi to mi nič ne pomaga. Neprestano so mi pred očmi prikazi iz filma. Potem uberem drugačno taktiko: ne mislim na nič. Uf, se zakopljem v odejo do nosu in s strahom čakam, kdaj bo oče ugasnil luč.

Nenadoma me oblije tema in prisrcu me rahlo stisne. V sobi ne razločim nobenega predmeta, dokler se oči do- dobra ne privadijo na temo. Toda vseeno je še zelo temno. Ljubemu mesecu se prav danes ne da sijati! Tišina, ki vlada v hiši, stopnjuje mojo tesnobo. Ozračje je zadušljivo in počasi spoznavam, kako sem ga polomila s tistim varnostnim ukrepom. Želim si, da bi papagaj vsaj malo zarogovil po kletki in razbil tisto morečo tišino. Vendar je ta paglavec ravno danes lepo miren in molčeč. Ponavadi mi pol ure ne da zaspati. Še oče noče smrčati! Ah, vsi so proti meni! Žalostno zasmrkam in se predam usodi. Nenadoma zasli-

sum neki sum. Lasje se mi v hipu naježijo. Sedaj razločim slišim, kako nekdo z dolgimi, počasnimi koraki hodi po stanovanju. Postane mi vroče in srce mi začne burno utripati. S potno roko ožemam spalno srajco. Lasje se mi lepjo na čelo in imam občutek, da bom zgorela od vročine. Rada bi vrgla s sebe vse, kar me teži, a se ne upam niti zganiti. Nenadoma se koraki ustavijo pred mojo sobo in kljuka se začne počasi odpirati. Imam občutek, da mi bo srce iztrgalo iz prsi. Od strahu zaprem oči in ko jih znova odprem, stoji pred menoj postava v črnem. Ali se mi res sanja ali pa sem znorela! Ušcipnem se v nogo, a postava se vseeno ne zgane. No, to je pa res preveč! Vsega imam zadosti! Kot jegulja planem iz postelje in v hipu prižgem luč. Nato se bliskovito obrnem k temu vampirju, duhu, norcu ali morilcu z namenom, da ga v trenutku naučim karateja. »Ti, kame- la!« se zaderem na sestro, ki stoji pred menoj v črnem plašču in se mi smeji v brk. Preden se ji maščujem, mi že zbeži. Oddahnem si in pogledam papagaja, ki je s svojim začudenim obrazom tako komičen, da bruhnem v razposajen smeh. Šele, ko se zavedem, da je noč, utihnem. Ugasnem luč in se spravim v posteljo. Leni se pretegnem in zaze- ham, nato pa se potopim v brezmejna prostranstva noči...

Lidija Katič, 8. a
oš bratov Letonje
Šmartno ob Paki

Grožljive nočne sence

Sonce počasi tone za oblaki. Vrhovi gora so obdani s krvavo rdečo meglico, ki počasi, nemo ugaša in jo vedno bolj prekriva temina. Sonce zaide. Drevesa se skrijejo v plašč neznanega, v prevleko negotovosti in strahu.

Stopaš po travi. Vsako bilko čutiš pod nogami. Pod korakom zaseleš suh list. Zdrzneš se, kot bi te nekdo picil z iglo. Strahoma pogleduješ okrog sebe. Stopa dalje. Priđeš do gozda. Skrivnostna glasba življenja, ki veje iz gozda, se ti zdi ponoči kot moreča godba strahu in groze. Skrivnosten veja te oplazi po obrazu. Kot bi se te dotaknila mrzla roka smrti... Zdi se ti, da vsepovsod gledajo vate zareče oči, polne sovraštva in divjega ognja. V temi zadeneš ob trhel panj. Srce ti poskoči. Čim dlje traja tvoja pot, tem bolj trd postajaš. Z naglico požiraš sline, tvoj korak je vse hitrejši, po telesu ti vse gomazi. Vsa okolica pleše okrog tebe, ko nenadoma stečeš. Zdi se ti, da za tabo hiti stotero pošasti, da ti drevesa zastavljajo pot. Nenadoma si ves upehan. Moraš se ustaviti. Zdj stopaš

tiho, počasi, da bi ne prezrl nobenega šuma, nobene nevarnosti, ki ti grozi. Mar ti nekdo sledi? Slišiš korake? Ne, le srce tolče v prsih. Njegovo, sicer nemo tikkanje ti zdaj v domišljiji spremeni v doneče bobnenje...

Vsepovsod okrog tebe je ena sama črna tema. Nad sabo zaslišiš glas — le krk splešenege ptiča je, toda ta je do- volj, da groza v tebi raste in doseže vrhunec, ko zaslišiš skovikanje sove. Tedaj vzide mesec. S svojo zlato sve- tilko oblije nebo, gozd, drevesa, tvojo pot. Globok vdih olajšanja se ti izvije iz grla. Zdj stopaš s samozavestjo, brez strahu, ne oziraš se okrog sebe — počasi ti odreveneli udje spet zaživijo in tvoj dih je svoboden. Bledi svetlobi lune zagledaš pred sabo ob poti veliko belo cvetico. Odrtaš jo in nadaljuješ svojo pot.

Melita Berzelak, 8. b
OŠ bratov Letonje
Šmartno ob Paki

Obisk gasilca

V sredo nas je obiskal gasilec. Obleden je bil v gasilsko uniformo.

Povedal nam je, kako se mora- mo ravnavati, če opazimo požar. Prebral nam je dogodek o neprevidni igri dveh otrok z vžgalicami. Tudi odrasli večkrat iz neprevidnosti povzročijo požar.

Učenci smo mu postavljali vpraša- nja. Zvedeli smo kje je bil največji požar na svetu. Tudi sam je sode- loval pri gašenju manjših in večjih požarov. Pripovedoval nam je še o dolžnostih in delu gasilcev.

Želimo si, da bi še večkrat pri- šel.

Urška, 4. c, oš
Miha Pintar — Toledo

Bilo je smešno

Bil je večer, ko sta še oče in ma- ma delala zunaj. Jaz sem sedel v kuhinji in bral knjigo. Vrata so bila odprta toliko, da sem imel po- gled na hodnik. Nekaj časa sem bral knjigo in nenadoma mi je po- gled ušel na hodniška vrata. Za vrati sem opazil, da se nekaj premika. Stopil sem bliže, vendar me je bilo tako strah, da sem sko- čil na kuhinjsko okno. V tistem trenutku, ko sem bil kar drhtel od strahu, je v kuhinjo prišla sestra in me vprašala, kaj norim. Povedal sem ji, da je za vrati neka čudna pošast. Sestra se je na ves glas za- čela smejati in mi povedala, da je to vendar obešalnik, ki si vidi v šipi ob svetlobi luči. In tako sem premagal strah.

Sandi Očepek, 7. a, OŠ
bratov Letonje Šmartno ob Paki

Denis Senegačnik — OŠ Gustava Šiliha

Peter Šulek
5. b OŠ Gustav Šilih

Odbor za sodelovanje s šolami pri ZKO občine Velenje

Bogato kulturno delo na vseh šolah

Pri Zvezi kulturnih organizacij občine Velenje je delo porazdeljeno na več odborov, ki delajo dokaj marljivo. Eden izmed njih je tudi odbor za sodelovanje s šolami.

»Naloga odbora je bolj svetovale narave, saj le usklajuje delo na področju kulture v kulturno umetniških društvih mladih na šolah«, je pojasnil vloga tega odbora predsednik Stane Žula. Največja naloga odbora za sodelovanje s šolami, je organizacija tedna kulture mladih. Ta odbor je bil eden izmed prvih v Sloveniji, ki je prišel do povsem nove oblike kulturnega delovanja mladih ustvarjalcev. Teden kulture mladih poteka v občini Velenje že sedem let. »Hoteli smo aktivnosti šole na kulturnem področju predstaviti v celem šolskem okolišju tako, da bi srednje šole nastopile na podružničnih, te pa bi jim obisk vrnil. V svojih prizadevanjih smo uspeli. Najboljše stvaritve nato mladi kulturniki predstavijo na za-

ključni prireditvi v Domu kulture. Škoda le, da si jo ogleda tako malo staršev,« je dejal Stane Žula.

V naši občini imamo kar 16 krožkov s področja kulturnega delovanja. Kulturna društva so učenci ustanovili na vseh šolah, razen na osnovni šoli Biba Roček v Šoštanju. Kljub temu so tudi ti učenci zelo marljivi mladi kulturniki. »V kulturno gibanje na šolah je vključenih veliko otrok, zelo prizadevni so tudi mentorji krožkov. Prepričan sem, da bodo mladi ljudje z nastopanjem na odru sčasoma izgubili tremo in tako bodo bolj sproščeni tudi kasneje v življenju. To je kar precejšnja vrednost. Po tej poti pa nam hkrati »raste« vzgojen otrok, kot kaže praksa. Kot kaže praksa, so mladi kulturni ustvarjalci tudi kasneje ustvarjalni in marljivi,« je poudaril naš sogovornik.

Ena od večjih nalog kulturnih društev na šolah, ki ji je odbor namenil kar nekaj

pozornosti, je priprava prireditve in proslav za tiste delovne organizacije, kjer imajo le te patronat nad pionirskim odredom. Vse bolj prihaja v ospredje ta nova oblika sodelovanja, saj šolska kulturna društva vse pogosteje vabijo na svoje prireditve kulturne ustvarjalce iz delovnih organizacij.

Poleg vseh teh akcij je odbor za sodelovanje s šolami pri Zvezi kulturnih organizacij občine Velenje pobudnik in organizator prireditve za upokojece po krajevnih skupnostih in v domu za varstvo odraslih v Titovem Velenju. Redno pa odbor spremlja še kulturno gibanje naša beseda, saj so se prav v zadnjih nekaj letih kulturna društva iz osnovnih šol množičneje vključevala v to gibanje. »Na sejah odbora člani velikokrat spregovorimo o tem, da so sicer društva na šolah zelo prizadevna, ker vsako leto pripravijo mnogo programov. Z nekaterimi gostujejo po krajevnih skupno-

stih, premalo pa se med sabo povezujejo in izmenjujejo gostovanja. Vendar so tudi tu krenile stvari na bolje,« je menil Stane Žula.

Pri svojem delu člani odbora za sodelovanje s šolami opažajo, da se kulturna društva na osnovnih šolah zelo poredko lotijo zahtevnejših dremskih del, saj jim priprave nanj vzamejo mnogo več časa in truda. »Nekatera društva delajo marljivo že nekaj let. Prav tako tudi njihovi mentorji. Gotovo si ti zaslužijo za svoje delo kakšno priznanje. Letos je sicer prejelo kulturno društvo Majda Kurnik priznanje občinske kulturne skupnosti, prav tako nekateri mentorji, vendar je vse šele začetek. Zato bomo morali pri Zvezi kulturnih organizacij občine Velenje mentorjem v prihodnje nameniti več pozornosti in vsaj malo nagraditi njihov trud,« je sklenil pogovor predsednik odbora za sodelovanje s šolami Stane Žula.

T. P.

Fotografirajmo (34)

Slikajmo cvetje

Med najzanimivejšimi fotografskimi temami, je prav gotovo fotografiranje cvetja. Ker pa je to tudi kar precej zahtevna naloga, ji namenimo današnji sestavek.

Najprej nekaj besed o filmu. Mnogo lažje se bomo fotografirali cvetja lotili z barvnim kot s črno belim filmom. Na črno belim filmu namreč največkrat ne moremo prikazati vseh lepote, ki jih cvetje izžareva. No, pa vendarle. Če se bomo slikanja cvetja lotili s črno belim filmom, vzemimo nizko občutljive filme, na katerih bomo lažje, brez velikega zrna, prikazali detajle, ki so za cvetje tako značilni. Seveda bomo morali uporabiti tudi filtre. Le s pravilno izbiro filtrov bo možno cvetu dati ustrezen ton. Za odstranjevanje nepotrebnega ozadja bomo v črno beli fotografiji, uporabili siv karton.

Vse bo seveda drugače, če se lotimo dela z barvnim filmom. Fotografiranje cvetja je pač eno najpopularnejših področij barvne fotografije. V njem se dokazujejo tako profesionalci kot tudi fotoamaterji. Predvsem se mora-

mo potruditi, da fotografija cvetja ne bo zgolj čista reprodukcija lepih barv, ampak da bomo cvetju našli ustrezno povezavo z okoljem in ga obravnavali, ne kot predmet, temveč kot živo bitje, polno nepredvidljivih oblik in barv.

Ne glede na to, s kakšnim filmom slikamo, moramo zagotoviti ustrezno osvetlitev. V sončnem vremenu, se postavimo tako, da je sonce usmerjeno od strani. Lahko pa slikamo tudi proti viru svetlobe. Ker pa je kontrastnost pogosto prevelika, moramo uporabiti še neko belo odbojno površino, s katero potem ublažimo kontraste. Številni fotografi se odločajo za posnetke v oblačnem vremenu, v senci ali v zgodnjih jutranjih in poznih popoldanskih urah. Zasičenost barv je takrat marsikdaj bolj izražena.

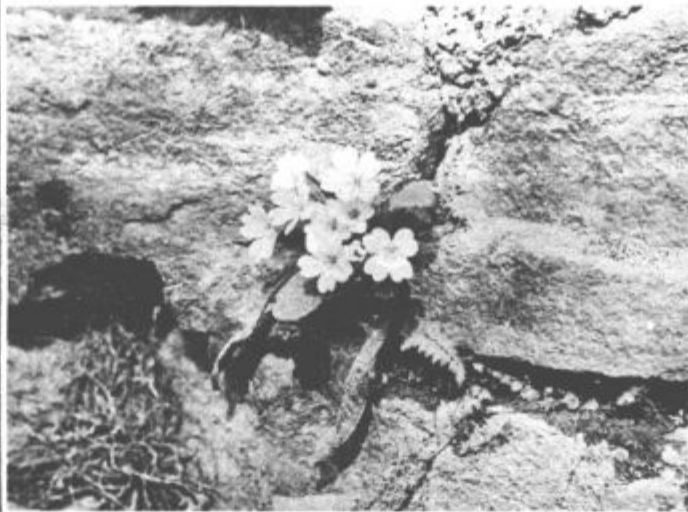
V pomoč pri fotografiranju nam je tudi fleš, vendar pa se moramo zavedati, da njegova jakost ne sme biti močnejša od sončne svetlobe. Posebno zanimivo je cvetje, ki ga fotografiramo proti viru svetlobe. V tem primeru bodo z barvnim filmom najboljši rezultati doseženi,

če bomo imeli zeleno ozadje. Tudi kapljice vode ter razni manjši insekti lahko popestrijo posnetek.

Za fotografiranje plavega, zelenega in vijoličnega cvetja, je najprimernejša jutranja svetloba, za fotografiranje cvetja toplih barv, pa popoldanska svetloba. Zavedajmo se tudi, da se je potrebno cvetu kar najbolj približati in da je zaradi male globinske ostrine, potrebno zaslonko čim bolj zapreti. Seveda čas tudi ne sme biti predolg, saj bo veter zazibal rastline in bo slika zato neostro. To težavo vsaj delno odstranimo tako, da cvetje zaščitimo z večjim kartonom.

Ob koncu naj omenimo še to, da bo lažje delati s fotoaparatom, ki ga postavimo na stojalo.

B. Zakošek

Slikanje cvetja je zahtevna, vendar zanimiva tema

Podružnična osnovna šola Pesje

Odpri pionirsko hranilnico

Na podružnični osnovni šoli Antona Aškercarja v Pesju so v petek, 1. aprila, odprli pionirsko hranilnico, ki je prva na podružnični in 19. na osnovni šoli velenjske in moziške občine, kjer deluje Ljubljanska banka — Temeljna banka Velenje.

Potreba po ustanovitvi pionirske hranilnice se je na tej šoli kazala že dalj časa, zlasti zaradi dobrega dela pionirske organizacije in vseh krožkov, ki delujejo na šoli. Predvsem velja omeniti vrtnarski krožek, ki je eden od pobudnikov za ustanovitev hranilnice. Člani vrtnarskega krožka skrbno obdelujejo vrta, nekaj svojih pridelkov pa bodo v prihodnje tudi prodali, denar pa vložili v pionirsko hranilnico. Enako velja tudi za ostale krožke. Zaradi laž-

jega in preglednega gospodarjenja oziroma varčevanja bo imel vsak krožek svojo hranilno knjižico. Sicer pa je takšna oblika najprimernejša, saj že sedaj mlade ljudi navajamo na varčevanje in spoštovanje do denarja.

Kot je v pozdravnem nagovoru povedal učenec podružnične osnovne šole, bodo privarčevani denar pridoma uporabili predvsem za najrazličnejše šolske aktivnosti. Po krajšem, skrbno pripravljenem kulturnem programu učencev, je na tej svečanosti spregovoril pomočnik direktorja Ljubljanske banke — Temeljne banke Velenje Franc Zemva. Poudaril je pomen pionirskih hranilnic in dodal, da si tudi banka močno prizadeva, da bi ustanovili pionirske hranilnice prav na vseh

šolah. Povedal je tudi, da so doslej učenci osnovnih šol velenjske in moziške občine zbrali v svojih pionirskih hranilnicah 1 milijon

Šoštanj

Nenavaden zastoj pošte

Novi delovni čas je povzročil tudi nenavaden zastoj na šoštanski Pošti. Od ponedeljka, 28. marca, dalje do vključno četrtega, 31. marca, so vse denarne in pisemske pošiljke, tudi nujne in priporočene, oddane po 15. uri, ostale na šoštanski pošti do naslednjega dne, čeprav bi morale biti odposlane še istega dne zvečer ob 18.40 uri z Izletnikovim avtobusom v Celje.

Do ponedeljka je bilo vse v redu, od tega dne pa šofer avtobusa ni hotel več prejemati poštne vreče za Celje, kot je to bilo vsa leta do sedaj po sporazumu, ki ga ima Pošta s celjskim Izletnikom. Seveda je treba ob tem zapisati, da je bil glede na nov delovni čas na tej vožnji drug šofer, ki verjetno ni poznal tega sporazuma med svojimi podjetjem in Pošto. Čeprav sta v zvezi s to šoferjevo odklonitvijo takoj posredovala upravna šoštanske pošte in vodja prometa iz Pošte Titovo Velenje na upravi Izletnika Celje, se je nesporazum

700 tisoč dinarjev, to je številka, ki je zelo spodbudna in smo jo lahko zares veselili. Ob tej priliki je predstavnik banke varčevalcem šole izročil bančno knjižico s petsto dinarji ter pisalni stroj. Nato je predsednica pionirske hranilnice svečano prerezala trak, nekateri učenci pa so že vložili svoje prve prihranke.

B. Mungerle

Jezikovno razsodišče (94)

Slabo prevajanje iz srbohrvaščine in makedonščine

„Že dalj časa se pripravljam, da bi napisal nekaj kritičnih pripomb o slovenskih prevodih srbohrvaških ali makedonskih televizijskih serij oz. filmov,“ nam piše Marjan Stokanovič iz Novega mesta. „Ko je na tv sporedu oddaja iz srbohrvaščine ali makedonščine, je v njej skoraj vedno precej napačno prevedenega. Prevajalska cvetka iz prejšnjih let, ki mi je najbolj ostala v spominu, je bil napačno prevedeni naslov makedonske serije Itri Pejo, kar so prevedli s Hitri Pejo namesto Zviti Pejo.“

V nadaljevanju Kiklop, ki jo spremljamo sedaj, tudi mrgoli prevajalskih napak. Tako sem v nedeljo, 27. 2. t. zvečer ponovno zapisoval: **Bolje bi bilo da ovde odapneš**; prevedli so **odpadeš**, pravilno pa je **se stegneš ali morda crkneš**. **Vi ste odzgo so**, prevedli s **tam dol**, pravilno pa je **gori ali od zgoraj**. Besedo **mangup** so prvič prevedli z besedo **bedak**, drugič z **bučman**, pravilno pa bi bilo **baraba, lump**. **Tamo imam burazera** so prevedli s **kolega**, pravilno pa bi bilo **bratca**. **Kako je to ljudima** so prevedli z **ljudem**, v resnici pa bi morali z **norim**. **Da poverujem malo** **jednoj osobi** so prevedli z **zaupam**, bolje je **da bi lahko verjel**. **To je smrtna tajna** so prevedli s **tajnost**, primerno pa bi bilo **skrivnost**. Če je toliko napak v slovenskem prevodu iz nam znanega bratskega jezika, kako nam šele prevajajo druge filme (iz bolj oddaljenih dežel) iz jezikov, ki jih še manj poznamo.

Tudi sicer je dosti preveč napak: Tako je pri radijskih poročilih napovedovalec bral **Građanski — Concordia 2:2**, prevedli pa so **Mestni — Concordia 2:2**. Lastna imena vendar prevajamo samo izjemoma. Ali: **Ovaj šer ču ti prodati za banku**. To ni **Ta klubuk ti bom prodal za bankovec** ampak **za desetaka**, za starega jurja. In vsaj še en primer: **Dobičes mrtju na plučima**, vendar ni **pega**, ampak **senca na pljučih**. In tako dalje.

Vse je res in preres. Pa ni pravega opravičila za to. Dajajmo delo tistim, ki ga bodo dobro opravljali. Potrebe po prevajanju srbohrvaških besedil na naši televiziji so namreč vse večje.

Morebitne predloge, kritike in opozorila v zvezi s slovenščino v javni rabi pošiljajte na naslov: JEZIKOVNO RAZSODIŠČE, Republiška konferenca SZDL Slovenije, Ljubljana, Komenskega 7.

glede na nov delovni čas večina podjetij prinaša pošto po 15. uri, ki je nato v teku teh štirih dni obležala na Pošti Šoštanj že 24 ur, kar nikakor ni malo glede na ekspektativnost.

Ob tem nesporazumu, ki ni bil potreben, je nujno poudariti, da je poštna dostava vedno bila in bo tudi v bodoče zelo odgovorna javna služba, pri kateri v tem konkre-

je podružnica pripravila tudi nekaj skupinskih izletov. V letih po prvi svetovni vojni je Saleška podružnica pridno obnovljala markacije na svojih poteh, zanamovala pa je tudi številne nove dostope.

Po letu 1929 se je v okviru Saleške podružnice dobro razvijal zimski šport. Letu 1931 je na Špiču postavila razgledni stolp. V tem letu je pričela graditi tudi svojo kočo na Smrekovcu, otvoritev Korickega koče na Smrekovcu pa je bila 3. 9. 1933. Vzporedno z razvojem planinstva se je pokazalo zanimanje za alpinistično dejavnost. Začetnik alpinizma v Saleški dolini je bil dr. Jože Goričar iz Šoštanja. V dvajsetih in tridesetih letih je plezal predvsem v Savinjskih Alpah.

Zivahno delovanje Saleške podružnice je pretrgala vojna. Takoj po okupaciji je okupator Saleško podružnico razpusil. Tedaj je vključevala 130 starejših članov in 30 mladincev, njen predsednik pa je bil dr. Jože Goričar. Koča na Smrekovcu je postala last štajerske domovinske zveze, novembra 1941 so jo Nemci izpraznili, 13. 8. 1942 pa je pogorela.

Takoj po osvoboditvi so planinci v Šoštanju znova pričeli z delom. Koče na Smrekovcu niso obnovili. Prepustili so jo delavcem iz Žerjava, sami pa so si postavili Andrejev dom na Slemenu. Največ zaslug pri gradnji je imel predvojni komunist in prvoborec Andrej Stegnar. Hiter razvoj Velenja po drugi svetovni vojni je narekoval tudi ustanovitev planinske organizacije in leta 1949 je bilo ustanovljeno planinsko društvo Velenje. Največjo vlogo pri tem so odigrali planinci, ki so bili vključeni že v Saleško podružnico in takoj po vojni v PD Šoštanj. Med prvimi so bili bratje Franc in Mirko Antlejš, Gustav in Ciril Verdelj, Valter Demšar, Karel Siter in drugi.

(nadaljevanje prihodnjič).

Učenci so z zanimanjem prisluhnili besedam o pomenu pionirskih hranilnic

tmem primeru ne bi smela biti odvisna od nekega šoferja, ki mu nadrejeni niso mogli pravočasno dopovedati, da mora po sporazumu, ki ga ima Izletnik s Pošto, opravljati tudi to službeno dolžnost. Upamo lahko le, da se v bodoče ob morebitni zamenjavi šoferja kaj takega ne bo ponovilo.

V. K.

Novosti na področju invalidskega zavarovanja

Kdo je delovni invalid?

Namen tega sestavka je vključiti v splošno razpravo o osnutku republiškega zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, posebej pa nakazati nekaj problemov v zvezi s tem: kaj bo z usodo tistih delavcev, ki bi naj bili invalidi, a nimajo statusa delovnega invalida.

Ze dosedanja razprava je opozorila na problem, ki naj bi za del predvsem delovne invalide, ali natančneje povedano tiste zavarovance, ki bodo kot delovni invalidi po 1. 7. 1983 na podlagi invalidskega zavarovanja. Takoj je treba dodati, da vse „novote“ na področju invalidskega zavarovanja, o katerih radi pravimo, da bodo neugodne, veljajo oziroma bodo veljale le za primere, ko je invalidnost nastala po uveljavitvi zveznega Zakona o temeljnih pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Ta je bil po večletnih pripravah sprejet v zvezni skupščini dne 22. 4. 1982.

Ceprav smo zlasti v invalidskih organizacijah opozarjali, da so bile temeljne pravice iz tega zakona vse premalo odraz dejanskega stanja in javne obravnave in tudi trdili, da ne gre tak zakon na hitro sprejemati, je zvezna skupščina, predvsem na vztrajanje nekaterih funkcionarjev (češ da je tak sistemski zakon treba takoj sprejeti, in da so republike pripravljene za dodelavo tega sistema), zakon sprejela in celo določila izredno kratek rok za njegovo uveljavitev;

to je 1. 1. 1983. Da so tudi tu, kakor je že običaj pri nas, napak ravnali, ko ni nihče hotel poslušati baze, se je kaj kmalu izkazalo. Ze po nekaj mesecih „življenja“ je bil ta zakon spremenjen s tem, da je določeno, da se bo dejansko začel uporabljati šele s 1. 7. 1983.

Da pa je kljub temu ostalo še mnogo nedorečenega in to ravno glede statusa delovnih invalidov in sploh konkretnega razreševanja vseh vprašanj na področju invalidskega zavarovanja, kaže že dejstvo, da je republiški osnutek Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju določil, da bi se vse določbe, ki se nanašajo na uveljavljanje in uresničevanje pravic zavarovancev s preostalo delovno zmožnostjo, pa tudi zagotavljanje tozadevnih sredstev za uresničevanje teh pravic, začelo uveljavljati oziroma uporabljati šele s 1. 1. 1986.

Tako bi lahko rekli, da smo se vsaj za nekaj časa odahnil od skrbi za invalide. A temu ni tako! Z vsoto resnostjo se moramo lotiti konkretne dodelave vseh nakazanih vprašanj v zakonu, da bi tako pripravili dokazali uveljavitev novih temeljnih načel iz invalidskega zavarovanja. Tu gre za obilico normativnega dela v organizacijah združenega dela, pa tudi za veliko mero posluha za ugodno in pravilno razrešitev vrste vprašanj, ki bodo zadevale delovne invalide, pa tudi tiste delavce, pri katerih je ali

bo podana neposredna nevarnost za nastanek invalidnosti.

Velja torej ponoviti: najkasneje od 1. 1. 1986 dalje bomo v Sloveniji imeli dvoje vrst invalidov: delovne invalide, ki so pridobili tak status po prejšnjih predpisih in delovne invalide, ki so tak status pridobili po novih predpisih.

Namen tega sestavka seveda ni, da bi pokazal, ali odkril bistvene razlike, ki gotovo so in bodo povzročale negotovanje med posameznimi delovnimi invalidi.

Dejstvo pa je, da že samo definiranje invalidnosti, kakor tudi ostalih pojmov v okviru te definicije po novih predpisih v bistvu odpravlja dosedanje kategorije delovnih invalidov na delovne invalide I, II in III kategorije.

Želim opozoriti le na nekaj konkretnih stvari, o katerih se bomo morali izjasniti v teh dneh, ko je še odprta razprava in ko v organizacijah združenega dela razglabljamo, kdo je delovni invalid in kdo ni in kako bo v bodoče.

Zvezni zakon je ponovno uvedel pojem „neposredne nevarnosti za invalidnost“ in dodal še čisto nov pojem, ki pa gotovo izhaja iz prakse in iz potrebe, namreč pojem „spremenjena delovna zmožnost“. Ni odveč dodati, da želijo verjetno ravno s tem zadnjim pojmom „odpraviti“ ali vsaj občutno zmanjšati prejšnje izpostavljene primere delovnih invalidov III. kategorije.

Oba pojma pa sicer osnutek zakona natančno obrazlaga in to vse verjetno z namenom, da zagotovi enotnost teh dveh pojmov v praksi. Ze pojem neposredna nevarnost za nastanek invalidnosti bo namreč zahteval od delovnih organizacij, da s samoupravnim splošnim aktom določijo pogoje in načine, kako bo n. pr. delavec, pri katerem je podana neposredna nevarnost za nastanek invalidnosti ali spremenjena delovna zmožnost, prerezporejen na druga dela in naloge in katera so tista dela in naloge, ki ustrezajo njegovi strokovni izobrazbi oziroma z delom pridobljenih delovnih zmožnosti. Takemu delavcu pa po zakoniti določbi ne gre prav nobena dodatna pravica iz invalidskega zavarovanja, kar je novost in je to vprašanje bilo prej ugodneje urejeno za delavca. Ker pa zakon govori, da je takega delavca potrebno obvezno prerazporediti in ker običajno tak delavec pride na slabše (nova dela so n. pr. nižje vrednotena kot prejšnja), se že tu pojavlja potreba, da se vsi delavci poenotijo in v samoupravnih splošnih aktih, tudi ob upoštevanju načela solidarnosti, predvidijo, da takemu delavcu pripada pravica do ustreznega denarnega nadomestila, ker tega iz naslova invalidskega zavarovanja skupnost ne bo več krila. Če pa to vprašanje v

samoupravnem splošnem aktu ne bo urejeno, bo tak delavec obvezno ostal brez nadomestila. Isto velja tudi za primer delavca, pri katerem bo ugotovljena spremenjena delovna zmožnost.

Ta pojem zakon definira tako, da je pri delavcu tako stanje podano tedaj, če delavec, zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju, ki jih ni mogoče odpraviti z nadaljnjim zdravljenjem in medicinsko rehabilitacijo, ni več zmožen opravljati svojega dotedanjega dela, lahko pa bi opravljal druga dela, ki sicer ustrezajo njegovi strokovni izobrazbi, oziroma z delom pridobljeni delovni zmožnosti. Tak delavec tedaj ni delovni invalid in če ne bo v samoupravnem splošnem aktu določeno, da ima tudi tak delavec

pravico do nadomestila oziroma razlike, je ne bo mogel niti uveljavljati.

Ob vsem povedanem je torej jasno, da bo v bodoče kar precejšnje število delavcev med tistimi, ki bi bili lahko sicer „delovni invalidi“, a zaradi novih definicij oziroma novih pojmov „neposredne nevarnosti za invalidnost“ in „spremenjena delovna zmožnost“ tega statusa nimajo. Prav pa bi bilo, da bi v OZD taki delavci imeli pravico do ustreznega denarnega nadomestila v primeru manjšega OD. Morda pa bi to tudi vezali na naslov minulega dela tako, da bi to nadomestilo pripadalo vsaj tistim, ki že imajo nekaj let delovne dobe, če že ne vsem.

Edvard Centrih

KS Ravne

Delo mladih

Radi se zberejo mladi v OOSZMS Ravne na sestanku, kjer se pogovorijo o nalogah, ki jih čakajo, prav tako pa se pogovorijo o težavah in problemih, na katere naletijo pri svojem delu.

Najbolj aktivni so na športnem področju, kjer dosegajo največje uspehe. V občinski mladinski nogometni ligi so bili že večkrat prvi. Lani so osvojili drugo mesto. Prav tako redno sodelujejo v tekmovalstvu za Kajuho pokal. Za svoje člane so organizirali tekmovalstvo v slalomu, smuku, šahu in namiznem tenisu.

Zaživelo je tudi delo na kulturnem področju. Skupina mla-

dih, je pripravila igro Toneta Partljiča »Tolmun in kamen« in se z njo predstavila domačemu občinstvu za 8. marec.

Doseženi uspehi, jih je opogumil zato bodo z igro gostovali tudi v drugih krajih.

Prvi nastop so že imeli v Gaberkah. Zadovoljno občinstvo in pohvale po predstavi jim je bilo največja nagrada za vložen trud. Dogovarjajo se že za nastop v Zavodnjah, radi pa se bodo odzvali vabilu tudi od drugod.

R. B.

TOZD AVTOMOTOR Celje — KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA

razpisuje

prosta dela in naloge:

— 2 (DVEH) PRODAJALCEV V POSLOVALNICI TITOVO VELENJE

Pogoji:

- strokovna izobrazba, šola za prodajalce
- 1 leto delovnih izkušenj v tehnični stroki.

Zaposlitev je možna takoj.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o končani šoli na naslov: DO ZASTAVA AVTO TOZD AVTOMOTOR Celje, Miklošičeva 5, kjer se želijo zaposliti. Rok za zbiranje prijav je 8 dni od dneva objave. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30. dneh po končanem zbiranju prijav.

„Majka Mayer“

Pred dnevi smo se na pokopališču v Podkraju pri Velenju poslovili od znane šostančanke Marije Mayer, ki smo jo domačini poznali le pod imenom Majka.

Rodila se je 7. 2. 1899 v znani družini šostanjskega odvetnika in dolgoletnega župana med obema vojnoma dr. Frana Mayerja. Mladostna leta je preživljala z bratom Ančijem, ki je padel v prvi svetovni vojni na Soški fronti, in bratom Dušanom, kasnejšim kapitanom dolge plovbe Splošne plovbe Piran. Pokojnica je bila izredno narodno zavedna, saj je že pred razsulo Avstro-Ogrske zbirala podpise za znano Majsko deklaracijo. Med obema vojnoma je delala v očetovi pisarni in se udeleževala pri Sokolu in čitalnici, hkrati pa se izredno aktivno športno udeleževala še zlasti kot planinka. V času okupacije je podpirala narodno osvobodilno gibanje in bila tesno povezana z borci IV. operativne zone v Topolšici, kamor jo je okupator izselil, ker je njeno hišo zasedla vojaška posadka. Za svoje delovanje med NOB je od predsednika Tita prejela tudi medaljo zasluge za narod.

V prostem času se je še zlasti po osvoboditvi veliko ukvarjala z vrtnarstvom in sadjarstvom. Narisala je številne učne pripomočke s področja kmetijstva, vendar jih šolske oblasti niso jemale resno, ker takrat na naših osnovnih šolah še ni bilo pouka oziroma krožkov s področja kmetijstva. Veliko je risala, še zlasti motive iz šaleške doline, svoje risarske izdelke z vrtnarskega področja pa je posiljala tudi raznim strokovnim časopisom. S

svojinimi prefinjenimi risbami pokrajinskih in cvetličnih motivov je sodelovala tudi na razstavah kluba Saleških likovnih ustvarjalcev.

Majka Mayer je bila tudi izredno naklonjena šostanjskim tabornikom odreda Pustega gradu, saj so v njeni hiši imeli dolga leta svojo opremo, na njenem prostornem vrtu pa poletne tabore, kjer so se urili v taborniških veščinah. Zato so jo na njeni zadnji poti poleg drugih občanov in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij pospremili tudi številni taborniki, zadnje slovo pa so ji pevcji zapeli žalostinke.

Slava njenemu spominu!

V. Kojc

Nadaljevanje in konec

Elektrokovinarska oprema Titovo Velenje, Prežihova 1

RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1983/84

Za šolsko leto 1983/84 razpisujemo na podlagi letnega načrta izobraževanja naslednje kadrovske štipendije:

Poklic/usmeritev	stopnja zahtevnosti	število
— vzdrževalec in upravljalac strojev	IV	2
— oblikovalec kovin: kovinarstrugar	IV	4
— brusilec	IV	2
— orodjar	IV	6
— preoblikovalec: valjavec kovin	IV	1
— kalilec	IV	1
— monter in upravljalac energetskega naprav:		
monter ogrevalnih naprav	IV	2
monter vodovodnih naprav	IV	2
— strojni tehnik	V	5
— elektrotehnik elektroniki	V	3
— inženir strojništva	VI	4
— inženir elektroniki	VI	1
— dp. inženir strojništva	VII	2
— dp. inženir el. tehnike-energetik	VII	4
— dp. ekonomist	VII	1

Kandidati za štipendijo naj pošljejo prijave na naslov: ELEKTROKOVINARSKA OPREMA, SLUŽBA IZOBRAŽEVANJA, Prežihova 1, 63320 Titovo Velenje, najkasneje v 30 dneh po objavi razpisa.

K prijavi za štipendijo na obrazcu DZS — 8,40 je potrebno priložiti:

- kratek življenjepis z opisom socialnega stanja družine in poklicem staršev,
- potrdilo o vpisu v šolo po programu srednjega usmerjenega izobraževanja oz. vpisu na fakulteto oz. višjo šolo (naknadno),
- overjen prepis ali fotokopijo zadnjega polletnega spričevala (velja za osnovnošolce in srednješolce),
- potrdilo višješolske ali visokošolske organizacije o opravljenih izpitih z navedbo števila predpisanih in že opravljenih izpitov in frekventacijsko potrdilo za tekoče šolsko leto,
- potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izda ga davčna uprava pri skupščini občine),
- potrdilo o dohodkih staršev iz preteklega koledarskega leta: navedeni morajo biti vsi dohodki družine, ki se štejejo za dohodek po predpisih o prispevkih in davkih občanov, vključno z otroškimi dodatki. Starši upokojeanci priložijo odrezek nakazila pokojnine za december 1982.

Opozarjamo kandidate, da ne bomo obravnavali pomanjkljivo izpolnjenih vlog in vlog brez zahtevane dokumentacije.

Za kadrovske štipendije lahko zaprosi kandidat, katerega dohodek na družinskega člana proslila ne presega 85 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto. Če bo manj proslilcev, bomo upoštevali tudi vloge kandidatov, ki presega dovoljeni cenaz, pa so izbrali poklic oz. študijsko usmeritev, ki je v občini Titovo Velenje deficitaren. Prednost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandidati z boljšim učnim uspehom in slabšim socialnim stanjem, ob izenačenih ostalih pogojih pa otroci delavcev EKO.

Višina kadrovskih štipendij ter pravice in obveznosti štipendista so usklajene s samoupravnim sporazumom o štipendiranju v občini Velenje. Štipendisti IV. stopnje zahtevnosti prejema k osnovni štipendiji v 2. in 3. letniku poseben dodatek za deficitarnost.

Kandidate, ki se bodo prijavi v rednem razpisnem roku, bomo z rezultati izbora seznanili do 30. junija 1983.

Zdravstveni center Velenje — Referat za zdrv. vzgojo

Kombinirane preparate (estrogensko-progestagenske) predpisujemo adolescentkam, ki imajo pogosto spolne odnose in je rizično zanositve velik. Predpisujemo vedno v najnižjih dozah. Sem spadata STEDIRIL M in MIKROGINON 30. Ob uporabljanju hormonalne kontracepcije redno kontroliramo telesno težo, krvni pritisk, preprečimo kajenje cigarete, enkrat letno napravimo jeterne teste in ugotavljamo, kakšno je splošno zdravstveno stanje adolescentke.

Najprimernejša oblika hormonalne kontracepcije za mlade je modificirana sekvencijska metoda. Pri tej metodi se jemljejo tablete z majhnimi dozami estrogena skozi ves cikel, a doza gestagena je povišana v drugi polovici ciklusa. Podobno, kot se dogaja v naravnih pogojih. Pri nas so v rabi tablete SEKVILAR in DUOPHASAL, ki ugodno delujejo na maternično sluznico in preprečujejo ovulacijo. Zaradi redkih komplikacij je ta metoda hormonalne kontracepcije najprimernejša za adolescentke.

Kontracepcija v adolescentni — mladostni dobi

Tako imenovane „minipil“ tablete, ki vsebujejo samo gestagen, povzročajo pri mladih dekletih neredne krvavitve, izostanke menstruacije in slabe krvavitve (spotinge). Adolescentkam ne priporočam in jih zaradi navedenih motenj nerade sprejemajo.

Hormonska kontracepcija, ki se daje v obliki injekcije (depo gestagena, kot n. pr.: PROVERA) v eno, tri ali šest mesečnih presledkih zaradi slabih umesnih krvavitvev in čestih izostankov menstruacij že odrasle žene nerade sprejemajo. Še manj pa adolescentke. Pri odraslih ženah so se še najbolj obnesle injekcije v 3 mesečnih presledkih.

Post koitalna hormonalna kontracepcija — hormonalna zaščita po spolnem odnosu.

Izjava se samo v izjemnih primerih po nezaščitenem, največkrat nasilnem spolnem odnosu (posilstvu), da se prepreči zanositev. V visokih dozah dajemo več dni estrogene, čimprej po spolnem odnosu. S tem posegom spremenimo ugodne pogoje maternične sluznice za vgnezditev

oplojenega jajčeca, ki zaradi tega odmre in s tem prekinemo nosečnost.

7. MATERNIČNI VLOŽKI

Več let so se smatrali kot neprimerna sredstva za žene, ki še niso rodile in za adolescentke. Težave so se pojavljale pri vlaganju zaradi bolečin in kasnejših komplikacij. Bolje so jih prenašale starejše žene, zlasti, one, ki so že večkrat rodile. Z odkritjem manjših elastičnih vložkov z dodatkom bakra, pa je bil napravljen velik korak naprej tudi za adolescentke in žene, ki še niso rodile. Danes so na voljo maternični vložki: T Cu 200, Cu T, Multiloat Cu 250 in podobni. Maternični vložki so primerni za adolescentke, ker ne zahtevajo posebne motivacije. Delujejo lokalno in ne vplivajo na endokrini sistem. Tveganja pa je večje, ker pride dostikrat do vnetnih procesov v mali medenici, zato jih priporočamo mladostnicam v izjemnih okoliščinah. Vlagamo jih tistim adolescentkam, ki so

rodile in želijo odložiti naslednjo nosečnost, neposredno po splavu ali pa, če so se druge metode zaščite pokazale nezaostne. Dajemo jih tudi takrat, kadar iz določenih razlogov ne smemo priporočati hormonalno kontracepcijo, a se zahteva dobra in zanesljiva metoda kontracepcije.

SPLAV

naj ne bo metoda izbora kontracepcije pri adolescentkah. Ne samo, da ima lahko akutne, ima lahko tudi kronične posledice, ki dostikrat dovedejo do resnejših komplikacij. Sem spadajo akutna vnetja spolnega organa in kasnejša steriliteta.

Na koncu tega razmišljanja o kontracepciji v adolescentni dobi bi rad opozoril, da je uporaba kakršne koli metode, razen splava boljša, kot se stihisjo izpostavljati rizičnosti nezaželjene nosečnosti. Izbira metode pa mora biti strogo individualna.

dr. Franc Sadar
spec. ginekolog

KOLEDAR

Četrtek, 7. aprila — Herman
Petek, 8. aprila — Albert
Sobota, 9. aprila — Demeter
Nedelja, 10. aprila — Mehtilda
Ponedeljek, 11. aprila — Stanislav
Torek, 12. aprila — Lazar
Sreda, 13. aprila — Ida

MALI OGLASI

PRODAM KOMBINIRAN ŠTE-DILNIK (2 plin, 2 elektrika) Rudi Hudarin, Cankarjeva 1B Titovo Velenje. Ogled popoldne od 15. do 18. ure.

VRTNICE VELIKOCVETNE, mnogocvetne in vzpenjalke različnih vrst lahko dobite pri Grilu, Laze 30, Sentilj, Titovo Velenje.

SPREJMEM otroke v varstvo. Ana Mujačević, Foitova 2, Titovo Velenje.

PRODAM klavirsko harmoniko znamke Veltmeister še pod garancijo, za 15.000,00 din. Jože Tišler, Tomšičeva 25, Titovo Velenje.

VZAMEM V NAJEM delavnico ali večjo garažo. Naslov v upravi lista.

KUPIM GOLFA. Naslov v uredništvu.

PRODAJAMO NESNICE stare 2 meseca na naslovu: Marija Špegelj, Muta 124, telefon 873-202. Prodaja vsak dan.

KUPIM dobro ohranjeno 60-basno harmoniko. Špeh, Škalska 14, Konovo, telefon 850-182.

ZDOMCI POZOR. PRODAM HIŠO v gradnji Habit — 3, parcela 640 kv. metrov v Podkrajju v Titovem Velenju. Travner Ulica Vrnjačke Banje 7, Titovo Velenje.

V DOPOLDANSKEM CASU SPREJMEM OTROKA v varstvo. Zofija Budžinski, Prešernova 6, Titovo Velenje.

PRODAM HIŠO na Partizanski 70 v Titovem Velenju. Ponudbe pošljite na naslov: Srečko Hojnik, Rošpoh 81, 62351 Kamnica ali po telefonu 062-303-661, pri tovarišici Hojnik Vidi 062 303-689.

ZARADI SPRAZNITVE HIŠE PRODAM kompletno orehovo spalnico, razno drugo opremo, klasično masivno omaro za dnevno sobo. JOŽEFA DE COSTA, Kajuhova 10, Šoštanj.

PRODAM novo IMV prikolico z baldahinom, tip 310. Informacije po 15. uri po telefonu 852-326.

PO ZELO UGODNI CENI PRODAM skoraj nov šotor za 4 osebe. Cena 15.000,00 din. Vili Ferencak, Veljka Vlahoviča 42, Gorica Titovo Velenje.

KUPIM TRAKTORSKO PRIKOLICO, kiper — 3 tonsko. Telefon 852-726.

PRODAM GRADBENO DVI-GALO za 25.000,00 dinarjev, tudi na kredit. Telefon 063-831-306.

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Četrtek, 7. aprila — dr. Grošelj (dnevni), dr. Natkova (nočna)

Petek, 8. aprila — dr. Prenc (dnevni), dr. Lešnikova (nočna)

Sobota, 9. aprila — dr. Žičkar (glavni), dr. Prenc (notranji)

Nedelja, 10. aprila — dr. Žičkar (glavni), dr. Prenc (notranji)

Ponedeljek, 11. aprila — dr. Hrastnikova (dnevna), dr. Zupancič (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 7. aprila — dr. Pirtovšek

Petek, 8. aprila — dr. Stupar

Sobota, 9. aprila — dr. Stupar

Nedelja, 10. aprila — dr. Stupar

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje, sicer v pripravljenosti na domu:

Sobota, 9. aprila — dr. Stane Grasselli, Splitska 1, Titovo Velenje

Nedelja, 10. aprila — dr. Stane Grasselli, Splitska 1, Titovo Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka 8. aprila do četrтка, 14. aprila — Franc Blatnik, dipl. vet., Prešernova 22/e, Titovo Velenje, telefon 852-253

GIBANJEP

MATIČNI URAD VELENJE

Rojstva:

V mesecu marcu se je rodilo 24 dečkov in 22 deklic

Poroka:

Marjan KELC, roj. 1959, prodajalec iz Titovega Velenja in Biserka VOGLAR, roj. 1963, delavka iz Titovega Velenja

Smrti:

Katarina ŽVIKART, gospodinja iz Otiškega vrha 126, stara 63 let; Marija KOZLEVČAR, upokojenka iz Titovega Velenja, Ljubljanska 14/a, stara 87 let.

KRAJEVNI URAD ŠOŠTANJ

Poroka

Silvo MIKLAVC, roj. 1959, PK krojač, Šoštanj Koroška 2 in Zdenka UGOVSEK, roj. 1959, Šoštanj, Koroška 2.

Smrti:

Ivan REPENŠEK, inv. upokojenec, Dol 33, star 56 let; Ivan HRIBERŠEK, ključavničar, Lipje 57, star 45 let; Rudolf KRAJNC, starostni upokojenec, Celje, Cinkarniška 7, star 62 let; Jožefa

HRASTNIK, prevžitarica, Ravne 108, stara 74 let; Milan DROBAC, delavec, Velika Rujska, stara 51 let; Karel PODGORSEK, starostni upokojenec, Dravograd, Mariborska 6, star 76 let; Rozalija GOŠNJAK, starostna upokojenka, Oplotnica 115, stara 77 let; Frančiška JAN, gospodinja, Gaberke 6, stara 60 let; Anton REZONIČNIK, invalidski upokojenec, Bele vode 8, star 44 let.

KRAJEVNI URAD ŠOŠTANJ

Umrli so:

Vajncerl Rozalija, kmet., Trnova št. 37 stara 69 let, Sešel Franciška, družinska upokojenka, Lokovica št. 29/a 77 let, Mastnak Amalija, druž. upokojenka, Celje, Jurčičeva št. 6 85 let, Slutej Marija, druž. upok., Lokavica št. 125 stara 84 let, Vede Mihael, str. upokojenec, Sv. Florjan pri Šoštanju 167, 54 let, Atelšek Jožefa, str. upok., Šmihel nad Mozirjem št. 18 63 let, Jelen Alojz, Kmet, Kasaze št. 14 star 74 let, Razgoršek Pavla, gospodinja, Šalek št. 63 stara 54 let, Turnšek Konrad, zidar, Polzela št. 175, 51 let.

Poročila sta se:

Lisjak Milan, roj. 1958, Stojnik Titovo Velenje Velj. Vlahoviča 44, Božič Milena, roj. 1958, natakarič Ravne št. 18

STRELSKI ŠPORT

Pionirke republiške prvakinja

Konec prejšnjega tedna je bilo v Murski Soboti republiško prvenstvo osnovnih šol v streljanju s serijsko zračno puško. Nastopilo je 135 pionirk in pionirjev, mladi velenjski strelci pa so se znova izkazali. Pionirke so nastreljale 498 krogov in osvojile naslov republiških prvakinj. Denis Boja je dosegla 176 krogov in zmagala med posameznicami, z enakim številom krogov pa je bila Aleksandra Šafarič

druga. Za SSD VIZ je nastopila še Mateja Bandalo, ki je nastreljala 146 krogov.

Pionirji so ekipno osvojili četrto mesto, med posamezniki pa je bil najboljši Slobodan Filipović, ki je s 168 krogi zasedel osmo mesto. Poleg njega sta za ekipo streljala še Boris Klančnik in Fortunat Legner, ki sta dosegla 165 in 162 krogov.

OOZS delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje

Odbor za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje

Na podlagi 61. člena kolektivne pogodbe o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki v SRS (Ur. l. SPS 8/78) in na podlagi določil Pravilnika o dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil delavcem, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje, ki ga je sprejel izvršilni odbor sindikata delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje dne 22. 10. 1979 objavlja Odbor za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje po sklepu seje odbora z dne 9. 3. 1983 naslednji

RAZPIS

za kreditiranje stanovanjske izgradnje, rekonstrukcije ali adaptacije stanovanjskih hiš, za katere se nameni v letu 1983 1.000.000,00 din

Prosilci za stanovanjska posojila morajo k svoji prošnji predložiti vso potrebno gradbeno tehnično dokumentacijo in jo dostaviti ali poslati v 30 dneh po objavi tega razpisa na DO Vekos Velenje, Koroška 37 b, računovodstvo SIS. Po končanem razpisu bo vse prošnje pregledala in po določilih Pravilnika točkovala v ta namen imenovana strokovna komisija.

MODNI SALON
Koroška 37/a
TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

Vratarskih in čuvajskih del

Pogoji:

1. Uspešno končana osnovna šola;
2. Da ni bil obsojen za kaznivo dejanje zoper temelje socialistične samoupravne ureditve in varnosti SFRJ, zoper družbeno in zasebno premoženje, zoper samoupravljanje;
3. Da ni bil obsojen za kaznivo dejanje storjeno iz koristoljubja oziroma da ni v kazenskem postopku zaradi navedenih dejanj
4. Da je za to delo zdravstveno sposoben
5. Odslužen vojaški rok

Pismene prijave pošljite na naslov: DO Modni salon, Koroška 37/a, Titovo Velenje, Kadrovska služba v 8 dneh od dneva objave.

ZAHVALA

Po tihem trpljenju smo izgubili dragega moža, atija, sina in brata

Ivana Hriberška

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, delovnim tovarišem, sosedom in znancem, ki ste v težkih dneh z nami sočustvovali, nam izrazili sožalje, prinesli vence in cvetje ali drugače pomagali.

Iskreno se zahvaljujemo vsem zdravnikom, ki so ga zdravili. Posebna zahvala velja DO RLV — TOZD MEHANIZACIJA, rudarski godbi, pevcem in govornikom za poslovilne besede ter duhovniku za opravljen obred.

Vsem, ki ste našega atija v tako velikem številu spremili na zadnjo pot, iskrena hvala.

Žaljuči: žena Marija s sinom Borisom, sin Ivi in hči Dušica.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

Antonije Pirečnik

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za pomoč, izrečeno sožalje in darovano cvetje.

Zahvaljujemo se tudi DO REK-TOZD Jamska mehanizacija in DO Sipak, godbi Zarja za odigrane žalostinke, govorniku za poslovilne besede in duhovniku za opravljen obred.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žaljuči: Hčerka Terezija, sinova Jože in Silvo z družinami, brat in sestre ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage mame, stare mame, prababice, sestre in tete

Jožefe Hrastnik

iz Raven pri Šoštanju

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali ob boleznih naše drage mame, ob njej bedeli in ji lajšali zadnje ure.

Iskrena hvala velja tudi vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje, nam izrekli sožalje in se kakorkoli spomnili nanjo. Hvala vsem, ki ste nam priskočili na pomoč v najtežjih trenutkih.

Topla zahvala velja tudi duhovnikom TINETU TAJNIKU in JOŽETU PRIBOŽIČU za spremstvo od doma, opravljen obred in poslovilne besede.

Enaka zahvala velja dr. Stuparju za zdravljenje in lajšanje bolečin, pevskega zboru Čebelica iz Raven, govornikom HUDOMALU in VOVKU za poslovilne besede, Zvezi borcev, DO TES, in Tovarni odej Škofja Loka.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žaljuči: sinovi, Oto, Jože, Ivan in hčerka Fanika z družinami, Martin, Franc, Sander z družinami, sestre Franciška in Matilda z družinama in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame in ome

Angele Poznič

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani in z nami sočustvovali ob tem težkem trenutku.

Še posebej se zahvaljujemo dr. Grošlju za dolgoletno zdravljenje in tovarišici Angeli Dobrnjak za obiske na domu.

Nadalje velja naša zahvala GD Pesje za izkazano častno stražo in spremstvo, govornikom tovarišu Meleju za besede slovesa na domu, predstavniku SO Velenje in Krajevni skupnosti Pesje, tov. Hladinu, predstavnicu ZB tovarišici Mariji Žorž in dobremu znancu in prijatelju pokojne tovarišu Mavcu za v srce segajoče besede ob odprtem grobu.

Lepa hvala pevcem, godbi ter duhovnikom za opravljen obred.

Iskrena hvala vsem za toliko lepega cvetja in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti.

Vsem še enkrat naša prisrčna hvala!

Pesje, dne 22. 3. 1983

Žaljuči: sinovi Marjan, Vili in Franc z družinami.

Za večjo varnost otrok v cestnem prometu

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri skupščini občine Velenje bo pripravil v soboto, 9. aprila, ob 8. uri na osnovni šoli bratov Mravljakov občinsko tekmovanje »Kaj veš o prometu? Na

tekmovalju bodo nastopili pionirji in dijaki — prometniki iz vse občine.

Udeleženci bodo najprej opravili pisni del, nato pa bo ocenjevalna vožnja po ulicah Titovega Velenja. Seveda pa

bodo morali tekmovalci pokazati kako spretno znajo voziti tudi na poligonu. Istočasno bo na osnovni šoli bratov Mravljakov odprta še razstava na temo »varnost v prometu«.

Titovo Velenje

Tekmovanje mladih v kmetijstvu

V domu družbenopolitičnih organizacij na Konovem je bilo v soboto regijsko tekmovanje mladih v kmetijstvu. Zmagovalec tega tekmovanja, ki bo 9. aprila, je ekipa iz občine Mozirje, ki so jo sestavljale Terezija in Helena Vršnik ter Barbara Roban. Vse tri obiskujejo kmetijsko tehnično šolo v Mariboru.

Ekipa so morale odgovarjati na vprašanja, ki so bila razporejena v tri težavnostne stopnje. V prvi težavnostni stopnji so mladi odgovarjali na vprašanja o predelovanju krme in poljščin, na drugi stopnji o živinoreji, vprašanja tretje stopnje pa so se nanašala na delovanje kmetijskih strojev ter na družbenopolitično dejavnost mladine.

Po končanih prvih treh krogih postavljenih vprašanj še ni bil znan zmagovalec. Znano je bilo le to, da se bosta za prvi dve mesti potegovali ekipi iz Prevalj in Mozirja, za tretje in četrto mesto pa mladi iz Šmarja pri Jelšah in

Mladi iz Šmartnega ob Paki med odgovarjanjem na vprašanja

Šmartnega ob Paki. Tudi po dodatnih devetih vprašanjih še niso dobili končnega zmagovalca kar zatrjuje, da so se ekipe za to kviz tekmovanje pripravile zelo dobro. Končnega zmagovalca so dala

nova vprašanja. Zmagala je ekipa iz Mozirja. Sledile so ji ekipe Prevalj, Šmarje pri Jelšah, Šmartnega ob Paki, Sentilja, Laškega, Žalca, Slovenj Gradca in Slovenskih Konjic.

L. Ojstršek

Šport • telesna kultura • rekreacija • šport • telesna kultura

Moslavina — Šoštanj 37:28

Visok poraz

V 13. kolu tekmovanja v 2. ligi so rokometarji Šoštanja izgubili srečanje v Kutini, kar z 9 goli razlike, ob polčasu je bil rezultat 19:14 v korist domače ekipe. Gostje so vodili vseh 60 minut, šoštanjčani pa so igrali tako slabo v obrambi kot v napadu.

Zadetke za Šoštanj so dosegli Puc 5, Potušek in Potočnik po 6, Požun 4, Strigl in Stvarnik po 2, Toplak, Cigoj in Lesjak po enega.

V soboto se bodo rokometarji Šoštanja sestali v Rdeči dvorani z Varteksom.

Olimpija — Velenje 32:21

Gostiteljice veliko boljše

Velenjske rokometarjice so razočarale z igro v Ljubljani. Glede na to, da so pred nedavnim z isto ekipo v pokalnem tekmovanju prav tako v gosteh izgubile le za en gol, so ljubitelji rokmeta so njihovi navijači pričakovali, celo presenečenje, žal so gostje kljub začetnemu vodstvu doživeli zelo hud poraz. Izid srečanja pa kaže, da tokrat niso bile enakovredne domačim rokometarjicam, ki so se z zmago v slovenskem derbiju še bolj približale najboljši ligi.

Zadetke za Velenjčanke so dosegle: Džordžević 11, Spoljar 4, Podzavnik in Omerović po 2, S. Bašić in Bovha po enega.

V 15. kolu (v petek) se bodo igralke Velenja srečale ob 18.30 v Rdeči dvorani z drugouvrščeno Podravko.

Lesjak (10) in Puc (v ozadju) vse več priložnosti

Proti Olimpiji so Velenjčanke zaigrale zelo slabo. Bodo jutri ponovile dobro igro izpred dveh tednov proti igralkam Borova, ko se je zelo izkazala tudi mlada Hrastova (na sliki).

Rudar (TRB) — Rudar (TV) 4:0

Spet slabo

Rudarski derbi v Trbovljah je prinesel poln izkupiček domačim igralcem. Gostujoči igralci so bili sicer enakovredni domačim vse do 45. minute, ko so Trboveljčani povedli z enajstmetrovko. Že v 59.

minuti nadaljevanja pa so gostiteljice vodili že z 4:0 in usoda Velenjčank je bila s tem zapečaten. Čeprav so si prizadevali, jim ni uspelo doseči niti častnega zadetka.

V naslednjem kolu se bodo Velenjčani na domačem igrišču sestali s Stolum.

Šmartno — Izola 1:1 Zamudili priložnost

Nogometarji Šmartnega niso uresničili želje in izpodrinili Izole z drugega mesta. Proti gostom so se morali kljub prednosti domačega igrišča zadovoljiti s točko. Šmarčani so povedli približno 2 minuti pred koncem prvega dela igre, gol

pa je dosegel Prašnikar z enajstmetrovke. Že v 6. minuti nadaljevanja pa so gostje izenačili.

V naslednjem kolu se bodo Šmarčani sestali v gosteh sestali s Triglavom.

Zmaga Šoštanjčanov

V 7. kolu v prvi regijski kegljaški ligi so Šoštanjčani na domačem igrišču premagali ekipo Konusa iz Slovenskih Konjic z rezultatom 5011:4941.

Za domačine so nastopili Zakelšek 890, Fidej 847, Rajšter 843, Križovnik 833, Jovanovič 829 in

Sevčnikar 769. Pri gostih se je izkazal Grujič s 878 podrtimi keglji.

V petem kolu so Šoštanjčani v derbiju premagali ekipo Celja, v šestem pa izgubili v Šentjurju. V 8. kolu kegljavnici Šoštanja gostijo ekipo Dobrne.

Zastrupljanje vran

Sive vrane povzročajo v kmetijstvu vse več škod, zato se je komisija za lovstvo in ribištvo pri izvršnem svetu občinske skupščine odločila za nastavljanje strupa. Akcija bo trajala do konca aprila, vanjo pa so se vključile vse lovske družine velenjske občine. Po vsej občini so lovci postavili gnezda z zastrupljenimi kokošimi jajci, ki so označena z napisom »strup«. Strup je nevaren za ljudi in domače živali, zato lovci opozarjajo občane, zlasti otroke, na previdnost.

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 7. 4. ob 19. in 21. uri: NOBODY IN INDIJANCI — italijanski, western, komedija. V gl. vl.: Terence Hill

Petek, 8. 4. ob 10. uri: VICTOR, VICTORIA — ameriški, komedija. V gl. vlogi: Julie Andrews

Petek, 8. 4. ob 19. in 21. uri: BOLLER BOOGIE — LJUBEZEN NA KOTALKAH — ameriški, glasbeni. V gl. vl.: Linda Blair

Sobota in nedelja, 9., 10. 4. ob 19. in 21. uri: VICTOR, VICTORIA — ameriški, komedija. V gl. vlogi: Julie Andrews

Nedelja, 10. 4. ob 17. uri: OTROŠKA MATINEJA — SREČNO KEKEC — domači, mladinski

Ponedeljek in torek, 11., 12. 4. ob 19. in 21. uri: KORENINE PRIVIDA — ameriški, znanstveno-fantastični. V gl. vl.: William Hurt

Sreda in četrtek, 13., 14. 4. ob 19. in 21. uri: SIFRA 82 — japonski, policijski triler. V gl. vl.: Emi Yokohama

FILMSKO GLEDALIŠČE: DEKLE ZA SLOVO-AMERIŠKA KOMEDIJA

— angleški, ljubezenska drama. V gl. vl.: Meryl Streep

Ponedeljek, 11. 4. ob 20. uri

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 7. 4. ob 20. uri: ROLLER BOOGIE — LJUBEZEN NA KOTALKAH — ameriški, glasbeni. V gl. vl.: Linda Blair

Nedelja, 10. 4. ob 10. uri: OTROŠKA MATINEJA — SREČNO KEKEC — domači, mladinski

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 9. 4. ob 20. uri: DOBRODOŠLI MR. CHANCE — ameriški, komedija. V gl. vlogi: Peter Sellers

Sobota, 9. 4. ob 16.30 uri: OTROŠKA MATINEJA — SREČNO KEKEC — domači, mladinski

Nedelja, 10. 4. ob 18. in 20. uri: KORENINE PRIVIDA — ameriški, znanstveno-fantastični. V gl. vl.: William Hurt

Ponedeljek, 11. 4. ob 20. uri: VICTOR, VICTORIA — ameriški, komedija. V gl. vlogi: Julie Andrews

Sreda, 13. 4. ob 20. uri: NOBODY IN INDIJANCI — italijanski, western, komedija. V gl. vl.: Terence Hill

KINO ŠMARTNO OB PAKI

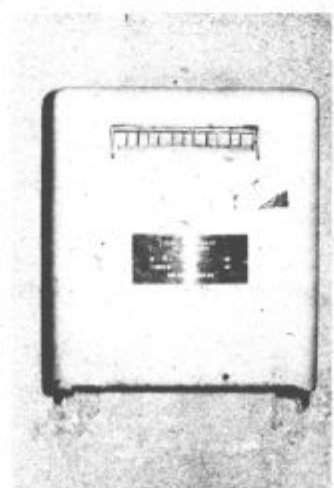
Petek, 8. 4. ob 20. uri: DOBRODOŠLI MR. CHANCE — ameriški, komedija. V gl. vlogi: Peter Sellers

Nedelja, 10. 4. ob 14.30 uri: OTROŠKA MATINEJA — SREČNO KEKEC — domači, mladinski. V gl. vl.:

Torek, 12. 4. ob 20. uri: NOBODY IN INDIJANCI — italijanski, western, komedija. V gl. vl.: Terence Hill

KINO DOLIČ

Sobota, 9. 4. ob 20. uri: ROLLER BOOGIE — LJUBEZEN NA KOTALKAH — ameriški, glasbeni. V gl. vl.: Linda Blair

Pošta ostala v nabiralniku

Kaže, da poštni delavci, ki so zadolženi za pobiranje pošte iz poštne nabiralnikov, tega dela ne opravljajo vedno sproti. Nato opozarja tudi naslednji primer.

Na poštne nabiralnike v Starom Velenju piše: pošiljke oddane ob delavnikih do 17. ure in ob sobotah do 11. ure bodo tega dne tudi pobrane iz poštne nabiralnikov in odpravljene naprej. Tako sta dva predstavnika krajevne skupnosti v ponedeljek, dne 18. marca, ob 16.30 oddala v poštne nabiralnik približno 100 pisem, v katerih smo vabili člane delegacij na skupni sestanek za sredo, 30. marca, ob 18. uri. Toda do srede delegati niso prejeli pošte. Nato so obvestili kontrolo na pošti v Titovem Velenju, kjer najprej niso mogli verjeti, da nabiralnika niso izpraznili, ko pa so se prepričali, so nabiralnik v Starom Velenju le izpraznili in raznosili pisma.

Za zamudno praznjenje nabiralnikov seveda ni opravičila.

L. Ojstršek

Šahovske vesti

Za pokal maršala Tita

Šahovsko društvo iz Titovega Velenja bo za vse ljubitelje kraljevske igre pripravilo v ponedeljek, 11. aprila, občinsko prvenstvo za Pokal maršala Tita. Turnir bo v dveh skupinah. V prvi bodo tekmovala moške ekipe, v kateri bodo lahko štirje igralci in dve rezervi, v ženski ekipi pa dve igralki in ena rezervna. Občinskega prvenstva za Pokal maršala Tita se lahko udeležijo šahisti iz delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, osnovnih in srednjih šol, študentje in ekipe šahovskega kluba. Tekmovanje se bo pričelo ob 17. uri v kavarni Rek.

Zmaga Matka

Končalo se je občinsko šahovsko prvenstvo. V okrnjeni konkurenci je med 10 igralci zmagal Matko pred Cvarom. Mladi Novak pa je delil tretje D. K.

Cvar je med svojo „turnejo“ odigral še eno simultanko s šahisti društva upokojencev in zmagal z rezultatom 12,5:0,5. Remiziral je le s Stefanom Kudrom.

Filmsko gledališče v aprilu

GLAVNA PRIČA — madžarski, komedija, politična satira. 18. 4. 1983 režija: Peter Bacso, vloge: Kallai Ferenc, Monori Lili, Zltan Fabri

Ta čudovita satira na stalinizem je bila posneta leta 1968 na madžarskem in šele leta 1981 je bila prvič predvajana na festivalu v Cannesu, kjer je postala nekronani kralj festivalnega dogajanja. Celih dvajset let je bil film pod zaporo madžarske oblasti.

Pelika, čuvaj ribnika, oče osmih otrok je zaklal svinjo, da bi preživel svojo številno družino. Zaradi tega so ga vtaknili v zapor. Potreben pa je bil tajni službi kot glavna priča za obsodbo bivšega ministra, zato so ga selili iz zapora na pomembna delovna mesta in spet v zapor, saj je povsod povzročil veliko zmedo. Največjo pa je naredil na sodišču, kjer bi moral pričati...

Od 24. 4. do 30. 4. bomo predstavili izbrane filme iz letošnjega FEST-a pod naslovom MINI FEST 83. Razpored predstav, ki bodo v Domu kulture, je naslednji:

24. 4. — BOLNICA BRITANIJA — britanski, komedija. 25. 4. — ČASTNIK IN GENTLEMAN — ameriški, ljubezenski.

26. 4. — ČAS SE JE USTAVIL — madžarski, mladinski. 27. 4. — DOLINA SMRTI — ameriški, grozljivka.

28. 4. — PODMORNICA — nemški, psihološki, akcijski.

29. 4. — JAMSTVO ZA LETO DNI — nemški, drama.

30. 4. — ZAKAJ STE ME OBSODILI NA ŽIVLJENJE — ameriški, drama.

PREDSTAVE BODO OB 20. URI!

EVA slovenski, drama. 2. 5. 1983 Režija: Franci Slak, vloge: Miranda Caharija, Janez Bončina Benč, Erland Josephson

Eva je ostala sama za dvema otrokom. Mož se je ponesrečil z avtom. Zaposlena je v arhitektnem biroju. Ves dan delo in pravki. Kako si urediti življenje? Prijatelja ima, a njun odnos se vedno bolj krha, dokler lepega dne čisto ne usahne. Pogosto se spominja moža, ob obletnici smrti pripravi svečano kosilo v družinskem krogu. Njene misli pa uhajajo v iskanje smisla življenja. Na poti s službenega potovanja se odloči, da bo poklicala očeta in odšla k njemu na obisk. Oče živi na deželi, daleč od brezdušnega mestnega življenja.